

Šri Siddharamēšwar Maharadž

AMRUT LAJA II

Nektar nesmrtelnosti

ŠRĪ SADGURU ŠIDDHARAMÉŠWAR MAHARADŽ

1. SADGURU, NEJVĚTŠÍ OSVĚTLOVATEL

Bůh je božské světlo, dávající světlo všemu. Bůh je božské světlo, které vše osvětluje a projevuje. Boha nemůže osvětlit ani slunce, měsíc, oheň či vítr, tedy žádná věc. Jedině skutečný Mistr (Sadguru) osvětluje 'Osvětlovaatele'. Sadguru je tudíž 'největší Osvětlovatel'.

Klaníme se síle, která je za lampou, protože ona ničí temnotu. Sadguru odkrývá to, co je skryté. Zasnívá nás do našeho Já (Átman) a pomáhá nám je pochopit. Likviduje temnotu nevědomosti a odhaluje Boha. Osvětluje Boha, proto se v úctě klaníme Mistrovi. Nikdo jiný nedokáže Boha odhalit a přivést na svět. On je sebe-prokazatelný, jediný skutečný, samozárný a samozřejmý.

Kdybyste se ocitli v naprosté tmě, nepotřebovali byste žádné světlo či jiný prostředek k tomu, abyste pocítili vlastní Já. Všechny praxe a plány, využívané pro tento účel, vás dovedou pouze na scesti. Tímto je dokázáno, že my jsme ve své podstatě Bůh. My jsme Pravda (Paramártha), a samotnou Pravdu nelze nikdy zničit. Jsme Uvědomění.

Bůh dodává světlo i slunci. Pouze Sadguru (a tudíž nikdo jiný) vám může vyjevit Pravdu. Realizovaná bytost (džňánin), neboli světec, je ve formě Skutečnosti. Pouze když navážete kontakt se světlem a zakusíte jeho klid a blaženost, stanete se šťastnými. Pouhé hledění na světce vám však štěstí neposkytne. Účel, pro který jsme přišli na tento svět, je v okamžiku nalezení pravého Světce naplněn. Na základě tohoto setkání totiž získáváme 'Osvobození'. Osvobození je světcovou ozdobou. Ten, kdo hledá a očekává štěstí od druhých, je jen žebrák. Skutečným bohatstvím oplývá jen ten, kdo je zcela zbaven tužeb.

V duchovní vědě (Adhjátma) je Átman (Já) pokládán za základní a nejdůležitější princip. Jógin je ten, kdo si osvojí to nejpodstatnější a nejdůležitější – tedy Pravdu. Adept, jenž smyje špínu iluze (mája), získá čistou a jasnou Pravdu, a tím se stane světlem. Pak spočívá napevno a bez přerušení v Já. Pouze světec se zřekl materiálního světa. Pohlíží na něj jako na obyčejnou iluzi. Celý svět je bojiště, kde neustále probíhá zápas o přežití. Světec se však rozhodl nepřebývat na tomto bojišti objektivního světa. ♦

7. 1. 1933

2. ČTYŘI TĚLA, PĚT OBALŮ A TŘI SVĚTY

Říká se, že světec Tukáram odešel do příbytku Boha Višnu (Vaikuntha) zároveň se svým tělem. To je známkou beztělesnosti. Výrok 'zároveň se svým tělem' značí popis jeho odchodu, zatímco byl stále naživu. Jednoduše řečeno světec Tukáram opustil tělesné vědomí i přesto, že měl živé tělo, takže se říká, že se stal beztělesným (vidéha). Tělo není nic než jeden z pěti obalů, přehozených přes Já.

Co jsou čtyři těla? Je to:

1. Fyzické, neboli hrubé tělo, jehož hlavním atributem je stav bdění. Je očima (zrakem) viditelné a má určitý definovatelný tvar.

2. Jemné tělo, které je charakterizováno stavem snění. Oči ho nespatří, není viditelné, přesto funguje podobným způsobem jako hrubé tělo. Je složené z mysli, intelektu, myšlení, životních dechů neboli energií (prán) a ega neboli ztotožnění se s myšlenkou 'já'.

3. Kauzální tělo je nevědomost. Toto tělo je charakterizováno hlubokým spánkem. Je to samotný bezesný hluboký spánek, který je stavem kauzálního těla. Je to stav zapomnění, kde není nic zakoušeno.

4. Supra-kauzální tělo nereprezentuje žádný z možných světů. Existuje jako čtvrtý stav, čili stav túrja. Je to pociťování 'já jsem' neboli pocit 'já jsem On' (sóham). Dokud se adept cítí omezen předchozími třemi těly, nazývá se individualitou (džívou), a poté, kdy první tři těla transcenduje, jeho identita je přeměněna v Boha (Šivu).

Pěti obaly jsou:

1. Hrubé tělo tvoří první obal, tedy potravinový obal (annamája). Jemné tělo utvářejí další tři obaly, se kterými se individualita, omezená jemným tělem, ztotožňuje. Těmito třemi obaly jsou obal prány, čili životního dechu (pranamája), obal mysli (manomája) a obal intelektu (buddhimája). Pátý obal je spojen s kauzálním tělem a je označován jako obal klidu, blaženosti (ananmdamája).

Třemi světy jsou: 1) nebe, 2) pozemský svět, ve kterém žijeme, někdy nazývaný jako svět smrti, neboť smrt zde je nevyhnutelná a 3) spodní svět neboli jedná se o prožívání hrubého těla (charakterizované stavem bdění), jemného těla (charakterizované stavem snění) a kauzálního těla (charakterizované stavem hlubokého spánku). Každý přirozeně vlastní hlubší úroveň, která se nachází hlouběji než je úroveň spodního světa. Proto také na základě správného využití lidského těla lze přeměnit obyčejnou lidskou bytost (Nara) v Boha (Narajána). ♦

21. 1. 1933

3. TŘI DRUHY ILUZE: VIDJAMÁJA, AVIDJAMÁJA A MÚLAMÁJA

Smrtník (džíva) je pronásledován iluzí (májou). Je štvancem pochyb (vikalpa). Je to iluze, která ho klame. Obyčejná lidská bytost si není vědoma své skutečné přirozenosti a žije v domnění, že je individualitou. Žije tedy život smrtelníka. Vůbec netuší, že je vlastně nesmrtelná (Šiva). Představa, že je individualitou (smrtníkem), je právě tím klamem. Tato falešná představa, neboli mája, je dvojího typu. Klam, který náleží světskému, pomíjivému světu, se nazývá 'avidjamája', a klam za jevem světa, jenž je soustředěn na 'nejzazší Pravdu', se nazývá 'vidjamája'. Obojí, jak 'vidjamája', tak 'avidjamája', pocházejí z prapůvodní iluze, neboli 'múlamáji', což je v podstatě vědomí. Naše skutečné Já je před vědomím (a tudíž ho transcenduje). My jsme Brahman.

Například když mluvíme o Já, pak pokud je přirovnáme k pozemskému světu, tak je to jako přirovnání řeky k oceánu. Vědomí je jako řeka, neboli 'Nádi'. Nádi je slovo, které v jazyce Marathi označuje řeku. Nádi je složené ze dvou slov 'na' a 'adhi'. 'Na' značí ne a 'adhi' značí před. Proto v tomto případě vědomí, jak slovo 'nádi' napovídá, není před Já. Naopak Já je před vědomím. Obojí, jak 'avidjamája', tak 'vidjamája', utvářejí oceán světské existence. Tento oceán přišel na svět po zjevení vědomí.

Ten, kdo je nezaujatý, odloučený od iluze, a tudíž iluzí nepostižený a neznečistěný, je vskutku mocný. Ten, kdo se zřekl iluze, se již dávno předtím vzdal také tužeb. Je zbaven jak utrpení, tak radostí. Uctívatel je ten, kdo slouží a oslavuje světce. Ten, kdo se cítí být poctěn možností sloužit světci a dosahuje pocitu naprostého uspokojení během této služby, je vskutku uctivý oddaný. Měli byste být odloučení od iluze, vstřízlivění (zbavení iluze), a měli byste pochopit Brahman prostřednictvím rozlišování. Nezaujatost je opravdu 'Skutečnou esencí'. ♦

26. 1. 1933

4. VAŠE PRVOŘADÁ POVINNOST

Nejzazší Pravda (Paramártha) znamená nabytí Paramátman neboli prožívání Toho, co je před Já (Átman). Získáte formu toho, co uctíváte. Pokud uctíváte tělo, jste tělem, a jestliže uctíváte Paramátman, pak získáte onu Skutečnost. Když dojde k dosažení Paramátman, uctívatel je přeměněn v objekt uctívání.

Ten, kdo hledá a nakonec dosáhne Paramátman, je opravdový hledající, neboli úspěšný aspirant. Stává se pravým světcem. Prvořadou povinností každé individuality je zůstat pohroužen ve své vlastní pravé přirozenosti (svarúpa). Tato povinnost je nejdůležitějším úkolem, jenž by měl být patřičně uskutečněn s tím, že by měly být ostatní povinnosti ponechány stranou. ♦

28. 1. 1933

5. VĚDOMÍ VŠECH JE STEJNÉ

Příplazí-li se had k člověku, aby ho uštkl, ten se bude ihned poté, když ho zpozoruje, snažit ze strachu utéct. Proč tomu tak je? Protože právě vědomí žene hada k uštknutí člověka a stejné vědomí přiměje člověka utéci pryč. Každý funguje prostřednictvím vědomí. Z toho vyplývá, že vnitřní vědomí, neboli vnitřní mysl (Antahkarana) všech je jedna a ta samá, zatímco mysl (manas) je u každého jiná.

Pán Brahma je Pánem intelektu, jenž je zdrojem tužeb. Touha je příčinou zrození, proto říkáme, že Pán Brahma je stvořitel.

Pán Višnu vládne vnitřní mysli (Antahkarana). Je to schopnost, kterou používá každá živá bytost k sebekontrolě. Proto se říká, že Pán Višnu ve formě Vědomí pečuje a dbá na každého.

Pán Šiva představuje kvalitu tamas, neboli nevědomost. Právě důsledkem nevědomosti si člověk přivodí újmu, či dokonce smrt. Jednoduše to znamená, že Pán Šiva ve formě nevědomosti likviduje vše.

Touhy nevědomého jedince jsou velice silné. Důsledkem nedostatku poznání zůstávají jeho touhy nepovšimnuty, a tudíž rostou stále silněji. Jakmile tento nevědomý jedinec zemře, začnou se jeho touhy spolu s životní silou (pránou) potulovat prostorem, až nakonec vstoupí do dalšího těla. ♦

29. 1. 1933

6. TŘI GUNY, ČTYŘI DRUHY VZNIKU A PĚT DRUHŮ ROZPADU

Pán Višnu je popsán jako čtyřruký Bůh (Čaturbhujá). Mysl (manas), intelekt (buddhi), ego (aḥam) a myšlení (číta) symbolizují čtyři ruce Pána Višnu. Deset inkarnací (Avatárů) Pána Višnu reprezentuje deset smyslů.

Čtyři tváře Pána Brahmny reprezentují čtyři geneze, neboli zdroje (čtyři druhy vzniku) všech lidských bytostí. Živé bytosti jsou klasifikovány jako:

- a) andaja – bytosti, které vzešly z vajíčka;
- b) džaraja – bytosti, které se zrodily z dělohy a přišli na svět porodem;
- c) svedaja – bytosti, které přišly na svět ze směsi vlhka a horka (baktérie, apod.);
- d) udbija – bytosti, které vyrašily ze semene.

Individuality (smrtníci či džívové) přichází na svět poté, co se životní energie (Čaitanja) a pět elementů spojí v rozličných poměrech, a vytvoří buď ženu či muže. Poznání Já vymýtí strach, který panuje ve světě smrti (Jamalóka).

Rozpuštění individuality (džívy) nastává pěti různými způsoby:

1. Rozpuštění důsledkem smrti (jakmile nastane smrt těla, džíva zmizí);
2. Rozpuštění důsledkem spánku (v hlubokém spánku zmizí jak celý svět, tak džíva);
3. Rozpuštění důsledkem uvědomění Brahman (jakmile dojde k pochopení 'Já jsem Brahman', džíva skončí);
4. Rozpuštění důsledkem zániku konceptů (když nezůstanou žádné koncepty, džíva skončí);
- 5) Rozpuštění důsledkem rozlišování (když je Skutečné rozpoznáno od neskutečného, džíva skončí).

Identita Já neboli poznání, není Nejvyšší Pravda (Paramártha). ♦
30. 1. 1933

7. ELEMENTY JEMNÉHO TĚLA

Jemné tělo tvoří dvacet pět elementů. Jsou roztrženy do pěti skupin (A-E), přičemž každá obsahuje pět elementů:

A – Skupina mysli neboli vědomí, která je složena z:

1) mysli (manas), 2) intelektu (buddhi), 3) myšlení (čita), 4) ega (aham), a 5) vnitřního vědomí neboli vnitřní mysli, která pozoruje, jak vyvstávají předchozí čtyři části (antahkarana).

B – Skupina životní síly neboli dechu, která je složena z:

1) toho, co dodává tekutou potravu do celého těla (vjana váju), 2) toho, co se nachází v pupku (samana váju), 3) toho, co se objevuje v hrdle (udana váju), 4) nadýmání, které se objevuje ve střevech (apana váju) a 5) toho, co vdechujeme a vydechujeme ven (prana váju).

C – Skupina pěti smyslových orgánů, které zahrnují:

1) oči, 2) uši, 3) nos, 4) jazyk, 5) kůži.

D – Skupina pěti orgánů činností, obsahující:

1) ruce, 2) nohy, 3) ústa, 4) pohlavní orgány, 5) konečník.

E – Skupina objektů touhy, či světských smyslových potěšení, do které patří:

1) touha po řeči či zvuku, 2) touha po dotyku, 3) touha po vidění (spatřených objektech), 4) touha po chuti, 5) touha po vůni.

Nejzazším cílem je pochopit, co opravdu jsme. Kdo toho dosáhl, těší se z pocitu uspokojení. Ten, kdo spočívá za jemným tělem, získává vysvobození (mókša) a je zbaven spoutanosti. ♦

4. 2. 1933

8. ROZLIŠOVÁNÍ MEZI SKUTEČNÝM A NESKUTEČNÝM

Kdo náležitě přemýšlí a správně rozlišuje, stává se osvobozeným, a ten, kdo tak nečiní, není nic než zvíře, držené v poslušnosti (poddanství). Nejzazší Pravda (Paramártha) je dosažena rozlišováním mezi skutečným a neskutečným. Já samotné je skutečné a vše kromě Já je neskutečné.

Šankara řekl: *‘Brahman samotné je skutečné. Svět je neskutečný. Brahman a džíva jsou jedno.’*

Individualita (džíva) sama o sobě není nic než Brahman. Je to Já ve formě Skutečnosti, ve formě vznešené pravdy, kterou je vskutku Brahman. Ten, kdo zakouší iluzi, je skutečný, zatímco samotná zkušenost je neskutečná. To, co je skryté (latentní), je základ, esence, čili Pravda, a to, co je projevené, je neskutečné. Po zřeknutí se veškeré pýchy tu zůstává Absolutno, což je Skutečnost, či základní podpora všeho a všech (Šeš). Vzdát se všech neskutečných konceptů a spoutaností (vazeb) je samo o sobě Nejzazší Pravdou.

To, co je skryté a neviditelné, je esenciální, a to, co je otevřené a viditelné, je nepodstatné (zbytečné). Nejste ani tělo, ani smysly, ani prána, ani mysl, ani intelekt. Všechny tyto jevy tíhnou ke změně a jsou odsouzeny k zániku. Pomocí rozlišování pochopte, že jste odděleni od čtyř těl.

Čtyřmi těly jsou: 1) fyzické čili hrubé tělo; 2) jemné tělo; 3) kauzální tělo; a 4) supra-kauzální tělo neboli vědomí.

Hrubé tělo je stvořeno z pěti elementů (prostor, vzduch, oheň neboli světlo, voda a země.) ◆

22. 2. 1933

9. STÁLÉ A NESTÁLÉ

Prapůvodní iluze (múlamája) vlastní tvar a kvality, zatímco Brahman je jich zbaven. Kvality jsou vyjádřením nestálosti, a vnášejí iluzi do popředí. Nestálost je vnuknutí (vycházející pohyb), neboli pouhý koncept. Koncept naznačuje, že se jedná pouze o myšlenku. Zapomínáme na Já, protože jsme zcela zaujati myšlenkami, které tak zaměstnávají naši pozornost.

Ve své přirozenosti jsme stálí (neměnní). Nestálost přichází na řadu později, a poté také zmizí. V tomto ohledu se podobáme moři. Moře je v podstatě klidné a nevzrušené, avšak díky vlnám se jeví jako neklidné. Klidné moře symbolizuje Brahman, zatímco vlny představují iluzi, která je nestálá.

Čtvrté tělo, tedy supra-kauzální tělo, je vlastně vědomí, ve kterém jste si vědomi pouze pocitu 'já jsem'. Nevědomost začne existovat ve chvíli, kdy si tohoto pocitu nejste vědomi. Věnujte proto velkou pozornost vědomí, a vyzorujte, že vše je nevědomost ve formě myslí. Mysl má omezení, zatímco Já je všeprostupující a bez omezení. Individualita (džíva) je ten, kdo je ovládán myslí a kdo se snaží poznat mysl druhých. Když se zaměříte na mysl, pak vše, co uvidíte,

bude nestálé. Tomu se říká nesprávné vidění (vikalpa drišti). V nejlepším případě můžete říci, že se jedná o chybný (pokřivený) způsob nahlížení. Jemné tělo je plné nesprávného a chybného poznání. To znamená, že činnosti mysli a stejně tak intelektu jsou nestálé a tudíž neustále se mění. Tyto nestálé, neustále se měnící činnosti klesají dolů do relativní pasivity a nabírají formu hrubého těla.

‘Tak, jako je Já ve všech bytostech, tak také Bůh existuje ve všem.’ To by měl být náš postoj. Nejzazší pravda sídlí ve faktu, že my jsme ve své přirozenosti bezforemní. ♦

18. 3. 1933

10. DRŽET SE SPOLEČENSTVÍ SVĚTČŮ

Z promluvy ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Spojení se světci pomáhá zničit všechny pochybnosti a spolu s nimi i ustálené přístupy, atd. Seberealizace je tímto způsobem získána bezprostředně. Stejně jako se zámotek housenky přemění v motýla, podobně je to s uctívatelem. Uctívatel, díky spojení se světci, nabývá svou pravou přirozenost (svarúpa) a dosahuje stavu Sadgurua. Spojení se světci pozvedává uctívatele do takových výšin (postavení), že se najednou stane hoden úcty i ze strany Gurua. K tomu, abyste dospěli k Já, není zapotřebí žádných jiných prostředků, než držet se společenství světců.

Samotné zřeknutí se (sanjása) neodvede pryč pýchu, spojenou s tělem. Je vaší povinností (vás uctívatelů), vzdát se všeho, co považujete za své, a odevzdat to Mistrovým chodidlům. Vzdejte se všech věcí, vzdejte se i touhy po všem, a vehementně usilujte o Sebepoznání. Nevěnujte lehkověžně své věci někomu v domnění, že děláte dobročinný skutek, neboť dobročinnost nepřináší nic než pýchu. Celý svět se ztrácí ve zbytečných rituálech a pověrách. Nezáskáte nic, budete-li provádět všechny možné rituály, zahrnující mantru a provádění tantry. ♦

2. 6. 1933

11. SÍLA SVĚTCE

Vnitřní Já, sídlící ve všech, je můj vlastní odraz. Přesto Ho (Já) není možné docílit ani pomocí nespočtu cvičení. Pouze když se

spojíte se světci, vyjde vám (Já) vstříc. Potom můžete dosáhnout Nejzazšího stavu Paramátman, jenž není ničím podmíněn. I ti, kdo odpadli, se poté, co se spojí se světci, začlení mezi ty, co žijí ve skutečné přirozenosti. Těm, kdo nemají víru ve slova světce, je nařizováno vykonávat různé rituály a charitativní skutky za účelem očisty mysli a zjemnění jejich myšlení. Byli to právě jen světci, kteří umístili (odsunuli) bohy, lidi a dokonce i démony na patřičnou kolej. Jen Oni (světci) dostávají Paramátman neboli vznešenou Pravdu na tu úroveň důležitosti, která jí náleží. Jsou to aspiranti, kteří potřebují více zjemnit svoji mysl, a proto musí zpočátku praktikovat předepsanou praxi, kterou získávají od světců. Cvičí se v meditaci, opakování mantry apod. ♦

3. 6. 1933

12. DUCHOVNÍ PRAXE A GUNY

Třebaže měly společnice Pána Krišny (gópís neboli pastýřky) mysl plnou smyslnosti a žádostivosti, Krišna zbavil jejich mysl nečistot v podobě chťiče, a pomohl jim získat Nejvyšší stav. Oheň spaluje všechny druhy dřeva. Umí přeměnit stejným způsobem jak uhlí, tak santalové dřevo, ve žhavý uhel. Přetvoří je do své vlastní formy a podoby. Stejně tak blahodárné společenství světce přetvoří vaši přirozenost (podobu) a formu.

Přirozenost a podobu Parabrahman můžete získat pouze díky spojení se světcem. Světci jsou ukazatelé, kteří vás dovedou k vaší 'skutečné přirozenosti' (svarúpa). Ve chvíli, kdy se aspirant setká se světcem, dostává se mu hned spousta inspirace. Jeho mysl je naplněna myšlenkami na Nejvyšší Já. Skutečnost je bez atributů, zatímco Vědy jsou vymezeny třemi atributy (radžas, tamas a sattva). Vědy zpočátku vnutí individualitě (džíva) provádět praxi a přimějí ji k činům, karmám a rituálnímu uctívání. Činy nevědomé individuality jsou opravdu podivné, neboť samotná nevědomost je neskutečná.

Kvalita radžas se ve vztahu k duchovní praxi projevuje formou uctívání. Kvalita tamas se projevuje formou provádění rituálů. Kvalita sattva se projevuje formou poznání. Co je tedy nevědomost (avidja)? Všechny naše koncepty vytvářejí nevědomost. V nevědomosti nelze cokoli rozlišovat na dobré a zlé. Pravidla a předpisy

týkající se toho, co je správné dělat, a co je naopak nesprávné dělat, jsou jen koncepty dobra a zla. Když se zcela zřeknete všech těchto konceptů, získáte stav Brahman. ♦

4. 6. 1933

13. ZŘEKnutí SE PÝCHY A TOUHY

Poznání získané na základě konceptů, je nevědomostí (avidja), zatímco to, co je osvobozené od konceptů, je Brahman. To, co nemůže být pochopeno pomocí mysli, očí, či čehokoliv jiného, je Brahman. Poznání, vyvozené bez podpory konceptů či jakýchkoliv mentálních konstrukcí, je vaší skutečnou formou. Je to ´samádhi bez konceptů´, neboli ´nirvikalpa samádhi´. To, co se ´smí´ a co naopak ´nesmí´, je určeno nevědomým lidem. To, co se ´smí´ (Vidhi) znamená přijetí, a to, co se ´nesmí´ (Nišedha) značí zřeknutí. Brahman je To, co tu po opuštění nevědomosti zůstává. Nevědomost bude automaticky odstraněna v okamžiku, kdy dojdete k pochopení, že ´já nejsem tělo´. Védanta nám pomáhá získat poznání, neboť naslouchat jí vám pomáhá zničit nevědomost. K tomu, abyste nevědomost zcela zlikvidovali, je třeba se plně odevzdat Sadguruovi.

Přestaňte být pyšní na své nabyté vědomosti a ego, zbavte se připoutanosti k ženě, dětem, apod., a zcela se odevzdejte Mistrovi. Zbavte se domnělého přesvědčení o tom, co je dobré, a co zlé. Vzdejte se nastudovaného poznání Véd a ostatních písem. Zřekněte se neustávající činnosti (Pravritti) a stejně tak potřeby vyprostit se ze světské existence (Nivritti). Zbavte se důležitosti a domýšlivosti mysli, touhy po objektivních vědomostech, touhy po majetku. Stručně řečeno, vzdejte se všeobecně touhy a odevzdejte se Mistrovi. Poté, co se mu odevzdáte, osvojíte si Jeho blažený a klidný stav. K tomu, abyste se s ním mohl sjednotit, musíte obětovat i své náboženství.

On je v každém srdci. Slova ho popsat nedokáží. Jediným nezbytným předpokladem k Jeho uvědomění je mít víru, zbavenou falešných představ. Pochopení, že ´já jsem On´, a tudíž ´já nejsem tělo´, lze získat jedině pomocí vedení, kterého se vám dostane od Mistra. Světci se neustále považují za Já a také se podle toho chovají. Každá lidská bytost by měla přemýšlet, zda-li ji něco nedrží v otroctví a pokud ano, pak by to měla nalézt a odstranit. Měli byste rozmýšlet nad tím, co vše jste uskutečnili a zda-li to, co jste udělali, bylo motivováno (řízeno)

touhami. Vzdejte se všech tužeb a odevzdejte se Mistrovi. Zbavte se pýchy k tělu a podvolte se Tomu, co sídlí ve vašem srdci. Setrvávejte v pocíťování 'já jsem přítomný ve všem' a podle toho také jednejte. ♦

5.6. 1933

14. PÝCHA JE EGO

Svou pravou formu (svarúpa) nelze pochopit v důsledku přítomnosti pýchy, čili ega. Pýcha přeměnila Paramátman v individualitu (džíva). Óm značí 'já jsem přítomný v každém srdci'. Óm (Aum) je prohlášení Brahman. Je to jméno, které Mu náleží. Jméno značí řeč. Zbavte se pýchy k tělu a podvolte se Mistrovi. Hybná síla neboli konatel, který je v těle, a který si nárokuje autorství všeho vykonaného, se nazývá 'já'. Přesto se vlastně jen jedná o Já, jež je vaší 'pravou formou' (svarúpa).

Nepokládejte objekty hmotného světa, které vám přišly do cesty (vstoupily do života), za své. Nezahrnujte je svou láskou. Vzdejte se pýchy, spojené s těmito objekty. Dravec v podobě času vystopuje každou mysl a každé tělo, avšak Já neobtěžuje, To nechá na pokoji. Já není časem nijak napadeno. Stav bytostí se dá charakterizovat 'životní energií' (Čaitanja). To je 'základní objekt'. Právě ten tu zůstane poté, kdy dojde k zbavení se všech jmen, forem, kvalit a pocitu konatelství.

Všude, kam se po uvědomění Já podíváte, budete vnímat stejný pocit v podobě 'já jsem ve všech bytostech'. V každém těle je stejné Já, jež se rovněž nazývá Já. Je to právě toto Já, jež je základním principem Véd, písem a jóg. Nejzazší blažeností je ztotožnit se s Brahman, být s Ním zajedno. Dokud přetrvává koncept 'já jsem tělo', má se za to, že Já je individualitou (džíva), která je pokládána za konatele neboli hnací sílu všech činů. V tomto stavu je Já zasaženo radostmi a starostmi. Právě pro individualitu platí prohlášení Véd ve smyslu, co se 'smí' a co se 'nesmí' dělat. Všechna tato prohlášení se stávají zbytečná poté, kdy ego opustí tělo. Pouze Mistr to může patřičně vysvětlit. Rituály mohou být prováděny jen do příchodu Mistra. ♦

5. 6. 1933

15. JÁ NENÍ TĚLO

Je to individualita (džíva), která uděluje Bohu jeho božské kvality. Je to pouze Bůh (Šiva), jenž je individualitou. Právě kvůli totožnosti s tělem či pýše na tělo se Bůh proměnil v individualitu. Já (Átman) je vždy Šiva, bez ohledu na to, v jaké tělesné formě právě prodlévá. Já je odraz v zrcadle těla. Je to tělo, co má atributy zrození a smrti, přesto se má chybně za to, že to je Já, které je zrozeno. Já je neviditelné a neustále činné, zatímco tělo je nečinné. Já nemá žádné atributy a nelze je popsat. Není ani velké ani malé, ani významné ani bezvýznamné. Je ohromné, i když se označuje za nepatrné. Je tak obrovské, že v něm je obsažen celý vesmír. Právě z Já vyvstal celý vesmír.

Zjevení a působení životní energie (Čajtanja) prostřednictvím smyslu se nazývá ‚odraz‘ (zrcadlení), kdežto to, co přebývá ve vnitřní mysli (Antahkarana) je samotná životní energie. Je to tato životní energie, která vrhá svůj vlastní odraz. To, co je stálé, je životní energie ve své nejčistší formě. To, co je ve formě představy ‚individuálního vědomí‘ (džíva) neboli toho, co se ztotožňuje s tělem, je právě Já. I přesto zůstává Jeho přirozenost nedotčená a nenarušená. Chyby a hříchy těla Já nijak neposkvrní a ani se ho nedotknou. Kdyby Já bylo opravdu tělem, pak by tělo nikdy nezemřelo. Já se prostě jen domnívá, že je tělem. Po nabytí poznání pochopí, že tělem není.

Odrasy slunce a měsíce se objeví a zmizí na hladině jezera, avšak slunce ani měsíc tím nejsou nijak zasaženy. Stejně jako je zjevení a zmizení odrazů vyvoláno v důsledku přítomnosti vodní hladiny, tak je i začátek a konec Já (Átman) viděn pomocí těla. Nepřítomnost vody ukončí zrcadlení odrazů na hladině, ale nezruší existenci slunce či měsíce. Podobně není ani Já po zániku těla ukončeno.

Činy (karmy) nemohou Já nijak spoutat, ba naopak, pouze zmizí. Já je tak čiré jako oheň. Vždy jsme doprovázeni pocitem ‚já jsem‘, a to i když spíme nebo jsme v úplné tmě. Vnitřní pocit ‚já jsem‘ samotný je přirozeností Já. Je to Anahat (neudolatelný zvuk), a vyvstává z hloubi nitra, proto nepřichází z vnějšku. ‚Já jsem‘ samotné je ‚Sóham‘. Neudolatelné, nepotlačitelné, vnitřní opakování ‚Sóham‘ trvá po celou dobu života ve formě dechu, v počtu dvaceti tisíci nádechů a výdechů denně. Třebaže se džíva zdá být tělem, je ve své podstatě Já, které se vlastně ztotožňuje s tělem. To je síla iluze, která to způsobuje. ◆

7. 6. 1933

16. VNITŘNÍ MYSL (ANTAHKARANA) A 5 ELEMENTŮ

To, co je velice jemné, souběžné a průvodní, neustále proudící, nepozorované (jako nepovšimnutá prána), je pocit ´já jsem´, jenž je usazený v naší vnitřní mysli (Antahkarana). Počátek slov ´já jsem´ je myslí ve své nejjemnější krajnosti. Nazývá se to řeč Pašjanti (neboli druhý typ řeči), jež je již zformovaná, přesto ještě není zřetelně vyslovená. Podobá se práně (vjana váju), která není postřehnutelná, přesto probíhá každou končetinou a každým orgánem těla. Praxí hatha jógy dojde ke sjednocení dechu (prana váju) se zažívacími vyměšovacími plyny (apana váju). Práví jogíni, či džňáninové nejsou k ničemu připoutáni. Když jsou v klidu, jejich prána a apána přirozeně zpomalí a spojí se. Sjednocení jednoduše značí, že prána a apána jsou vybalancovány a udržují rovnováhu.

Já je zdroj (prapůvod) vnitřní mysli. Já také řídí a vede všechny tři světy (stavy bdění, snění a stav hlubokého spánku). Tyto stavy jsou symbolizovány světem pravdy, pozemským všedním lidským světem a spodním světem. Všechny tyto přechodné světy leží v Já. Neexistuje zde nic než pocit ´já jsem´. Jestliže zde není nit, nejsou tu ani žádné šaty. Stejně tak platí, že ´jestliže já neexistuji´, potom ani neexistuje svět složený z pěti elementů. Tento pěti-elementární svět obíhá okolo pocitu ´já jsem´. Světské radovánky a bolesti neexistují v nepřítomnosti pocitu ´já jsem´. Všude, kde je pocit ´já jsem´, je přítomna blaženost ve své pravé formě. Pocit ´já jsem´ je všudypřítomný a vše prostupující. Nicméně lidé stejně odmítají skutečnou existenci Já vzhledem k falešné představě, které se drží. Částičky prachu ve své nejjemnější formě tvoří vítr, který není viditelný. Vítr je projevenou formou životní energie (Čajtanja). Proudí-li životní energie volně, říká se jí vítr neboli vzduch. Zpomalený vzduch je zdrojem vody. Země je zplozena z vody. Zrychlený vzduch vytvoří oheň. Jakmile se životní energie zklidní, pocit ´já jsem´ je vnesen do popředí. Vzduch, voda, země, oheň (světlo) jsou názvy elementů, přidělené podle jejich charakteristik. Třebaže byl svět takto označen, ve skutečnosti je to pocit ´já jsem´, který je zdrojem světa. Pro toho, kdo realizoval Já, platí: ´Já jsem Vše´, zatímco ten, kdo nerealizoval Já, se pouze nechává vtahovat do světského života, pojímá myšlenky hříchu a ctnosti a věří všemu, co pojme, což ho zaplétá do světa.

Hříchy a ctnosti jsou jako semena, která vyraší ve formě nekonečných tužeb a zapustí kořeny na půdě klamu a nevědomosti. Strom světského života roste a je zavlažován činy a ne-činy a jejich výslednými radostmi a strastmi. ♦

8.6. 1933

17. UCTÍVEJTE MISTRA

Dva ptáci, žijící na stromě světské existence, představují dva druhy intelektu:

- 1) Jednoho totožnost v těle dělá pyšným.
- 2) Druhý říká: 'Já nejsem tělo'.

Cokoliv začne ve světě existovat, pak právě jako důsledek jemného pohybu uvnitř Já.

Všechny živé bytosti jsou závislé na slunci. Ke stvoření všech živých bytostí dochází díky slunci. Kvůli němu jsou živé bytosti zachovány a také zničeny. Je to individualita (džíva), která prožívá vše, co se nachází mezi Zemí a sluncem, kdežto Bůh (Šiva) zakouší pocit 'já nejsem tělo'. Ti, kdo jsou žádostiví a touží po všelijakých světských radovánkách, nejsou nic než supi, žijící v domech. Světský život je pro jejich existenci 'vše a nic se mu nevyrovná'. Aspirant by měl žít ve svém domě jako někdo, kdo provádí oběť ve formě vzdání se vlastnictví veškerého majetku a všech osobních (pozemských) věcí. Aspirant se potom stává správcem domu. Aspirant by měl sloužit Mistrovi, a během své služby by měl přebývat ve své pravé přirozenosti (svarúpa).

Touha zavede člověka jen k úpadku a zkáze. Jestliže aspirant právě prochází fází rodinného života, měl by si neustále uvědomovat, že 'není tělo'. Ten, kdo se dozví od Mistra, že 'není tělo' a kdo si uvědomí 'Já jsem Brahman', bude přeměněn v Šivu. Pouze ten se osvobodí od pozemského života. Celý světský život je klamný. Je neskutečný. Ti, kdo rozpoznali, že celý světský život není nic než iluze, jsou 'znalí věci'. Nazývají se 'Paramahansa' (podle hinduistické legendy je paramahansa mytologický pták, který je schopen oddělit svým zobákem mléko od vody, aby pak mohl pít pouze mléko. To symbolizuje světcovu schopnost oddělit Skutečnost od iluze). Ten, kdo si uvědomí, že svět v podstatě 'neexistuje', přestane po něm definitivně toužit. Každý, kdo má zájem si to uvědomit, by se měl zcela věnovat studiu a následování učení Mistra.

Právě pomocí satsangu neboli společenství světců přestanete být jakkoliv připoutáni ke světu. Samotné uctívání Mistra (Sadgurua) je skutečným satsangem. Bez uctívání Sadgurua nemůže být strom světského života svržen. Pouze naprostá a neochvějná víra v Mistra může sejmut tento strom. Uctíváním Mistra se strach, vycházející ze světského všedního života, usadí do klidu. Slova při popisu Sadgurua selhávají. Jen On sám realizoval Brahman. Sadguru dokáže posoudit kvalitu (hodnotu) žáka a podle ní ho nasměruje a vede. Takový průvodce je skutečný Mistr, a člověk by se měl odevzdat pouze Jemu. Pohlížejte na všechny rituály a náboženství jako na něco neskutečného a zcela se věnujte Mistrovi. Mistr vás přepraví přes oceán světského života a pomůže vám uvědomit si svou pravou přirozenost. Pomůže vám vyhnout se cyklu zrození a smrti. Mistr by měl být uctíván, neboť je 'Bohem Bohů'. Strom (kalpataru) plnící přání (v Indii, ve státě Maharaštra, lidé na vesnicích zavěšují na strom části oblečení v naději, že budou jejich přání vyplněna) vám může poskytnout vaše světské tužby, ale Guru vám pomáhá zbavit se všech tužeb, a vypudí z vás nenasytnost. ◆

9. 6. 1933

18. JAK UCTÍVAT

Předtím jsme viděli, jak by měl být Bůh uctíván. Nyní jsme byli vyzváni k uctívání Mistra. Kdo je vlastně Bůh? Bůh je Já, naše vlastní Já. Boha nenaleznete bez uctívání svého Mistra, neboť Bůh není nic jiného než Mistr. Ničeho však nedosáhnete pouhým slepým, tělesným (hmotným) uctíváním Mistra. Měli byste prahnout po poznání Brahman.

Bhagavadgíta říká: 'Všechny rituály jsou bez poznání Já bezvýznamné.' Pán Ráma i Pán Krišna jsou velcí Mistři dávných časů, kteří postupem doby začali být považováni za Bohy. Rituál nabízení peněz k nohám svého idolu symbolizuje vlastní záměr zřeknout se touhy po penězích. Měli byste uctívat tradiční Bohy a Guruy pouze do té doby, dokud se nesetkáte se 'Skutečným Guruem', Sadguruem, který vlastní božské 'Poznání Brahman'. Je to Sadguru samotný, jenž je Brahma, Višnu a Šiva.

Měli byste být zcela naplněni pochopením 'měl bych být neustále Mistrovi k dispozici, sloužit mu co nejvíc.' Láska se vyvine prostřednictvím služby. Během služby Sadguruovi by měly zmizet

Śrī Siddharamēśwar Maharadž

touha, žízeň, hlad, spánek, lenost, otupělost, zívání a zahálčivost. Pokud během uctívání Gurua dojde k důvěrnému vztahu, pak žák zapomene na sebe sama (džívovství). Uctívání je prováděno prostřednictvím zpěvů, kdy se chvalořečí Sadguru (bhadžany a kirtany) a prostřednictvím kontempace na Něho a Jeho učení.

Umožněte své mysl, aby následovala Mistra. Dovolte jí jít tam, kam jde Mistr. Pochopte, co se nachází pod stanoviskem 'Já jsem Brahman a tento svět je neskutečný'. Potom je pomocí Mistrova vedení získán nektar ve formě Realizace. Skrze Jeho slova dojdete k pochopení, že k uvědomění si Brahman je veškeré mentální úsilí zbytečné a že 'ne-úsilí' je jediné 'úsilí', které je zapotřebí. Nakonec i koncept 'Já jsem Brahman' je taktéž klam.

V indických chrámech je většinou k vidění želva, vytesaná z mramoru či nějakého jiného kamene, kterou najdete umístěnou před modlou, jak na ni zírá. To značí mladou želvičku, která bez přestání hledí na svou matku. Želvička přežívá a roste jen pod matčiným laskyplným dozorem. Mladá želvička symbolizuje žáka. Žák by měl neustále pozorovat Sadgurua. Žák roste, zesílí a vyroste dokonce až v džňánina díky milujícímu dohledu Mistra. Modlete se k Sadguruovi, aby vám umožnil 'uctívat své Já'. ♦

10. 6. 1933

19. PÝCHA NA SVÉ TĚLO MUSÍ BÝT OPUŠTĚNA

Jediná touha, která by měla být přijata, je přání 'být neustále Mistrovi k dispozici a oddaně mu sloužit'. Kdo nepovažuje uctívání Mistra za to, co je nadřazeno 'poznání Já', ten by měl být přezdíván hlupákem. Protože se dosud nedostal přes pýchu na své tělo, nepodařilo se mu vyjádřit víru v Mistra. Právě služba Mistrovi vám dopomůže k tomu, abyste porazili tuto pýchu. Sloužit Mistrovi není obtížné, ale zdá se být do té doby, dokud nezačneme. Měli byste sloužit Mistrovi, abyste vnesli do praxe poznání, které jste si vyslechli. Jakmile začne slábnout 'tělesné vědomí', úměrně s tím začne narůstat význam Brahman. Díky oddanosti k Mistrovi dokážete ochotně a dobrovolně zmenšit důležitost, která je tělu přikládána. Životní situace by neměly být příčinou snížení hodnoty těla. Jeho významnost byste měli sami dobrovolně ubrat. Tento přístup vědomého a citlivého snížení hodnoty těla se nazývá oddaností. Oddanost či služba Mistrovi je prvním a nejdůležitějším krokem k získání skutečného Poznání.

Oddanost je Matkou Poznání, neboť jej přivodí. Jen ten, kdo se plně odevzdá službě Mistrovi, a zasvětil tomu své tělo, mysl a řeč, spolu se svým životem, získá 'Poznání Brahman'. Čím vstřícnější a přístupnější jste ke světským radovánkám, tím horlivěji je chcete získat. Stejně tak horlivě byste měli toužit po možnosti sloužit Mistrovi. V tomto stylu ten, kdo ochotně a radostně slouží Mistrovi, pokládá své ruce na poklad ve formě 'poznání Mistra'. Když přikládáte stále větší důraz a význam tělu, pak se význam Já snižuje. Takže tělo, jak se zdá, zmenšuje sílu Já. Ten, kdo snížil důležitost těla, je oprávněný syn Mistra (Guruputra). Ti, kdo jsou synové Mistra, statečně prosazují význam Já. Měli byste jít dokonce tak daleko, že byste si měli vypěstovat zvyk vykonávat podřadné úkoly, abyste vypudili pýchu k tělu. Oddanost k Mistrovi není vždy snadná. Je k tomu zapotřebí nezměrné úsilí spolu se silnou touhou po Realizaci. Měli byste se utvrdit ve svém předsevzetí vzdát se pýchy na tělo. Pokusy zřeknutí se pýchy na tělo by měly být prováděny tak často, jak jen to je možné. Nezapomeňte, že to nevšední, vzácné a výjimečné může být dosaženo pouze vykonáním něčeho vzácného a nápadně odlišného od toho, co dělají ti druzí. ♦

11. 6. 1933

20. DUCHOVNÍ VĚDA A ODSTRANĚNÍ PÝCHY Z POZNÁNÍ

Slovo 'Pradnjavriti' znamená 'koncept v myslí, který nutí člověka nabýt zkušenost a dozvědět se něco'. Jsme Já (Ātman). To znamená, že 'jsme Brahman' a na základě tohoto zjištění bychom měli také jednat. Duchovní věda (śāstra) a držitel zbraně (śāstra) je třeba považovat za slova, znamenající jedno a to samé. Ten, kdo se zabývá duchovní vědou je sám o sobě držitelem zbraně. Je to z toho důvodu, že držitel zbraně drží zbraň duchovní vědy. Duchovní věda je nepřetržitá studie poznání 'Já jsem Brahman'. Držitel zbraně je sám vlastně Brahman.

Já (naše přirozenost) zdánlivě sestupuje do stavu individuality (džíva), protože vymezujeme rozdíly v Brahman. S touto představou individuálního vědomí lze skoncovat tehdy, když ji zrušíme a tím i ukončíme. Každý okamžik poskytuje příležitost. Abyste se chopili příležitosti, musíte rychle udeřit a zasáhnout. Porazit (sklátit) strom stavu individuálního vědomí (smrtníka) znamená zcela se vzdát konceptů, které tak hluboce milujete. Opravdový Učitel (Sadguru) je nutný k tomu, abyste získali Poznání založené na zkušenosti. Toto Poznání by mělo být každým dnem uváděno do praxe. Budete-li to tímto způsobem praktikovat, dosáhnete nejzazšího stavu, a nebudete muset provádět různé další praxe, které jsou Védami předepsané.

Duchovní praxe přináší pouze ten užitek, že očišťuje myšlení (čitta), čímž se mysl více zjemní. Vzdejte se mentálních zvyků, které vás stále navádějí dělat rozdíly, které následně podporují růst tělesného vědomí. Různé praxe a rituály, popsané ve Védách, byly vytvořeny pro ty, kdo se ztotožňují s tělem. Když dojde k pochopení, že tělo samotné je Brahman, pak se všechny předpisy z Véd stávají falešné. Ten, kdo rozpoznal sebe jako Brahman, nepotřebuje následovat žádné speciální praxe či se uchýlovat k nějakému náboženství. Snaha individuality provádět mnohá cvičení nikam nevede. Stejně jako je pluh k ničemu na farmě, kde již dozrálo obilí, tak podobně všechna praxe je bezcenná pro toho, kdo je Realizovaný. Ten se nakonec zřiká i prohlášení 'Já jsem Brahman'.

Světská existence (samsára) je trnem nevědomosti, a vy se jí musíte zbavit. I když je pravda, že nevědomost musí být odstraněna, daleko důležitější je vzdát se pýchy z poznání. Pouze pak lze dosáh-

nout plné spokojenosti. Okovy nevědomosti jsou jako železná pouta, zatímco okovy poznání jsou jakoby ukovány ze zlata. Ať tak či tak, obojí nejsou nic než pouta, jež musí být odstraněna. Nebuďte pyšní ani na skutečnost, že jste Brahman.

Namyšlenost a pýcha vzešlá z nevědomosti odezní snadno a rychle, ale překonat pýchu z poznání je daleko složitější. Pýcha z poznání je horší než pýcha, vytvářená následkem nevědomosti. Pýcha z poznání přivádí k zoufalství a je tak dráždivá, jako štípance od štěnic. Pýcha z poznání je šibalsky zarputilá a lstivá. Její výskyt není nikdy vnímán a i když se zdá být zcela odstraněna, její stopy stále setrvávají. Mimo to pýcha, neboli ego, bude do té doby, dokud trvá, nadále vytvářet rozdíly. 'Správným usilováním' je víra, že 'Vše je Brahman', a tudíž nepřijetí jakéhokoliv zrnka pochybnosti. Ze všech známých praxí je pro žáka oddanost k Mistrovi tou nejcennější, neboť na základě ní se praktikant oprostí od ega a prožívá stav Brahman (Já) bez pýchy. ♦

12. 6. 1933

21. POPIS MISTRA

Z promluvy ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Mistr je Anaadi. Anaadi značí 'nic neleží před Ním'. Pokud je Paramátman podobný labuti (hansa), Sadguru je 'Paramahansa'. Je Bohem Bohů. Mistr se nazývá Paramahansa proto, že to je On, kdo udělil kvalitu Boha (Božství) Bohu, a tím Ho ustanovil a uznal. Ó Mistře! Tvoje 'pravá forma' (svarúpa) je čistší než nejčistší esence sattva guny. Tím, že jsi se vzdal všech kast a odlišností, záříš v oslnivé kráse. Rozpustile se bavíš mezi lotosy srdcí, které vykvetly s podporou božské lásky. Tvoje hra je za myslí. Láskou vykvetlá srdce uctívatelů neustále tíhnou k Vědomí.

Se zobákem ve formě rozlišovací síly a za pomoci racionálního myšlení vidíš rozdíl mezi Já (Átman) a ne-já. Radžhansa, legendární pták, je považován za tvora, jenž má silnou rozlišovací schopnost, na základě níž dokáže oddělit mléko od vody. Upijí pouze mléko a nechá vodu bez povšimnutí. Mistr podobným způsobem jako pták hansa také odděluje dvě entity, tělo a Já. Potom je pečlivě prozkoumá, oddělí mléko a odhodí vodu. Vybere si Já a ne tělo. Když se objeví myšlenky (ve formě otázek) 'Jsem tělo?' nebo 'Je zde nějaký vlastník těla?', lze z toho vyvodit, že uctívatel je na stezce k Osvobození. Avšak když

Šrí Siddharaméšwar Maharadž

individualitu pronásleduje myšlenka 'já jsem tělo', pak lze říci, že osudem individuality je být zasažen cyklem zrození a smrtí. Každý by měl realizovat Já. Neznalost svého Já je sebevraždná.

Podle hinduistického eposu Mahabharáta slovo Adhogati značí úpadek, čili něco, co přináší zkázu. Narakasura je individualita, džíva, jenž je neustále postižen světským životem a je ve formě pekla. Ti, kdo zemřou bez uvědomění si Já, jsou jednoduše rozloženi do pěti elementů. Ten, kdo se pyšní v těle, je Dhritaraštra, čili slepý král, který zplodil stovky synů. Jeho neřesti představují oněch sto synů, a žádostivost je symbolizována Dušilou, což je sestra těchto sto synů.

Má se za to, že legendární pták Radžhansa se živí perlami. 'Perla osvobození' je utvořena v ulitě odloučenosti. Buďte živi z této perly osvobození. Jestliže se dostanete do ulity Átman-Brahman, budete přeměněni do 'perly Brahman'. Ten, kdo realizuje Já, se již nikdy nedotkne země. To znamená, že nebude lapen do pasti tělesného vědomí. Slunce ho neuvidí, a nenarazí ani na nadpřirozené síly, jako jsou duchové. Potom začne pokládat i nekonečný prostor za pouhou maličkost. V prostoru pak žádné místo nenajde, bude tu jen pět elementů, neboť prostor je zasažený v Brahman. Tato stezka je zcela odlišná a opravdu unikátní. Síla pochopení je obzvlášť pozoruhodná. ♦

Datum neuvedeno

22. ČTYŘI DRUHY ŘEČI A ´SÓHAM´

Sadguru je ten, kdo poskytne výpověď o všech čtyřech druzích řeči. Čtyři druhy řeči jsou:

1. Myšlenka ve formě inspirace v srdci (para)
2. To, co je nevyřčené a umístěné v hrdle (pašjanti)
3. Řeč, která je sotva patrným muhláním a objevuje se pouze v ústech (madhjama)
4. Řeč, která je jasně slyšitelná a je vyjádřena rty (vaikhari)

Jedině Sadguru je ten, kdo vám pomůže získat poznání. Je to pouze díky Němu, že jste schopni poskytnout toto poznání světu s využitím řeči. Kdyby nebylo Sadgurua, pak by studium, pokání, opakování mantry (džapa), meditace, atd., nikdy neexistovaly. Je to právě On sám, kdo existuje jednotně ve všech tělech. Budete-li se Mu klanět, ztotožníte-li se s Ním a odevzdáte-li se výhradně Jemu, pak se vyhnete cyklu zrození a smrti.

Lakšmí, bohyně hojnosti, se usídí u realizovaného, jenž přišel na to, kým vlastně je. Cyklus zrození a smrti počne právě ve chvíli, kdy se ztotožníte s tělem. Abyste se vyhnuli tomuto cyklu, musíte být obdařeni neodmyslitelnou vzpomínkou v podobě ´Sóham´ (Já jsem On). Cyklus zrození a smrti se bojí slova ´Sóham´. Jakmile to ´cyklus zrodu a smrti´ uslyší, dá se rychle na ústup. Smrt vyhubí zrození, a ´Sóham´ vyhubí smrt. Zrození a smrt nikdy nevstoupí na vaši stezku, jestliže se ztotožníte s Mistrem, odevzdáte se Mu a uvědomíte si ´Sóham´ (Já jsem On). Zrození a smrt jsou pouhé koncepty, které se ukrývají v klamu. ´Sóham´ není klam, proto v něm koncepty zrození a smrti není možné nalézt. ♦

14. 6. 1933

23. SATTVA GUNA

Tři atributy (guny), sattva, radžas a tamas, náleží projevu neboli tělu (prakriti) a ne Já (Átman). Sattva guna je podnět vyvolaný touhou usilovat o získání Já. Následkem tohoto podnětu dochází u individuality (džívy) k rozhodnutí podstoupit potřebné úsilí k získání Seberealizace. Sattva guny, která je poskvrněna ´pýchou z poznání´, byste se měli vzdát pomocí čiré sattvy, neboli ´šuddha sattvy´, jež je pýchou nepotřísněna.

Usídlíte-li se tam, kde sídlí Sadguru, pak se ve vás vyvine tato čirá sattva guna. Pokud půjdete na místo, kde se zpívají bhadžany (zbožné písně), nebo kde se diskutuje o poznání, pak sattva guna přirozeně vyraší na povrch. Nejsnáze se rozvine ve společnosti světců a na místě nedotčeném pýchou, kde se tančí a zpívají zbožné písně na oslavu Pána či Sadguru. Omamné látky a alkohol vytvářejí tama gunu (otupělost, ochablost). Tama guna se obvykle rozvine na nečistých místech a v noci. Radžas guna je vytvářena ve společnosti lidí, kteří neustále diskutují o světských záležitostech a o práci, nebo ve společnosti obchodníků apod. Radžas guna se často rozvine na místech, překypujících komfortem a přepychem.

Nejlepší období vašeho života je tehdy, když obdržíte radu od Mistra. Během této doby sattva guna dosahuje svého vrcholu. Toto období lze popsat jako 'Zlatý den'. Tato doba je učiněna nesmrtelnou pitím nektaru Guruova učení. Ve světském životě máte rodiče, kteří jsou dvě oddělené entity (otec a matka). Avšak Guru je obojí najednou, tedy jak otec, tak matka, svinutý do jednoho kompletního rodiče. Je to Sadguru, který vám pomáhá překonat zrození a smrt. Je to On, kdo zahání duchy ve formě pěti elementů, a kdo potvrzuje, že nejste tělo, ale Já. Rozlamuje pouta, které spoutávají individualitu.

Pouze pár šťastlivců se setká s tímto opravdovým otcem. On je otcem, jakož i matkou, která zachraňuje dítě (uctívatele) od tohoto iluzorního světského života. Živí uctívatele svým vlastním Já a pozvedá ho do stavu nesmrtelnosti tím, že mu pomáhá vyhnout se zrodu a smrti. Ten, kdo se odevzdá Sadguruovi, vyniká zásadně nad každým, i nad Bohy jako jsou Brahma, Višnu a Šiva. Přirozenost Sadguru je stejná jako přirozenost jeho žáků. Mezi nimi není žádná odlišnost možná. Měli byste usilovat o zasvěcení, které vám pomáhá získat 'čtyři druhy osvobození'. Meditace je sattvická, jestliže meditujete na Já. ♦

15. 6. 1933

24. MANTRA 'JÁ JSEM BRAHMAN'

I když meditujete na jeden ze čtyř druhů osvobození (salok, samip, sarup a sajuja), to, co ve skutečnosti děláte, je meditace na životní energii či vědomí. Proto meditujte výhradně na životní energii.

To je nařízení Sadgurua. Tato meditace pročišťuje myšlení (čitta), neboli zjemňuje mysl. Esence Brahman tkví v této životní energii. Sadguru samotný je životní energií. Mantra vám zjemní mysl. Gajátri mantra je považována za matku všech manter. Zničí smrtelnost individuality a udělí Božství, čímž se podruhé narodíte, nyní do Skutečnosti.

Mantra 'Já jsem Brahman' je největší ze všech. Osvobození můžete získat díky této mantrě. Jsou zde další mantry, které někomu mohou poskytnout jim žádané světské ovoce, avšak pouze oddaní Sadgurua pronášejí mantru 'Já jsem Brahman'. S touto mantrou iluze vyklidí rychle pole. Ten, kdo nepochopil důležitost této mantry, nebude schopen realizovat Brahman. Uvědomte si Já, jež je Vědomí (Čit), a je ve formě poznání 'Já jsem Brahman'. Různé myšlenky, pochybnosti a zvrácené koncepty, které se objevují v mysli, budou odstraněny opakováním mantry 'Já jsem Brahman'.

Měli byste mít naprostou víru v Já (tzn. měli byste věřit, že 'Já jsem Já'). Zahodte všechny koncepty a procvičujte se v kontrole mysli. Neustále uvažujte o Já, a mysl tím pádem nebude tékat. Tímto způsobem se mysl zjemní a pak bude převládat sattva guna. Stejně jako služka, poddaná svému pánovi, se neopováží pána v něčem neuposlechnout, tak i mysl by měla být vaším Já podmaněna. Nemáte-li v průběhu celého dne zájem rozebírat jiné záležitosti než ty, které se týkají 'poznání Brahman', pak je vaše myšlení očištěno. To pak můžete brát za samozřejmost. S každým nádechem vědomě (potichu) říkejte 'Sóham' – Já jsem Brahman. Každý se velmi snaží a vynakládá mnoho energie na to, aby se naučil tomu či onomu umění ve světě a zdokonalil se v různých vědách (např. psychologii, sociologii, medicíně, politologii, apod.). Kdybyste se pokusili získat poznání Brahman jen jednou setinou tohoto úsilí, které vynakládáte ve světě, pak si buďte jisti, že získáte stav Brahman.

Aktivní noční život, alkoholismus, smyslová potěšení, hry, drama, kina, atd., jsou příznačné rysy, přisuzované tama guně. Ti, kdo mají sklon k zlosti, pomstychtivosti, lsti, zášti a nepřátelství, jsou produkty tama guny. Požitek z vykonávání dobročinných skutků, záliba v rituálech, touha po slávě, silná touha po vonných a aromatických věcech, touha po potěšení, chtivost být druhými uznáván jako vážená osoba čili silná touha po ocenění, atd. – to vše jsou typické znaky, které lze přisoudit radža guně. Období mezi východem a západem slunce je dobou, kdy převládá radža guna. Je velice

obtížné zbavit se této guny, která obdarovala člověka mantrou chti-
vosti po věcech ve světě. Tato guna také přiměje člověka řídit se jen
takovými radami, které jsou v zájmu světského zisku. Kvůli ní
člověk medituje pouze o své ženě a dětech. Zatímco sattva guna
může být odhozena, a tama guna se také vytratí, například ve chvíli,
kdy člověka postihne velká pohroma, nebo musí čelit krizi, radža
guna se snaží držet jak může, protože odejít se jí nechce. ◆

16. 6. 1933

25. JÁ NEUMÍRÁ

Berte to jako fakt, že tělo je pomíjivé. Avšak pokud je rozumně vyu-
žíváno, můžete snadno realizovat, že individualita (džíva) je
Paramátman. Intelekt potom podstoupí radikální změnu. Pouze
když hluboce rozjímáte nad tím, 'Kdo jsem já?', pak zakusíte 'Já
jsem Paramátman'. Paramátman, Všemohoucí, obdaroval lidskou
bytost schopností zamýšlet se nad svou 'pravou přirozeností' (sva-
rúpa), neboli nad tím, kým vlastně ve skutečnosti je. Každá živá
bytost kromě člověka, který je obdařen schopností myslet, musí
zakusit během doby, kdy podstupuje cyklus 8,4 miliónů zrození
v různých formách, plody svých činů.

To, co tu zůstává po odložení všeho, je ryzí, bezforemné Vědomí,
Brahman. Kdyby se Já, považující tělo za svou jedinou identitu,
chápal jen za tělo, pak by ho nikdy neopouštělo a nepřijímalo jiné.
Protože Já, přebývajícím uvnitř těla, se s ním pouze dočasně ztotožni-
lo, je donucené ho nakonec opustit. Tělo je hrubé a nečinné. Vitální
životní energie v těle je Já, a tato životní energie je Šiva. Já neumírá
spolu se smrtí těla, a ani se nerodí, když se narodí nové tělo.
Individuální vědomí (džíva), které se ztotožňuje s tělem, bylo posedlé
touhami v nespočtu minulých životů a stejně tak si v nich libuje
i v tomto zrození.

Touha je jedem tohoto světa. Ten, kdo je otrávený touhou, pod-
stupuje celkem 8,4 miliónů smrtí. 'Sóham' je nejsattvičtější ze
všech pokrmů. Měli byste také konzumovat slovo 'Sóham' vedle
pojídání všeho možného jídla, které běžně jíte. Pochopte zakouše-
ním tohoto slova jeho význam. Kromě slova 'Sóham' je vše ostatní,
co po celý den jíme, potravou, vyživující buď radžas gunu nebo tama

gunu. Jedině 'Sóham' je sattvické. Jeho prožíváním v sobě rozvine-
te sattvu a obrátíte se směrem k získání stavu Paramátman.

Člověk je sevřen v nevědomosti kvůli tama guně, s tělem se ztoto-
žňuje působením radžas guny a s Já se sjednocuje pomocí sattva
guny. Místo, aby lidé realizovali 'Já jsem Já', poddávají se touhám.
Nevědomost převládá a vy se stáváte ztotožněnými s tělem, přičemž
jste v něm zdánlivě lapeni. Na základě toho nejste schopni přebývat
v Nejzazší Pravdě. Místo prožívání nesmrtelnosti musíte prodlévat ve
světě zrození a smrti. ♦

17. 6. 1933

26. JE TU POUZE JEDNO JÁ

Jemné tělo se skládá ze smyslových orgánů, pěti životních sil
(prána), myslí, intelektu, vnitřní mysli a pocitu 'já'. To, co si v hlu-
bokém spánku uvědomuje, že tu neexistuje nic kromě Vědomí, je
čtvrté tělo, neboli supra-kauzální tělo (Mahakarana). Toto Vědomí je
Brahman.

Bůh s atributy, jenž vidí vše, je ve formě Vědomí, a Brahman bez
atributů je také ve formě Vědomí. Životaschopnost, která vše oživuje,
je životní energií, Čaitanja. Je jasně oddělena od hrubého, jemného
a kauzálního těla. Když se tato životní energie oddělí od těla plného
života, pak se ten, kdo realizuje 'Já nejsem tělo', stává 'Všemohoucím'.
Po zanechání totožnosti s tělem se dojem vašeho individuálního vědo-
mí (džíva) vytratí a tím pádem jste přeměněni v Boha (Šiva).

Intelekt sám o sobě je Stvořitel, pán Brahma. Tělo je pomíjivé,
a z toho důvodu všechny činy, vykonávané pomocí těla, jsou taktéž
pomíjivé. Pán Brahma zůstává nesporně odloučen od výsledných
hříchů a zásluh i přes tu skutečnost, že vytvořil tento vesmír a záro-
veň tak uskutečnil mnoho činů. Poznání, které odkryje toto tajem-
ství, se řadí mezi to nejvyšší a nejstarodávnější. Toto poznání se
objevilo díky Pánovi Višnuovi. Je taktéž nazývané jako 'Věčné
Poznání.' Klade se obvyklá otázka 'Kdo jsi?'. Jenže na ní neexistuje
žádná odpověď. Je to proto, že obě dvě světské entity ('já' a 'ty'),
jsou neskutečné. Je zde pouze jedna entita, a tou je Já (Átman).
Existuje v každém z nás. Není v ní vůbec žádná odlišnost. Je zbyteč-
né ptát se 'Kdo jsi?' Jak by zde vůbec mohla existovat odpověď na
tuto otázku, jestliže 'ty' a 'já' neexistují?

Živé bytosti mohou vlastnit různá jména, rozličnou vnější podobu a příslušnost ke stejné či jiné kastě, ale ve skutečnosti mají stejně pouze jednu formu. Kdyby byli opravdu odlišné, pak by otázka 'Kdo jsem já?' či 'Kdo jsi ty?' byla na místě. Já, skutečně základní faktor, přítomný ve všech, je pouze jeden jediný, žádné rozdíly tu nejsou. Těla všech tvorů, od Pána Brahmy až po moskyta, jsou poskládána z pěti elementů. Proto nemůžete ani tělu adresovat otázku 'Kdo jsi?' Pokud jde o esenci, ta je stejná ve všem. Není zde žádný rozdíl. Proto pokud se někoho zeptáte 'Kdo jsi?', pak je to jako kdybyste adresovali otázku sobě. V celém vesmíru je pouze jedna jediná entita, a tou je Já. Já je jedno jediné a jen toto Já prostupuje ojedinělým způsobem celý vesmír. ♦

19. 6. 1933

27. JÁ JE JEDINÝ ZAKUSITEL

Ve světě není nic jiného než Já. 'Já jsem' je jediná entita. Já je v každém stejné. Stejně jako voda napuštěná do nádrže, zůstává vodou bez ohledu na to, jaký tvar nádrž má, tak s Já je tomu rovněž tak. Já bez ohledu na tvar těla, ve kterém přebývá, je i nadále Já, a nic než Já.

Těla všech živých bytostí jsou vytvořena z pěti elementů a po smrti se všechna ta těla promění v popel. Když tělo umře, spálí se a zůstane po něm pouze popel. A když nakonec odvane poslední smítko zbylého popele, vyjde najevo, že ani tento pomíjivý popel není skutečný. Přesto jsou všechny objekty naplněny životní energií.

Mysl je pouze Vědomí, tedy v podstatě Já, stručně řečeno. Mysl odpovídá 'vnitřní mysli' (Antahkarana). Avšak Parabrahman nelze nijak popsat či pomoci něčeho vyjádřit. Těla, mysli a Já jsou u všech živých bytostí v podstatě totožná. Mysl je Já ve formě Vědomí. Když si Já něco představí, nebo něco řekne, pak se nazve myslí. Podobně jestliže se nazve tělem, jeví se proměněné do tělesné podoby. Avšak Já i poté, co ho nazveme 'myslí', se ve skutečnosti do mysli nepromění. Nikdo bez Vědomí nevyřkne jediné slovo. Vědomí je 'Brahman', Já a znalec Véd a jejich obsahu. Je samo-zasvěcené.

ÓM (Aum) je forma Vědomí a nazývá se 'pranava'. Různé orgány těla vykonávají rozmanité funkce, jako například vidění, naslouchání, atd., ale jejich nejdůležitější úlohou je být si vědom a toto

Vědomí je Já. Ve skutečnosti je toto Vědomí pouze jedno jediné. Vidět Vědomí je jako vidět 'oko oka'. Já je oko oka. Já je jako ten, kdo vidí, jakož i to, co je viděno. Tuto situaci lze nejlépe vysvětlit na příkladu cukru, který je nabídnut soše Boha, která je utvořena z cukru.

Já je plné poznání. Všude, kde existuje Vědomí, existuje i Já. Je to řečník stejně jako posluchač, jakož i ten, kdo chápe význam. Já je konatel všeho. Slunce nevděčí za svou důležitost a světlo nikomu jinému než Já. Kdyby nebylo Já, slunce by nebylo označeno jako slunce. Já je stvořitel vesmíru, a rovněž tak je Tím, co rozlišuje vše jako neskutečné. Ten, kdo si to uvědomí, může dojít do stavu své pravé přirozenosti (svarúpa). Dočasný svět, jenž je založen na dobrých a špatných konceptech, neustává ve svém skonávání. Ten, kdo získal poznání, ví, že to je Já (pán Hari, Višnu udržovatel), jenž vykonává vše a že to je pouze Já, co dostane všechno hotové. Ten, kdo vše zakouší není nikdo jiný než Já, což je jediný skutečný zakusitel. ♦

20. 6. 1933

28. VZDÁNÍ SE TUŽEB A PÝCHY

Světské touhy se (nepozorovaně) vkradly do myšlení a promíchaly se s myšlenkami. Společně s tělem se myšlení vytvarovalo do formy (povahy) přání. Tudíž vyvstává otázka: 'Jak je lze od sebe oddělit?' Poznání Brahman není možné nabýt do té doby, dokud se nevzdáte všech přání. Vzhledem k navyklému způsobu myšlení 'něco udělat' a sklízet za to ovoce začala naše vnitřní mysl (Antahkarana) tíhnout k splnění tužeb a to dalo podnět k vzniku ega.

Zapomněli jste na svou 'pravou přirozenost' (svarúpa) a tím pádem lpíte na konceptu 'já jsem tělo'. Vaše mysl se na základě toho ztotožnila s individuálním vědomím (džíva) a z toho důvodu jste okouzleni světskými touhami a libujete si ve smyslových potěšeních.

Kdyby byly myšlenky pravou přirozeností individuality, pak by tíhly pouze k individuálnímu vědomí a nepojily by se s touhami. Individuální vědomí se během doby, kdy zapomene na své 'pravé já', snaží uspokojit myšlení. Tak, jak začalo být myšlení poblázněné touhami, tak jimi začalo být posedlé i individuální vědomí.

Individuální vědomí je opravdu věčně svobodné, a je pouze ve formě životní energie. Chlubení se tělem a myslí se spolu s rostoucí namyšleností rozvíjelo, až vyrostlo do tuhé, ale přesto neskutečné pýchy. Právě kvůli ní se individuální vědomí (džíva), jak se zdá, zača-

lo ztotožňovat s tělem, a v jeho nepřetržitém společenství podleho tužbám. Ten, kdo se vzdá veškeré pýchy, bude osvobozen a vyjde z oceánu světské existence.

Není možné se čehokoliv dožadovat, neboť všechny objekty jsou pouze Paramátman. Měli byste zaujmout postoj, že 'Toto vše náleží Paramátman. Necht' věci jdou svou vlastní cestou, co já s tím? Ať se stane cokoli, ať se ztratí cokoli, není to moje starost.' Ten, kdo jedná tímto způsobem, bude přeměněn v Paramátman.

Říká se, že 'velká odpoutanost' je naprosté zřeknutí se všeho, 'ryzí odpoutanost' znamená žít v tomto světě jako host v penzionu, zatímco 'nepříliš velká odpoutanost' je postupné stahování se od světských záležitostí. Když žádná z těchto tří druhů odpoutaností není možná, pak nadšená služba světcům a guruům z hlediska těla, myslí a vašeho majetku vám dopomůže vytvořit odpoutanost.'

Individuální vědomí se pomocí těla ukojilo mnoha žádostmi v tomto pomíjivém světě. Myšlenky (čitta) spolu s touhami se proměnily a staly se vášnivé. Ve dne v noci myslí intelekt (buddhi) na smyslová potěšení, která jsou mu blízká. Proto také vznikla pýcha ztotožněná s touhami. Silné vazby se rozvinuly se světskými touhami a koncepty, které si držíte, se staly překážkou.

Individuální vědomí pokládá všechny věci související s tělem, ať dobré nebo zlé, za své vlastní. Je to kvůli pýše, spojené s tělem. Individualita tak zapoměla na svou 'pravou přirozenost' (svarúpa) a místo toho se zaměřila na touhy. 'Poznání' není nic než radikální změna v intelektu. Ve chvíli, kdy jste skutečně zasvěceni, nebo se začnete chovat podle rady Mistra, můžete okamžitě získat osvobození. Poslouchání duchovních rozprav a rozjímání nad nimi je jedinou metodou, jak dojít k 'Nejzazší Pravdě' (Paramártha). ♦

21. 6. 1933

29. ZANECHÁNÍ PÝCHY

Individuální vědomí (džíva) není nijak spoutané, stejně jako Já nemá ani zrození ani smrt. Přesto jelikož se Já ztotožnilo s tělem, musí trpět zrozením a smrtí. Já je pouze spoutané konceptem individuality. Jen pomocí lidského těla může toto poznání dojít k pochopení. Je to právě toto poznání, které může přivodit osvobození. Jestliže si individuální vědomí pomocí svého vlastního rozlišování uvědomí, že není tělem, ale Já, bude osvobozeno.

Měli byste pohrdat touhami. Vzdejte se veškeré pýchy, spojené s touhami. Měli byste zanechat namyšlenosti, spojené s tělem, abyste se vysvobodili z pout. Ten, kdo přestal být na sebe (na tělo) pyšný, je svobodný a získá blaženost Já. Je zbaven všech starostí. Musíte se vzdát vášnivé připoutanosti k tělu. Jedině ten, kdo opustí ego, spojené s tělem, je šťastný, a je nástrojem vrcholného štěstí. Individuální vědomí získá po zanechání pýchy formu Já. Jeho myšlenky a touhy potom skončí.

Každý v této světské existenci vede takový život, který mu je nalinován osudem. Nikdo se ve skutečnosti nestará o někoho jiného. Vše, co se vám stane, je v souladu s osudem. Abyste se vzdali ega, zahodte všechny silné připoutanosti a odevzdejte vše k nohám Mistra. Jakmile to uskutečníte, budete vědět, že vše není nic než přelud, a je to Já jediné, které existuje. Dokonce také pochopíte, že 'Já' není s nikým spojené; 'Já' nepatří nikomu.

Proměníte se do 'skutečné přirozenosti' Paramátman ve chvíli, kdy opustíte pýchu. Touto přirozeností budete po celou dobu, tedy ve všech třech stavech (bdění, snění a stavu hlubokého spánku). Všechny tři stavy jsou charakteristiky intelektu. Je to hra intelektu. Čtvrtý stav, stav túrja, vám pomáhá vzdát se pýchy, vzešlé z předchozích třech stavů. To, co přivodí opuštění pýchy, je právě poznání. Stav snění není považován za skutečný během doby, kdy jste bděli a naopak. Ve stavu hlubokého spánku je jak snění tak bdění neskutečné. Nakonec je to ve stavu 'pravého poznání', kdy je pýcha, spojená se všemi předchozími třemi stavy, odvržena a tyto stavy se stávají neskutečné. Právě toto je čtvrtý stav, stav túrja. Všechny stavy až na stav túrja existují v intelektu. ♦

22. 6. 1933

30. JÁ NENÍ NIKDY OVLIVNĚNO TĚLEM

Člověk cestující vlakem může urazit značně velkou vzdálenost, přesto sám neujde žádnou cestu. Vlak ujede tuto vzdálenost, přesto cestující na konci cesty tvrdí, že urazil tuto cestu. Stejně tak individuální vědomí (džíva) říká, že udělal vše, bez toho, aby udělal jednu jedinou věc.

Nemůžete uštvrdit ránu ohni, přesto jakmile se smíchá s železem, musí si vytrpět opakované rány kovářova kladiva. Podobně když se

Já spojí s tělem, je sužováno žalem a utrpením. Železo získává značný prospěch ve spojení s ohněm. Bez pomoci ohně mu nemůže být dodán požadovaný tvar. Avšak oheň samotný zůstává nedotčen. Stejně tak tělo může být úspěšně využito ve spojení s Já, ale činy těla se Ho nedotknou.

Když voda začne bublat, odraz slunce se na hladině zčeřené vody začne hýbat. Zdá se, jako by se slunce pohybovalo a jakoby způsobilo, že se voda víří. Podobně Já se jeví být neklidné kvůli konceptům. Vše, co se zdá existovat v tomto vesmíru, je založeno pouze na konceptech a je proto neskutečné. Z toho důvodu byste se měli vzdát všech konceptů. Měli byste je odmítnout jako neskutečné.

Ten, kdo má intenzivní víru ve svého Mistra, je požehnán Mistrovou milostí, která je ve formě pravého pochopení. Mistrova milost závisí na intenzitě víry, kterou k Němu máte. Láska k Mistrovi nám pomáhá překonat zanícenou připoutanost k tužbám. Věrnost 'Nejzazší Pravdě' vás dovede k Seberealizaci, kdežto oddanost k tužbám vede člověka pouze ke vzniku dalších tužeb. Já je přítomné všude, dokonce se nachází i v tužbách. Ty však oslepily Já natolik, že žije v přesvědčení, že 'je muž, žena, atd.' Mistr odnaučí své žáky po čemkoliv toužit a odhalí jim jejich 'skutečnou přirozenost'. Abyste se zbavili náklonnosti k tužbám, nestačí pouze prohlašovat, že tužby jsou neskutečné, ale je třeba převést pochopení přímo do praxe. Postoj individuálního vědomí o ničem nevypovídá, neboť ho má jak otrok, tak Mistr. Můžete třeba tvrdit, že touhy jsou neskutečné a že svět je neskutečný, přesto jste tento postoj nevnesli do praxe.

Ten, kdo má intenzivní víru ve svého Mistra, a kdo zcela následuje Mistrovo učení, se zcela zbaví totožnosti se jménem a formou. Takový adept se stane Nejzazší Pravdou a jakmile Ji získá, odmítne dokonce i příslušnost ke své rodině a jejímu vlastnictví. ◆

23.6. 1933

31. VZDÁNÍ SE ZANÍCENÉ PŘIPOUTANOSTI

Je třeba uplatnit velkou dovednost, má-li být pochopena stezka poznání. Touhy mohou či nemusejí být na překážku. Nebudou vám překážet, pokud po nich nebudete prahnout či je mít v oblibě. Avšak budete-li mít své touhy, či něco v oblibě a něco jiného zase

nesnášet, pak si vyvinete neodbytné touhy, a budete vyhnáni ze své ´pravé přirozenosti´ (svarúpa). Právě tímto způsobem dochází k vnímání sebe jako individuality (džíva), čímž se připravujete o blaženost, pramenící ze své ´pravé přirozenosti´.

Pochopte, že vše je forma vaší svarúpy a jednejte na základě tohoto pochopení. Nic dalšího tu pak nezůstane. O řece Ganze se říká, že stekla dolů z hlavy pána Šivy, protože Šiva si uvědomil, že vše je ve formě Já, ´Boha´. Od té doby je On znám jako Šiva. Individuální vědomí (džíva) říká, že Já (Šiva) je všude, a přesto i nadále nachází rozdílnosti typu ´to je moje matka, to je moje žena, atd.´ Je to kvůli tomu, že dosud nebyla zcela překonána jeho zanícená připoutanost k tužbám.

Jinými slovy se džíva nedostal přes světská pouta a vztahy. Vedle toho se nevzdal pýchy, a tudíž stále trpí dřívějším neštěstím a štěstím. Touhy se vztahují k tělu, mysli a majetku, a pýchy je třeba se důrazně vzdát. Nepočítejte s tím, že to půjde snadno, ale jakmile nahradíme svou mysl poznáním, můžeme se jí okamžitě zbavit.

Iluze byste se měli plně vzdát s použitím jakékoliv metody, ke které se vědomě uchýlíte. Objekty světské touhy přestanou být přitažlivé ve chvíli, když k nim již dále nejste zaníceně připoutáni. A to platí i v případě, že jste je osudově nabyli. Zanícená připoutanost vás sesadí z postavení Šivy neboli Já a klesnete do pozice individuality (džíva). Tělo bude stejně nakonec odhozeno jako odpadky a vše, co děláme pro tělo, je jen navyšování hromady odpadků.

V tomto snovém pomíjivém světě lze dosáhnout stavu nejvyšší radosti v případě, že dbáte o své Já. Jakmile poznáte, že vše v tomto světě je dočasné, jste pokládáni za ´odpoutané´. Právě jako se myš nezatěžuje ničím, co je v domě, tak podobně by to mělo být s vámi.

Měli byste být vnímáni jako někdo, kdo je obdařen Sebepoznáním, a kdo navždy přestal zvažovat pro a proti všech činností. Dokonce jste pak schopni pročistit jakékoliv místo, na které se prostě jen na chvíli posadíte a vyženete z něho pocit pýchy. Jestliže se však necháte postihnout pýchou k tělu, donutí vás to zapomenout na Já a zničíte tím inspiraci (vnuknutí), jak získat stav Paramátman. Jakmile individuální vědomí dojde k poznání, že je Brahman, začne nasávat nektar. Pokud k němu nedojde, upadne do bažin tužeb. ♦

24. 6. 1933

32. ZŘEKNUTÍ SE POCITU ´JÁ´ A ´MOJE´

Všichni lidé vyvodili rozdílnosti typu ´já jsem oddělená bytost´, či ´ty existuješ odděleně´ nebo ´svět existuje odděleně ode mne´ a pevně je zastávají. Tyto rozdíly pokračují dál z toho důvodu, že není snadné se pustit pocitu, na kterém jsou založeny. Co je vůbec rozlišování? Říkáme, že tu je Já, jež existuje v každém, a přesto nadále děláme rozdíly. Tomu se říká rozlišování a je třeba si uvědomit, že existuje výhradně v mysli.

Bdělý stav je tak nazván proto, že atributy či kvality jsou v něm probuzeny či zažehnuty. Právě tomuto se říká svět, neboť celý svět se otáčí kolem atributů. Zřekněte se všech předchozích tradic a dřívějších cvičení, čímž rozdrtíte ego, zrozené právě z nich. Pouze pak je bdělý stav zničen.

To, co se stane dle našeho přání, je označeno za dobré a to, co s ním není v souladu, je označeno za špatné. Dobré a špatné jsou pouze koncepty. Abyste vykořenili ego, musíte získat na pomoc intelekt, a věnovat vše nohám Mistra. Odevzdejte sebe spolu s tělem, myslí a majetkem k Mistrovým nohám. Když přestane existovat ´já´, otázka ´moje´ nevyvstane. Pokud tvrdíme, že toto vše je mé, pak tělesné vědomí přichází do popředí. Pokud se na čas zastavíme a odpočineme si v hospodě, bude se nám zde honit hlavou pocit pýchy z vlastnění této hospody? Ne, nikdy, neboť víme, že to není ´moje hospoda´ a ´že jsem zde jen jako host´. Měli byste se chovat podobným způsobem, pokud jde o tělo a o váš každodenní život.

´Já´, tedy ego a ´moje´ (připoutanost) jsou dva démoni, kteří nás pronásledují v tomto světě. Překryly skutečné Já. Ten, kdo se osvobodil ze spárů ega (´já´) a připoutanosti (´moje´), je opravdu šťastný. Abyste toho dosáhli, měli byste se chovat tak, jakoby Sadguru byl vlastníkem všeho. Je velice obtížné se vzdát ega (´já´) a připoutanosti (´moje´). To si žádá obrovské úsilí. Vzdáte-li se toho, budete cítit a říkat, že ´jste všude, ve všem´. Jednáte-li tímto způsobem, vzdali jste se připoutanosti k tělu. Jestliže to nedokážete udělat, pak byste měli vše odevzdat Mistrovi. Mělo by být jasně pochopeno, že ten, kdo má sklony k rozlišování, není vskutku oddán svému Mistrovi, nebo spíše se dá říci, že dosud nezískal Poznání.

Ten, kdo se stal dobře obeznámeným s 'Poznáním Brahman', ale dosud se nezbavil zvyku dělat rozdíly, si musí uvědomit, že jeho činy jsou bezvýsledné a veškeré jeho poznání je k ničemu. Ten, kdo nepřekonal pýchu, se sice může jevit přítomen v bdělém stavu, avšak ve skutečnosti je tvrdě spící v nevědomosti. Každý se snaží nadouvat se pýchou. Nikdo se ani nepokusí se jí zbavit. Ten, kdo je nadutý pýchou, blouzní jako šílenec, a podobá se pomatenci, jenž křičí a blouzní po požití semen z omamné rostliny datura.

Kdo se nevzdá zvyku vytvářet rozdíly, nezíská pravý prospěch z Véd a dalších písem. Měli byste pečlivě zvážit, do jaké míry jste uspěli ve vzdání se pýchy a zamezení tělesného vědomí. Nemůžete získat Nejzazší Pravdu dřív, než se vzdáte svého zvyku rozlišování. Plná víra v Mistra vám pomůže rozlomit pouta a vazby, které vyvstaly důsledkem pýchy. Pouze když se odevzdáte k nohám Mistra, budete požehnáni jeho milostí, neboli pravým pochopením, a je to právě toto pochopení, které vám pomůže vzdát se pýchy. Naprostá oddanost k Mistrovi vás dostane na správnou stezku. Hlavně je třeba pochopit, že vytváření rozdílů spolu s pýchou je možné zcela odstranit pouze tehdy, když se zcela odevzdáte Mistrovi. Klaním se Mistrovi, který je plně realizovaný; 'Om Namah Siddham.' ♦

25. 6. 1933

33. OBJEKTIVNÍ SVĚT JE JAKO SEN

Zlatý prsten je tak nazván proto, že je vyroben ze zlata. Diváme se na něj a označíme ho jako prsten, ale nikdy ho nenazveme zlatem. Podobně se člověk nechá unést vnějšími formami a jmény, aniž by se kdy obtěžoval nalézt základní faktor, Já. Když se pokládáte za tělo a chytíte se myšlenky 'já jsem velký', pak 'Poznání Brahman' nikdy nezískáte.

Statečným válečníkem je pouze ten, kdo zabije ego a nadále žije v tomto světě. Říká se: 'Měl bych následovat Vědy, když jsem to já sám, kdo je lidstvu předložil.' Jinými slovy je to samotná voda, která je ziznivá. Těm, kdo jsou nevědomí, a následují rituály, je doporučeno, aby se řídili příkazy Véd. Je to proto, že jsou zatíženi tupým a nečinným tělem (tělesným vědomím) a jsou náchylní k rozlišování, čímž vytvářejí dualitu z Jednoty. Právě pro ně byly Vědy sestaveny.

Kdo však vnímá sebe ve smyslu 'Já jsem v každém' a kdo nenachází nikde žádné rozdíly, nepotřebuje být ovládán příkazy z Véd. Například žena, co se týče společenských mravů, si může své názory ponechat sama pro sebe, pokud se pohybuje na veřejnosti se svým manželem, ale jestliže je s ním sama doma, necítí potřebu nic v sobě utulát. Tam, kde existuje chtivost, zanícení, vášnivá připoutanost, touhy, atd., se jedná o objektivní poznání. Jakmile tyto pocity zahodíte, objektivní poznání bude tím pádem vyhubeno a nařízení Véd pak není zapotřebí. Hvězdy svítí pouze v noci, a jakmile vyjde ráno slunce, přestanou zářit. V tomto případě východ slunce znamená Poznání a hvězdy jsou příkazy Véd.

Stejně jak si malé děcko postaví domeček a hraje si na domov, tak bychom měli zacházet s naším rodinným životem. Védské příkazy jsou jako kusy starých novin pro toho, kdo svým životem prochází přirozeným a svobodným (nepřipoutaným) způsobem.

Védská nařízení vám pomohou realizovat svou 'pravou přirozenost' (svarúpa). Védské principy však ztrácejí svůj význam ve chvíli, kdy je pochopena vlastní pravá přirozenost. Dokud zde je svázanost objektivním poznáním, dotud tu setrvává spoutanost Védami. Jakmile dojde k získání Sebepoznání, všechny objektivní věci se přemění a stanou se rázem neskutečné jako sen. Ačkoli 'Seberealizovaný' (džňánin) si pamatuje svůj dřívější rodinný život, ví, že není skutečný, podobně jako malé děti vědí, že hrají-li si na domov, tak to je jen hra. Pochopení jednoty se všemi a se vším vám dopomůže získat 'Poznání Brahman' (Brahmadžňána).

Tento pomíjivý svět je jako pocit, který zakoušíte ve snech. Takový pocit je považován za skutečný jedině ve snu. Jakmile se probudíte, pak i když je sen vzpomenut, veškeré zkušenosti z něho jsou brány jako neskutečné. ♦

26.6. 1933

34. JÁ JE VĚDOMÍ

Jaký je rozdíl mezi myslí a Já (Átman)? To, co je zatíženo zvědavostí, a co je zaměstnáváno tříděním objektů, je mysl. To, co něco povídá, se nazývá mysl. Zatímco to, co si je 'vědomé všeho', je Já.

Já, existující poklidně na svém vlastním základě, si je samo o sobě 'vědomé všeho'. Žádná jiná entita kromě Já nikdy neexisto-

vala. Když Já uzná existenci něčeho, stane se to naším konceptem a pokud ji zamítne, či neschválí, pak se změní v pochybnost. Je to mysl, která si vymýšlí všechny pochybnosti a koncepty. Mysl je plná konceptů, zatímco Já je od nich osvobozené. Já je dokonalé 'místo klidu'. Co je tímto 'klidem'? To, co tu zůstává po zapomnění všeho, se nazývá klid. V zapomnění všeho je ukryta blaženost. Je to právě blaženost (klid), co zde zůstává po opuštění rozdílností ve smyslu 'já' a 'ty'. Po zřeknutí se pýchy se můžete těšit nedělitelnému štěstí.

Proč nalézáme v hlubokém spánku štěstí? Protože pocit ega 'já' a 'moje' (připoutanost) nejsou ve spánku přítomné. Veškerá pýcha je během přechodu do spánku opuštěna a tak se můžeme dobře vyspat. Když spíme, odpočíváme ve své 'pravé přirozenosti' (svarúpa) a libujeme si v radosti. Nicméně kvůli nevědomosti nedokážeme ocenit blaženost a tak tento stav nazýváme spánkem.

Je to Já, které sleduje veškeré dění ve všech třech stavech (bdění, snění a hluboký spánek); nazývá se proto Pánem třech světů (Trailokjanath). Svět bdění je 'světem pravdy' (Satjalóka), a intelekt (Pán Brahma) je stvořitelem tohoto světa. V noci intelekt opustí bdělý svět a tři světy tím pádem zmizí. Přesto vědomí zůstává, díky čemuž sníme. Touha je stvořitel snového světa. Svět hlubokého spánku lze spojit se spodním světem, neboli nevědomostí.

Ten, kdo realizoval Já, spočívá za všemi aktivitami a následky. Vnitřní mysl (antahkarana) má tři atributy (guny). Když je ovládána sattva gunou, tíhne ke klidu. Když je ovlivněna radža gunou, má sklon k světským požitkům a je-li postižena tama gunou, je posedlá zlostí. Všechny tři atributy jsou charakterizovány objektivním poznáním. Vyraší z konceptuální sebeúcty 'já jsem tělo'. Tato namyšlenost spolu s tělem je původce pomíjivého světa a právě díky této pýše si nevědomost nevnímáme svého pravého Já.

Iluzorní pomíjivý svět, jenž vyvstal z Já, se rozšířil do takové míry, že vytlačil Já z dohledu. Všichni se nechali okouzlit materiálním světem. Pán Višnu, udržovatel tohoto světa, tak nabyl formy svůdkyně. Naše vnitřní mysl se stala uchváčena objekty. Skutečné Já, jež spočívá v těle, se stalo okouzleno svůdkyní, objektivitou. Stejně jako Země vrhá stín na Měsíc, jehož kotouč se tím pádem zatemní, tak také iluze stíní Já. Avšak Měsíc je pořád zde, ničím nezasazen. Stejným způsobem zůstává Já iluzí nedotčené. ♦

27. 6. 1933

35. JÁ JE SKUTEČNÉ ´JÁ´

Já je odloučené od jakéhokoliv činu, přesto žádný čin nemůže být uskutečněn bez Já. Je to Já (Átman), jež oživuje všechny orgány, přesto je daleko nad činností těla, nebo projevu jako takového (Prakriti). Každý smysl působí výhradně jen ve své konkrétní oblasti, avšak Já převyšuje vše a funguje ve všech oblastech. Dokonce i nevědomost samotná je pouze čiré vědomí. Nazývá se to nevědomost pouze z toho důvodu, že pravá forma poznání, či vědomí, není známá. Já je zcela netečné k práci těla (Prakriti, projev). Je to ´osvětlovatel´ stavu těla a ´dohlížitel´ nad atributy a orgány, s ním spojenými. Pouta či vazby s objektivním poznáním jsou pouta ´neexistence´.

Mezi nejdůležitější vlastnosti správného žáka patří víra v Mistra a odpoutanost. Co je odpoutaností myšleno? Odpoutanost značí být si vědom faktů, že tu není nic tak cenné k dosažení jako právě Já. Nepřítomnost touhy způsobuje získání poznání. Obojí dohromady, tedy odpoutanost spolu s nepřítomností žádosti, vám pomůže získat bohatství Poznání.

´Já jsem Brahman´ (Ahambrahmasmi) je pravá věda a poznání Já je jediná pravda. Nic v něm není založené na emocích. To, že nejsme tělo, je jasná skutečnost. Stejně jako je vlastník domu nesporně oddělen od domu a může do něho volně vstupovat a pak z něho vystupovat, tak je i Já oddělené od těla. Jednoho dne odložíme toto tělo a opustíme ho. Z tohoto místa můžeme vyvodit, že tělo a vlastník těla jsou zcela odděleni. Když někdo řekne: ´toto tělo je moje´, dokáže tím, že Já je oddělené od těla.

Kdo tedy potom sídlí v těle? ´Ty´. Ten, koho oslovuješ jako ´sebe´, jsi ´ty´. Ten, kdo je nazýván ´já´, je ´já´. Ani jeden ze všech tělesných orgánů není nazýván ´já´. ´Já´, které sídlí v těle, je skutečné ´Já´. Jakmile je vše odstraněno, nezůstává tu nic. Potom je dokonce i toto nic, což je nevědomost (kauzální tělo), opuštěno, avšak ten, kdo říká ´nic tu nezůstalo´ tu stále zůstává. To, co zůstává, když zde nic nezbylo, je Já. Já nelze nikdy odstranit. Ty jsi Já. ´Tatvamasí´ značí ´Ty jsi On´, ´Ty jsi To´. Hrubé tělo není skutečné ´já´. Skutečné ´Já´ je uvědomění, neboli ´Ahambrahmasmi´, ´Já jsem Brahman´. ´Tatvamasí´ čili ´Já jsem To´ je zbraň, kterou ti udělil mistr.

Světec Vasištha (Mistr Pána Rámy) jednou řekl Rámovi: „*Dělej si co chceš, ale nesmazatelně si vryj do mysli, že nejsi tělo, ale Brahman.*“

Jsme ryzí, vždy svobodné Paramátman, přesto nazýváme tuto hromadu masa a kostí, která je konatelem všech těch činností, za 'Já'. Jak je to zarážející! Ten, kdo drží zbraň 'Tatvamasi' a je dobře obeznámen s 'Ahambrahmasmi', je jeden a tentýž. Myšlení používané tímto způsobem, vyhladí pýchu spojenou s tělem.

V nevědomosti se člověk drží přesvědčení 'já jsem tělo'. Vzdejte se ho. Opusťte ho. Je to právě toto chybné přesvědčení, které připravuje půdu pro všechny pochybnosti. Jelikož jsme tím ovlivněni, zůstáváme neteční k faktu, že jsme Já (Šiva) a začneme věřit, že jsme individualita (dživa). Tato víra podněcuje žádostivost a zlost (vedlejší produkt vnějšího hledání štěstí). Kvůli této víře je individualita pronásledována špatnými myšlenkami a představami zrození a smrti. Je to původce (matka) všech pohrom, a 'náklonnost' je její dcera. Tato víra a vše, co jí doprovází, musí být svrženo zápalem (tlakem), vyšlým ze zbraně 'Já jsem Brahman'.

Shrneme-li to, pak trojice názorů 'já jsem tělo' (1), její dcera 'náklonnost' (2) spolu s 'iluzí' (3), ovládající 'náklonnost', by měly být zničeny pomocí poznání. ♦

28. 6. 1933

36. POZNÁNÍ 'JÁ JSEM BRAHMAN'

Představa 'ještě jsem nebyl obdarován poznáním' je kořenem všech pochybností, a měla by být vytržena. Právě z tohoto semene pochybností všechno to trápení vyrůstá na povrch. V důsledku této pochybnosti jste štvanci, pronásledovanými zrozením a smrtí. Navíc je tím živena smyslnost, zlost, atd. jako následek vašeho pátrání po štěstí ve světě. Toto semeno pochybnosti by mělo být zničeno jednou ranou zářné zbraně Sebe-poznání, získané od Mistra.

Význam 'Sóham' by měl být do detailu prostudován. Slovo 'Aham' znamená 'Já jsem', 'Koham' značí 'Kdo jsem Já?' a 'Sóham' znamená 'Já jsem On'. Najít přístřeší (úkryt) ve svém vlastním Já znamená pochopit význam otázky 'Kdo jsem Já?' To samotné je úkryt, tudíž ukryjte se ve významu otázky 'Kdo jsem já?' Poznání Brahman je pochopení poznání 'Já jsem Brahman'. 'Já jsem Já, Brahman' (ÁtmaBrahman). Pouhé ústní opakování této věty se nazývá slovní poznání, jenže to je k ničemu. Ego nelze odstranit pouhým vyslovováním či přemýšlením, že Já je přítomné v každém. Ego, neboli pýcha, nás trýzní skrytě a nemůže být tak

snadno překonáno. Není možné přeměnit se v Brahman pouze pomocí slov. Avšak v případě, když důkladně pochopíte Poznání 'Já jsem Brahman a jen já jsem přítomný v každém a ve všem', a převedete to do praxe, pak nebude možné nalézt jedinou stopu 'pýchy'.

Není tu nic než Paramátman. Měli byste to praktikovat v klidu a být přitom naplněni spokojenou náladou, aby tím došlo k vyhlazení ego. Kdo toto praktikuje, stává se hoden uctívání. Mistr je Parabrahman a ego může být vyhlazeno naprostým odevzdáním se Mistrovi. 'Ananja' znamená výhradní, jedinečné (intimní, osobité), tedy něco, co nepřipouští žádný další pocit. Víte-li, že Mistr je Parabrahman, pak byste se měli vzdát ega a zcela se Mu odevzdat. Ti, kdo jsou inspirováni tímto pocitem a chovají se podle toho, získají snadno Poznání.

Poznání je tudíž lehce dosažitelné v případě, když je Mistr považován za Paramátman a náležitě uctíván. Ten, kdo uctívá Mistra a vede svůj život v souladu s pochopením, že Paramátman existuje v každém, může být nazýván 'džňáninem'. Právě jako zmizí tma ve chvíli, když držíte v ruce zapálenou pochodň, tak zmizí i iluze, náklonnost, ego a koncept 'já jsem tělo', když uctíváte Mistra. Měli byste uctívat Mistra s ryzím pocitem. Pokládejte Mistra za Paramátman. Já, přítomné ve všem a udělující všem radost, by mělo být uctíváno vzdáním se ega, připoutanosti a iluze. Já je nejlépe uctíváno tím, že uctíváte Mistra.

Jestliže chcete zpívat, zpívejte oslavné písně na oslavu světce. Jestliže chcete cestovat, navštivte města světce. Uctívejte klaněním se a spuštěním hlavy dolů, k nohám světce. Zbavte se prašivého ega odevzdáním se Mistrovi. ♦

29. 6. 1933

37. BEZKONCEPTUÁLNÍ POZNÁNÍ

Dasboadh: Dášaka 1, kapitola 10

Lidské tělo je se svými jedinečnými rysy posvátné, pozeňnané a opatřené výjimečnou příležitostí. Ten, kdo využije tuto velkou štěstěnu lidského těla a následuje stezku Nejzazší Pravdy (Paramártha), bude zaručeně korunován úspěchem.

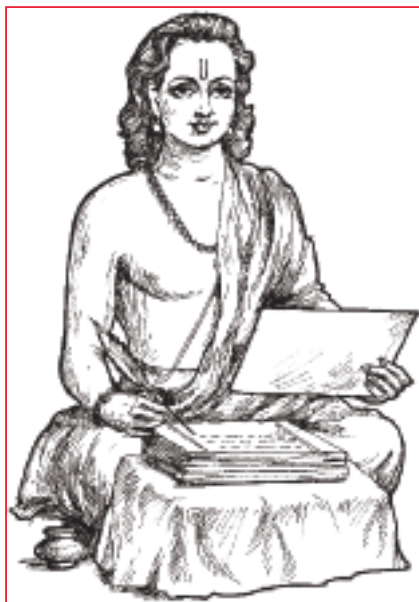
Lidské tělo má správnou touhu, touhu po tom, co je nejpříznivější, a sice Já. Je to vsutku velká touha. Je to touha, kterou má Brahman. Sadguru je Ten, kdo vás dovede do Skutečnosti. Proč se nazývá Sadguru? Zasněčuje nás do opravdu ´Skutečné´ věci, Sadvastu (Skutečnosti). Měli byste jednat podle rad Sadgurua, s mimořádnou nepřerušovanou vírou v Něho. Právě to je nutné. Život se ukáže být úspěšný pouze v případě, je-li tělo využito k duchovnímu hledání.

Co tu existovalo před vesmírem? Je to ´Já´. Může se stát, že někdo v průběhu meditace spatří všechny Bohy, ale je to Mahadéva (Šiva), Největší ze všech Bohů. Ten je z nich všech nejvyšší. Kdo je Šiva? On je ´Já´. Toto ´Já´, Vědomí, spočívající v těle, není koncept. To, co zůstává po opuštění všeho, je Vědomí a to samotné je ´Brahman´. Stav nevědomosti lze nejlépe popsat jako pocit, vnímaný poté, kdy je vše zapomenuto a nic tu nezůstane. Přesto je tu někdo, kdo zapomíná, někdo, kdo zůstává, a pak samotné To, co je skutečné. To je naše pravá přirozenost, naše ´pravá forma´ (svarúpa). To, co se nazývá výrazem ´ty´ jsi Ty (Já), a ´To´ samotné je tvá ´pravá forma´. Ty jsi ´To´, z čehož vychází zvuk ´Já´.

Bezkonceptuální stav (Nirvikalpa) je stav, který zde zůstává poté, kdy jsou opuštěny všechny koncepty. Poznání, zbavené jakéhokoliv konceptu, se nazývá poznání Nirvikalpa. Džňánin, realizovaná bytost, má toto bezkonceptuální poznání, kdežto individualita (džíva) si drží konceptuální poznání (Savikalpa).

Na rozdíl od individuality, která si drží objektivní poznání, poznání džňánina není znečištěné jakýmkoliv zvláštním objektivním poznáním. Džňánin vlastní ´Poznání Brahman´, zatímco individualita si drží světské poznání. Džňánin vždy žije ve spontánním a přirozeném stavu, kdežto individualita je vždy postižena materiálním světem a žije v omezeném, odděleném, izolovaném stavu. Poznání individuality je motivováno touhami, kdežto poznání džňánina je jich zbavené. Poznání džňánina je Vědomí, společné všem živým bytostem, zatímco poznání individuality je zabarvené (zanesené) nějakými zvláštními objekty. Ten, kdo je tu před vznikem vesmíru, je neochvějný, stále přítomný, vždy projevený, neustále zářící a jasně třpytivý. On je ryzí, osvícený a za oblastí meditace. Ten, kdo si je ´všeho vědom´, je právě tím ´skutečným Bohem´.

Všechny objekty lze spatřit pomocí rozsvícené lampy a z toho důvodu lampa získává významné postavení. Podobně i slunce

Šrī Džňaněšvar Maharadž

osvětluje všechny objekty, včetně lampy, a ty jsou díky němu viditelné. Takže je to slunce, které nabývá na ještě větší významnosti, než vše ostatní, tedy i lampa. Nadto je tu Vědomí, které umožňuje vidět nejen všechny objekty a též lampu, ale také slunce. Z toho důvodu je to právě Vědomí, které má nakonec největší postavení ze všech.

Vědomí si uvědomuje vše, ale nikdo si neuvědomuje Vědomí. Vědomí je 'On', kdo spočívá uvnitř srdcí všech bytostí, a je nazváno září za 'vnitřní myslí' (Antahkarana).

Světce Džňaněšvar říká: „Slunce dokáže jen svítit; je to Bůh, kdo vybavuje slunce zářností.“

To, co se nachází za vnitřní myslí, je Bůh. On existuje nenápadně ve všech. Existence mou. Je zbaven všech falešných představ. Ve skutečnosti je Jeho existence charakterizována nepřítomností klamu. Ten, jenž tvoří základ 'stavu bez stavů', zcela jistě existuje. Jeho existence je mimo všechny pochyby. ♦

1. 7. 1933

38. ZÍSKÁNÍ POZNÁNÍ

Aspirant získá 'Poznání Braman' prostřednictvím pochopení, které mu udělí Mistr. Zralý aspirant se pozná tím, že není postižen jakýmkoliv druhem pýchy, pokládá jediné Já za skutečné a vše ostatní považuje za neskutečné. Pouze takový vyzrálý aspirant chápe a uvědomuje si tento princip. Jeho veškerá pozornost je zaměřena na Já (Átman), spočívající uvnitř všech srdcí.

Získání toho, co je neměnné a neochvějné, lze pomocí prohlédnutí toho, co je pomíjivé. Avšak je důležité být netečný ke světu, stejně jako

jste lhostejní k mrtvému tělu. Třebaže je Já jasně patrné a poskytuje zářnost slunci, člověku, jehož myšlenky (čitta) jsou poskvrněny světskými připoutanostmi, je k ničemu. Vše, co iluze předkládá, je neskutečné. Ti, kdo nepřijmou existenci Já, jsou vskutku nešťastné bytosti. Labuť nemyslí na žáby a ani se nestará o zvířata, žijící v domě (myši, krysy, atd.). Podobným způsobem nemyslí opravdový aspirant na ty, kdo nepřijmou Já. Člověk je znám společností, které se drží. Poznání Brahman je získáno ve společnosti světců. Snažíte se přijít na to, o čem si štěbetají vrabci, které uslyšíte na stromě v parku? Jste opravdu zaujati tím, co dělají? Opravdu se o to staráte? Stejným způsobem byste se neměli starat o vše, co říkají či dělají všichni nevěřící. Nezapomeňte, že slon je bezstarostný a majestátný a kráčí nezaujatě dál, i když ho doprovázejí štěkající psi.

Je to Poznání, jež existuje ve všech třech stavech (bdění, snění a stavu hlubokého spánku). Toto Poznání samo o sobě je Brahman, stejně jako jsou vlny, bubliny a pěna vlastně voda. Tyto tři podoby (stavy) vody se vyznačují svými odlišnými rysy, kdežto samotná voda je typickým znakem jednoty, kde nejsou přítomny odlišnosti. Podobně tři stavy (bdění, snění, hluboký spánek) se vyznačují odlišnostmi, zatímco Poznání se vyznačuje jednotou. Aspirant by si měl v mysli podržet přesvědčení: 'Já jsem Toto Poznání.' Základním rysem všeho 'neskutečného' je klamný projev (dojem) v tom smyslu, že se věci zdají být něčím zcela odlišným než tím, čím ve skutečnosti jsou. To, co je viděno v zrcadle Poznání, je pouhý jev a ten je neskutečný, neboť nevyhnutelně zmizí poté, kdy je viděn. Právě pomocí poznání si uvědomujeme věci, které jsou získány, poznány či zakoušeny. Když je obojí, tedy jak poznání, tak nevědomost, překonáno, tak to, co zůstává, je 'Absolutní Poznání'. Když si uvědomíte, že nejste tělo, ale Já, pak jste ryzí Skutečností. Proto byste si měli uvědomit, že vaší pravou přirozeností je Já.

Já je vždy přítomné v prostoru mezi dvěma po sobě jdoucími myšlenkami. Lája je konec, neboli vstřebání, zatímco Vikšepa je počátek dalšího. Právě jako je voda ve své pravé, nesmíchané formě přítomna mezi dvěma postupnými vlnami, tak je i Já přítomné jako podklad pro vznik a vstřebání myšlenek. Poznání je zářivé jako slunce a není nic než 'Pravda'. Nabídnout by se mu mělo vše. Zde vše značí smysly. Když se smysly obrátí k Poznání, jsou spokojené.

Opravdoví 'zapálení uctívatelé' jsou ti, kdo vědí, že Já je zář (oheň) a vše ostatní je neskutečné. Myšlenky (čitta) by měly být obětovány a vrženy do plamenů Já, které je 'Sebezárným ohněm'. Tělo je chrám a ten, kdo sídlí v těle, není nikdo jiný než Všemohoucí (Bůh).

V duchovní knize 'Dasboadh', dašaka 8, kapitola 9, se adept ptá: 'Jak se dá zjistit nabytí poznání vnitřního Já?'

Jak bude patrné, že došlo k osvojení poznání Já? 'Siddhapuruša' je ten, kdo si splnil své životní poslání. Má nesporný důkaz, že jeho 'pravá přirozenost', svarúpa, čili přirozenost Já, je Arúpa, tedy bezforemná. Svarúpa je 'samozřejmá', neboť ji nikdo neukazuje ani ji nikdo nespátřuje. Kdo si uvědomí svou 'pravou přirozenost', neboli 'skutečnou formu', stává se opravdovým světcem. Dá se to vyjádřit takto: 'Vydal jsem se hledat Boha, pátral po Něm, ale nikdy se mi Ho nepodařilo nalézt. Nyní jsem si uvědomil, že já sám jsem On.'

Úspěch přísluší pouze tomu dokonalému. Stejně jako se nos nemůže stát nikdy okem, tak i realizovaný se nikdy nestane nedokonalým. Vše, co je spatřeno ve snu, je neskutečné. Tento materiální svět je také snový a neskutečný. Dokonalí světci vykonávají šťastně svou práci, přičemž si jsou zcela jasně vědomi faktu, že vše je zde neskutečné.

Například farmář se jednou dozvěděl, že mu byl zabaven dobytek. Nebyl však vyveden z klidu poté, co si to vyslechl. Později se u něho zastavil soused a sdělil mu, že mu bude dobytek navrácen a navíc že mu nebude uvalena žádná pokuta. Farmář zůstal stejně tak klidný jako předtím. Bylo to z toho důvodu, že ten dobytek nebyl jeho. Protože nebyl majitelem dobytka, nebyl těmito novinkami nijak zasažen. Nebyl z toho ani šťastný, ani smutný. Měli byste se chovat podobným způsobem, a žít tak, jakoby vám nic ve světě nepatřilo.

Odpoutanost je 'pravá esence', a osvobození se od myšlenek by mělo být neustálé. 'Poznání Brahman' není dětská hra a vnitřní zkušenost vlastního zakoušení Brahman je nezbytná. Stejně jako nejste připoutáni k mrtvole, tak byste neměli být zaujati děním ve světě. ♦

5. 7. 1933

39. PÝCHA NEVĚDOMOSTI A POZNÁNÍ

Tazatel: Jak lze poté, kdy dojde k intelektuálnímu poznání Brahman, opravdu zakusit Brahman?

Maharadž: Brahman není nová věc. Vždy tu existovalo. Existuje Samo o sobě (bez podpory). Ty jsi To (Brahman). Kvůli nevědomosti se stanete obelstění světským životem. Musíte překonat tento klam.

K tomu, aby byl odstraněn, byste si měli pomoci troufalým prohlášením 'Já jsem Brahman', je-li to zapotřebí. I když jste si možná uvědomili vše ohledně Brahman, nic se nezměnilo na tom, že jste zůstali pyšní na svůj rodinný život. K tomu, abyste zničili pýchu spojenou s tělem, si můžete dopomoci namyšleným prohlášením 'Já jsem Brahman'. Pokud však dokážete úspěšně překonat pýchu, aniž byste k tomu využili ono 'Já jsem Brahman', pak je lepší, pokračujete-li bez toho.

Tazatel: Co je to bezkonceptuální štěstí?

Maharadž: Člověk může mít sklon si myslet, že jakmile je Brahman pochopeno, koncepty jsou odstraněny. To ale není pravda, protože mezi Brahman a koncepty není žádná souvislost. Jsou od sebe výrazně odděleny. Zda budou vytvářeny koncepty závisí zcela výhradně na individualitě. Konceptuální podstatu může mít cokoliv, a buďto to svazuje, nebo osvobozuje. Stejně tak je nepravdivé si myslet, že jakmile je pochopen Brahman, dojde k vytvoření konceptů. Dosažení jasného pochopení Brahman záleží na aspirantovi; proto je Brahman popisován jako bezkonceptuální. Mistr říká 'stav Brahman je sám o sobě bezkonceptuální stav'. Když se budete řídit radou Mistra, a uvedete tento koncept do praxe, můžete lehce přebývat ve stavu spontánního samádhi. Ti, kteří vědí, že Já není ani omezené ani osvobozené, jsou skutečně osvobozeni, kdežto ti, kteří si z důvodu pýchy nárokují vyšší úroveň (svou povýšenost), zabíjejí své vlastní Já.

Jednou nevědomky uvěznil někdo muže v domnění, že je to jeho nepřítel. Později se dozvěděl, že uvěznil svého otce. Když si uvědomil svou chybu, nechal ho propustit, s úctou mu nabídl místo, prosil o odpuštění a začal ho uctívat. Otce to potěšilo. Někdo jiný také uvěznil svého otce a později ho taktéž propustil a vzdával mu úctu. Až potud jednání druhého muže připomínalo jednání prvního muže, jenže později se ten druhý začal podivně chovat. Jednou za pomoci sluhy opět zajal svého otce a prohlásil, že je nečestný. Pak nařídil svým sluhům, aby otce po zatčení začali tvrdě trestat. Jednání prvního muže se zdá být přirozené, zatímco chování druhého muže se jeví dost prapodivně. Nicméně, ať přirozené nebo divné, obojí je neskutečné. Dokonce i označit věci jako neskutečné není pravdivé.

Je-li jednou pochopeno, že pýcha nevědomosti, právě jako pýcha poznání, jsou neskutečné, pak vše je vnímáno jako neskutečné. Vše je pouze iluze. Ten, kdo to realizuje, již není ničím ovlivněn. Jaká je naše pýcha, takové jsou i naše činy. Pocity omezení a osvobození se váží pouze na fyzické tělo a ne na 'pravou přirozenost' (svarúpa). Pravá přirozenost je čirá a bez poskvrny. Pocit 'já jsem' z ní povstává. Tento

pocit je právě ego ve své nezákladnější a nejčistší formě. Později je pocit poskvrněn pýchou spojenou s tělem; potom máte pocit 'jsem takový a takový'. Pochopte, že oba pocity jsou jen rozličné formy ega.

Osvobození i omezení, obojí je vyjádřením ega. Pouze ten, kdo rozpozná ego, může být plně realizován. Prohlášení 'Já jsem osvobozen' značí zůstat spoutaný. Utopit se můžete i v té nejmělkější vodě iluze, budete-li připevněni ke kotvě ve formě 'pýchy osvobození'. ♦

ráno, 23. 9. 1933

40. BÝT BOHEM ZNAMENÁ ZNÁT BOHA

Skutečnost je nedvojná (advaita). Kdo usiluje o poznání Skutečnosti, stává se nedvojný. Jak se to přihodí? Abyste uctívali Boha (Šivu), musíte se stát Bohem (Šivou). To znamená být si vědom 'duchovního poznání', které vám ukáže, jak máte uctívat. Světské poznání vám na rozdíl od toho pouze napoví, jak se chovat v tomto světě.

Mnoho různých druhů zbožných zpěvů, způsobů odříkání a cvičení pouze vytváří dualitu. Abyste rozpoznali Boha, zaujměte postoj (rysy) Boha. Buďte jako On. Buďte klidní. Tímto způsobem lze usilovat o nabytí 'Poznání Brahman', což je opravdu slibná touha. Budete-li klidně sedět se soustředěnou myslí, pak jej lehce dosáhnete. Skutečný Bůh je ten, kdo vše osvětluje. Stejně jako používáte oko, abyste spatřili své oko, tak využitím Já rozpoznáte Já. Snažíte-li se meditovat na Já, vytváří se tím dualita. Buďte si vědomi skutečnosti, že pět elementů je od vás (čili od Já) odděleno. Pochopte, že Já je před, či za pěti elementy. Tímto způsobem dojde k zřeknutí se chybného ztotožnění s pěti elementy. Toho lze dosáhnout pouze pomocí Poznání. ♦

večer 23. 9. 1933

41. POZDRAVENÍ GANÉŠOVI

Jóga Vasíšta, kapitola 1

Šrí Ganéša Namahá – Pozdrav Pánu Ganéšovi

Všechny klasické duchovní texty pojednávají o jednom tématu, kterým je Já, a všechny začínají pozdravem Pána Ganéši.

V pozdravu slovo Šrí označuje hojnost, nebo vzkvétání. Slovo Šrí je spojeno s dosažením stavu Paramátman. Musíme se proměnit v Paramátman, abychom získali skutečný blahobyť, neboť opravdové blaho je úzce spojené s Paramátman. Slovo 'Gana' značí původ všeho. Ten, kdo je tvůrce světa, je Ganapati (Ganéša). Zrod je původ, základ, a pohnutka veškerého trápení. Je to naleziště chudoby. Člověk může získat blahobyť a úspěch, neposkvrněný zrozením a chudobou právě tím způsobem, že bude uctívat Jeho, původce. Uctívat Ganapatiho znamená být Ganapati. Slovo 'namah' včetně třech úkonů (pozdravu, chvály, a uctívání), je používáno v praxi (proto jeho odvození v podobě pozdravu 'namaskár'). Paramátman je spontánní prožívání a je ve formě blaha, spontánního blaha. Kdo cítí, že je sám původem všeho (Ganapati), neboli Paramátman, je plný blaha, a je sám spontánní, 'Sebe-existující' Paramátman. Vše, co je vzpomenuťo během dne, je zapomenuto v noci, když spíme. Paramátman, který nám pomáhá nezapomenout, zůstává vždy přítomný, nikdy se nevytratí a je vždy za zapomenutím.

Sladkost, kyselost, pikantnost, atd. jsou pokládány za příjemné chuti. Co je vlastně tento příjemný pocit? Není to nic jiného než zážitek, který lze přirovnat k příjemnému prchavému zabrnění (pocitu 'husí kůže'). Avšak blaho naší 'pravé přirozenosti' (svarúpa) není pouhým potěšením, ani prchavým příjemným zabrněním. Svou přirozenost je možné zakusit pouze spontánně. Je to To, co je spontánní, neboli co 'nastává samo od sebe' (bez vnějších příčin) a je plné blaha. K čemu lze prožívané blaho přirovnat? K Já. Poté, kdy se všeho vzdáte, je to On, kdo se všeho zřekl, kdo zůstává, a právě To je vaše Já. Toto blaho je zbavené veškerého potěšení a bolesti. To, co je blažené, je Paramátman, a všeprostopující a blažené Paramátan je vaše Já. Individuality (džívové) jsou sužovány dvěma základními pocity: 1) zjišťují, že je nemožné věřit tomu, že jsou Paramátman, Nejvyšší Já, a 2) věří, že jsou něco odlišného od Paramátman, jako je tělo, mysl, osobnost, atd.

Pokud pokládáte svého hosta, přítele, ženu či nějakou jinou osobu za své Já, pak to je opravdový znak velkorysosti, umožňující vám přistupovat ke každé situaci s klidem. ♦

24. 9. 1933

42. JÁ JE ZA KONCEPTY

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

To, co je ve formě Vědomí, je Já (Átman). Já je jako zrcadlo. V Já vyvstává spontánní pocit ´já jsem´. Tento pocit je ´ego´ a je sám o sobě pocitem individuálního vědomí (džíva). Na základě poučení od Mistra se toto ego začne považovat za Brahman. Je to ego, které říká ´já jsem to a to´. Džňánin se zřekl ega, které není nic než koncept.

Sen je krátkodobý, zatímco koncepty, vytvořené v bdělém stavu mysli utvářejí dlouhodobý sen. Já je původní božstvo obou těchto snů (krátkodobých i dlouhodobých). Právě jako muž, krácející po poušti, pokládá fata morgana (přelud) za skutečný, podobně Já bere koncept světského života za opravdový a nedokáže kvůli němu věci správně chápat.

Obecně řečeno je to kroužek v nose, který sklízí obdiv a ocenění, a ne nos. Já obdivované není, avšak to viditelné obdivované je. Božstvo světa je Já a vše ostatní je na Něm promítáno. Brahman, jako buřič, je nepoddajná pravda a světský život je neskutečný. Měli byste pochopit, že oblast pěti elementů je neskutečný projev a pouze Já je ´Opravdové´.

Pokud jsme vtaženi pouze do světského života, budeme do něho zamotáni jako hmyz, chycený v pavoučí síti. Měli byste se sami sebe zeptat na jednu důležitou otázku: ´Mohou být každodenní povinnosti uskutečňovány zdárněji v případě ztotožním-li se s tělem, nebo lze být při jejich vykonávání úspěšnější, budu-li Já, přičemž vše ostatní budu pokládat za neskutečné? Věříme v tento světský život pouze proto, že jsme oklamáni konceptem ´já jsem tělo´. Proto je třeba tento klam zničit.

Čirý, neboli ´božský pohled´ je získán jen když začnete vnímat, že pouze Já je přítomné ve všem a všude. Mít světský život jako jediný smysl života vám potom bude připadat jako marnost. ´Rozlišovací pohled´, vytvářející rozdílnosti, zmizí pouze v případě, budete-li jednat jako kdybyste existovali v každém. Potom je dosaženo zklidnění mysli. Obojí, jak správné, tak nesprávné činy, nebyly provedeny nikým jiným než Já a jejich zpětné dělení na správné či nesprávné, je samo o sobě nesprávné. ◆

24. 9. 1933

43. PŘIROZENOST MYSLI

Z promluvy ke knize Jóga Vasišta

Pán Ráma řekl svému guruovi, světcovi Vasištovi, že světský život se stal jeho srdci nepřiměřeně blízký. Třebaže věděl, že by k němu neměl být připoután, stal se závislý na iluzi, protože láska k ní ho k tomu přinutila. Jak je pak možné s jistotou překonat závislost na světském životě, jestliže láska k iluzi přitáhla myšlenky (čitta) Rámy k strádání jako magnet? Jakým způsobem lze zničit iluzi?

Je to samotná mysl, která je příčinou klamu. 'Mysl' znamená říkat něco, tedy je to vyvstání či uplatnění myšlenky. Začne-li fungovat mysl, světský život s tím počne, a jakmile je mysl rozpuštěna, světský život skončí. Když mysl vyvstane, je vaše pravá přirozenost (svarúpa) zapomenuta. Rozpuštění mysli značí připomínání si své pravé přirozenosti. Individualita (džíva) vstoupila do cyklu 8,4 milionů zrodů, protože zapomněla na svou 'pravou přirozenost'. Čím víc v sobě vyvinete odpor k obyčejné světské existenci, tím těsněji se dostáváte ke své 'pravé přirozenosti'. Stejně jako dospělí lidé pokládají hrátky hrajících si dětí, při nichž se chlubí z vedoucího postavení, za nedůležité, tak i džňáninové považují světský život za bezvýznamný a nepřikládají mu sebemenší důležitost. Pokud se chcete vymotat ze sítě iluze, pak máte v případě, jste-li podněcováni silnou touhou to učinit, k dispozici mnoho způsobů, jak se osvobodit ze světského života.

Mysl nezkrotně téká ve společenství tužeb. I když někdy mysl dojde k zklidnění, žádosti ji opět vyburcují. Jak žádost vyburcuje poklidnou mysl? Co je to vlastně žádost? Paměť všeho, co bylo v minulosti vykonáno, vyslechnuto, viděno, či prožito, s přáním to opět zakusit, je žádost. Mysl je definována jako paměť této žádosti. Životní síla (prána), v kombinaci s žádostmi, dodává mysli její neustálou proměnlivost, vrtkavý rys. Žádostí byste se měli vzdát, neboť objekty se zdají být drahocenné právě kvůli nim. Žádosti se rozvíjejí v důsledku předchozího vlivu. Potěšení, které člověk nalezne při naplnění žádostí, je radost, vyvozená z objektů. Žádosti udržují (ochraňují) požitky z materiálního světa. Přítomnost žádostí objasňuje naši lásku ke světu a poskytuje životaschopnost (vitalitu) mysli. ♦

25. 9. 1933

44. VZDÁT SE TĚLESNÉHO VĚDOMÍ

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Zanechání chybného ztotožňování s tělem, následované nezaújatostí světským životem, byste měli dosáhnout pomocí těla, mysli a řeči. Neustálým uvědomováním Já začne chřadnout naléhavá připoutanost ke světskému životu, a tím se dostává pravá přirozenost (svarúpa) do popředí, až je nakonec realizována. Mysl se pak zbaví ega a zapomene na tělo.

Když je mysl nasměrována k Já, zjistí, že je všudypřítomné. Aspiranti, kteří chtějí zakusit Já, se musejí vzdát jakékoliv myšlenky na tělo a soustředit se výhradně na Já. Vědomí (připoutanost) těla musí být překonáno, pak již aspirant nemá žádné motivy či impulsy. Může nadále provádět své každodenní činnosti, jeho činy však nevykazují vědomí tělesné totožnosti. To znamená, že se přestal považovat za konatele při vykonávání tělesných činností a každodenních úkonů.

Právě jako se suchý list nechá snadno odváť větrem, tak by mělo být odhozeno tělesné vědomí. Člověk by se měl vzdát závislosti na těle. Teprve pak objeví své pravé Já. Můžeme sami sebe povznést a uskutečnit vlastní osvobození, ale jestliže zůstaneme zcela ponořeni výhradně do světských záležitostí, jsme to my sami, kdo je zodpovědný za svůj vlastní ubohý stav. Odkládání je běžným zvykem, kterého bychom se měli zbavit. Jestliže se člověk nechce zbavit tělesného vědomí a odkládá to stále na zítřek, neudělá to nikdy. Zítřek nikdy nepřichází. Tímto způsobem si přivedíme svou zkázu. Jestliže jste se nikdy nepokusili prozkoumat vlastní stín, uvidíte, že v momentě, kdy se o to pokusíte, váš stín zmizí. Podobným způsobem, v momentě, kdy překonáte vědomí těla, bude iluze zničena.

Džňánin chápe a zakouší, že tělo je neskutečné. Dokonce když džňánin říká 'udělal jsem toto, udělal jsem tamto', zůstává nedotčen jakýmkoliv výsledkem, poněvadž jeho ztotožnění s tělem již neexistuje. Pochopil vše. Jeho ego je úplně zničeno, a on není již nikdy dotčen pýchou. Vědomí těla ovlivňuje lidské jednání, takže když se člověk stále víc a víc ztotožňuje s tělesným vědomím, stane se nakonec nabubřelý pýchou. Člověk by měl prozkoumat a zjistit, kolik má tělesného vědomí a kolik vědomí Já, a v jakém poměru. ◆

25. 9. 1933

45. ZNIČENÍ ILUZE SPRAVNÝM MYŠLENÍM

Z promluv ke knize Jóga Vasíšta

Já je za koncepty, a je vždy svobodné a čiré. Vše ostatní (svět, iluze) je konceptuální, tedy je to pouze koncept, přesněji řečeno náš vlastní koncept, ale jeho zdrojem je Brahman. 'Nejzazší Pravda' (Paramártha) je také koncept. Říkat 'já jsem dobrý', nebo 'já jsem špatný', jsou také pouze koncepty. V písmech se objevily koncepty dobra a zla pouze kvůli nevědomým lidem. 'Dobro' a 'zlo' spolu utváří světský život. Co je vlastně tento světský život? Samsára (samsara) je v jazyce Marathi označení pro 'svět' či 'všední světský život' a to ukazuje, že vznik ega je způsoben pouze vámi samotnými. Vše, co je vykonáno pomocí ega, je světský život. Světský život ve stručnosti znamená být pyšný v podstatě na všechno. Naprosté vzdání se pýchy je opravdové osvobození. Nestačí mít jen intelektuální poznání konceptů Já, pokory apod. Důležité je vnést toto učení do praxe, právě to je vskutku užitečné.

Světský život přestává existovat v momentě, kdy jsou vaše nesprávné představy o životě a vaší 'skutečné přirozenosti' (Átma Svarúpa) smeteny a když se myšlenky (čitta) zcela odchýlí a oddělí od Já, tudíž se stanou vedlejší. Myšlenky mají návyk vytvářet něco z ničeho a projev světa je výtvořem tohoto 'prostoru'. Právě tímto způsobem se probudíte do světa, nebo-li si uvědomíte neexistující jev světa. Rozmnožování neexistující věci (situace) je typický znak myšlenek. Po důkladném prošetření celkového procesu můžete poznat, že jev světa vzniká pomocí myšlenek, a že je to v celém svém rozsahu pouze produkt divokých představ zbloudilých myšlenek. Věnovat pozornost zbloudilým myšlenkám vás přiměje mírně se odchýlit od své 'pravé přirozenosti', a to dá vzniknout světu, který se potom rozšíří a trvá dál nespočet let. Falešná představa světa trvá pouze tak dlouho, dokud chceme. Všechny vzdorující myšlenky budou vymýceny poté, kdy obrátíme své myšlení k Já. Potom rovněž dojde k zlikvidování světského života, podobně jako jsou odkázány k zničení stromy (bambusy) poté, kde se začnou o sebe navzájem tlouci.

Dům, tělo a blahobyt – to vše jsou výsledky touhy, konkrétně naší vlastní touhy. Pouze když po celou dobu uvažujeme správně, pak se světský život začne hroutit. Neuvědomování si své 'pravé přirozenosti' je okouzlení či zaslepení tím, co je objektivní, a tato přitažli-

vost k objektům vytlačí svět na povrch. Individuality (džíva) se týká jí všechny zdánlivě skutečné obavy tohoto světského života podobným způsobem, jako se dítě nechává přemoci strachem ze strašáka, který ve skutečnosti existuje pouze do té míry, jak dlouho se jím nechá znepokojovat. Zármutky na nás začaly doléhat ode dne, kdy jsme zapomněli na Já, a dokud trvají koncepty světa, jsme předurčení k utrpení.

‘Odezeň temnotu zářivou pochodní.’ Když se na svět podíváte s pochodní správného myšlení, odhalíte neexistenci světa. Co je myšleno ‘správným myšlením’? Přezkoumat přesně to, co je svět, je tím, co se myslí ‘správné myšlení’. Pokládat světský život za skutečný, či v něj věřit, je to, co se nazývá iluzí. Zničení iluze přináší obrovskou radost, zatímco víra v její existenci se ukazuje být zdrojem nekonečného utrpení. Přijmete-li existenci iluze, postihnou vás důsledkem tohoto nepochopení její následky, kterými je utrpení. Iluze pokračuje pouze tak dlouho, dokud není prozkoumána. Není-li však posuzována správným myšlením, je obtížné se na ni zaměřit. Jakmile jí začneme věnovat důkladnou pozornost a začneme o ní pečlivě rozmyšlet, bude se postupně vytrácet, až nakonec přestane existovat. Pro individualitu jsou myšlenky spojené se světským životem na předním místě jejího myšlení, a tudíž vše, co je v tomto stavu vytvořeno, je bezohledné. Je to právě tato bezohlednost, která dále rozvíjí iluzi, a pouze správné myšlení je tím, co může způsobit konec iluze. ♦

26. 9. 1933

46. SPRÁVNÉ MYŠLENÍ PŘINÁŠÍ OSVOBOZENÍ

Z promluvy ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Jak dlouho potrvá, než se získá osvobození v případě, kdy aspirant přebývá ve společenství světců? Lidé nevědí, co je vlastně osvobození, přesto by ho rádi získali. ‘Osvobození’ znamená stát se svobodným, a ‘zajetí’ značí být spoután. Spoutanost je stavem otroctví. Koncept ‘já jsem tělo’ nebo ‘já jsem individualita (džíva)’ vás rozhodně bude držet v zajetí. Osvobození (nеспoutanost) se podobá neomezenému prostoru (nebi), je-li však prostor omezený důsled-

kem ztotožnění s tělem, převezme na sebe roli individuality, čímž si na sebe uvalí mnohá omezení.

Bez ´správného myšlení´, jedině díky němuž můžete získat osvobození, budete dál zůstávat v zajetí. Pouze ten, kdo přemýšlí, prokazuje rys lidských bytostí, všichni ostatní nejsou nic než zvěř. Častým posloucháním duchovních rozprav a neustálým rozjímáním nad nimi rozvíjíte ideu ´já nejsem tělo, já jsem Já´. Toto neustálé přemítání o učení i během jídla, práce a běžného vykonávání každodenních povinností vyvrcholí usazením se v Já. Právě to je ´spon-tánní samádhi´.

Přijedete-li domů na vypůjčeném koni, kterého vrátíte majiteli, budete se trápit hledáním místa k jeho ustájení, nebo na to prostě přestanete myslet? S tělem nakládejte podobným způsobem. Nechť si tělo žije či zemře, Nejvyšší Já je To, kde byste měli být pevně usazeni. Tak jako se dívka změní, když se z ní stane nevěsta a opustí dům svých rodičů a začne žít s manželem jinde, aby se těšila z manželských radovánek, podobně se i individualita (džíva) přemění v Šivu (Boha) a nechá se rozplynout ve své pravé přirozenosti Já (Átma Svarúpa). Jediné, co vám svět může poskytnout, je potěšení a utrpení světského poznání a tužeb.

Stav ´túrja´ (čtvrté tělo) je dosažen poté, kdy je opuštěna pýcha. Stejně jako se nestaráte o myši, žijící někde v podzemí vašeho domu, a ani vás stále netrápí, co dělají či co jedí, podobně se světec nestará o své tělo. Opravdu velcí jsou ti, kdo se zcela spojí (prolnou) s Mistrem. Ten, kdo ví, že není tělo, ale Já, je džňánin, jenž je plný poznání. Není zde rozdíl mezi malým dítětem a jogínem, až na skutečnost, že jogín má poznání a dítě ne. ♦

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

Voda v řece teče nepřetržitě dál a na její místo se dostává jiná voda, avšak kdykoliv se podíváme na řeku, domníváme se, že je to stejná voda, kterou jsme viděli předtím. Podobným způsobem den přichází a odchází (dny nepřetržitě plynou), a svět se také neustále mění. Staré věci se zničí a nahradí novými, my však máme pocit, že jsou to tytéž věci, které jsme viděli předtím. Je to proto, že o tom nikdy ´nepřemýšlíme´. Pokaždé, když vidíme svět, vidíme jej pouze jak se jeví v té chvíli na tom místě, ale nám se zdá být stejný jako byl předtím. Pouze náležitým myšlením poznáte, že svět není nic než ztělesněný Brahman, nebo jinak řečeno vše, co je viděno, je iluze. Existovat jako představa z masa a krve (tělo) a být spojován s někým

jako jeho nebo její otec, syn, matka atd. je skutečně troufalé, poně-
vadž to všechno jsou jen chybné koncepty. Bohužel, nikdo se nesty-
dí uplatňovat nárok na takovéto tělo, které je pouze plné špíny
a výkalů.

Vytvoření iluze s sebou přináší nekonečné utrpení a její zničení
přináší nevyjádřitelnou radost. Iluze napomáhá světu v trvání, jeli-
kož překrývá Já. Jak může být zničena? Právě jako si může být tlus-
tý a zavalitý člověk jistý tím, že zemře dříve, tak je to i s iluzí.
Třebaže je obrovská, lze ji snadno zničit ´správným myšlením´.
Protože je to pouze nesprávné myšlení, které ji stvořilo.

´Náležitě poznání´ pomáhá člověku utvrdit se a přemýšlet o tom,
co skutečně existuje. Jestliže nahlížíte na vše s tímto poznáním,
neuvídíte vůbec žádný svět. V okamžiku, kdy jste vyzbrojeni tímto
poznáním, budete svědky toho, že svět je zničen. Za pomoci tohoto
poznání je iluze ukončena a je získáno Já. Stejně jako palivo umo-
žňuje ohni prudce hořet, tak ´nesprávné myšlení´ způsobuje vznik
iluze. Opakování manter, rituálů atd. slouží pouze k podporování
iluze. Bez ´správného myšlení´ nemůže být klam zničen. Neexistuje
žádný prostředek, jenž by dokázal neskutečnost snu. Sen se stává
nepravdivý poté, kdy se probudíte. Pouze prostřednictvím správné-
ho nahlížení, a poté pochopení, může být iluze zničena. Všechny
ostatní metody jsou k ničemu. Stejně jako je falešná představa,
která vidí v provazu hada, odstraněna správným nahlížením, tak je
i iluzorní svět zničen pochopením.

Radosti a útrapy v tomto světě ve skutečnosti nezávisí na hmotných
věcech, nýbrž závisí na myšlení člověka. Všechny věci jsou nepřetržitě
vystaveny nesčetným změnám, a proto jsou neskutečné, kdežto to, co
je skutečné, se nikdy nemění a nepodléhá zničení. Skutečnost není
ovlivněna minulostí, přítomností ani budoucností, zatímco iluze může
být zničena myšlenkou, a tím je dokázána její neskutečnost.

Brahman je zjevný a patrný. Září navěky. Je věčný. Je nekonečný.
Není to jako s iluzí, poněvadž ´náležité poznání´ může iluzi odstranit
a ve stejném okamžiku odhalit Brahman. Iluze není skutečná,
nicméně se jeví jako existující, a proto se jí člověk zdráhá zcela
vzdát. Její povaha je jakoby snová a nelze ji slovy snadno popsat.

V řeči používáme slova, abychom si řekli, zda-li věc ´je´ nebo
´není´, čímž říkáme, že něco je ´pravda´ nebo ´není pravda´. Ale co
lze povědět o iluzi? Iluze je tím, co tu nebylo od počátku, co nikdy
nezačalo a co je neskutečné. Přesto je zakoušena podobně jako pře-
lud. V tomto světě, nemůže objekt současně existovat i neexistovat,

nebo jinými slovy, nemůže být zároveň skutečným i neskutečným. Skutečnost nemůže být nikdy současně neskutečností, přesto je iluze podivně jedinečná, poněvadž nemůže být ani skutečností ani nemůže být úplně odmítnuta jako neskutečnost, i když povahou je neskutečná. Je nepopsatelná, ačkoliv vy ji také ani popisovat nemusíte. Její povaha je jako sen. V momentě, kdy řeknete, že sen je neskutečný, sen zmizí. Přesto přese všechno se stále objevuje. ♦

Datum neuveden

47. VZDEJTE SE TĚLESNÉHO VĚDOMÍ

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Dlouho opomíjená vlastní přirozenost Já (svarúpa) a z toho plynoucí neustále vzrůstající tělesné vědomí, to vše vyvolalo zcela nezbytnou potřebu duchovního poučení. Uvědomíte-li si, že velebení těla vás činí rozezlené, pak je to známkou vašeho pochopení Brahman. Sůl si již neuchovává svou identitu poté, co se rozpustí ve vodě, ale stane se součástí roztoku. Podobně ti, kdo pochopili Brahman, existují ve formě životní energie (čajtanja). Provaz, zaměněný za hada, si není vědom existence hada. Stejně tak si opravdový žák není nadále vědom těla. Přestane dělat rozdíly ve smyslu já a ty, a není již zatížen egem.

Vaše Já na sebe bere mnoho rozličných tvarů v důsledku tělesného vědomí. I když je Já projevené ve formě prvotního zvuku Óm, jeví se žít ve formě mnohočetných existencí. Je-li Já omezené tělem, je ochočené jako pes, a je-li zbavené tělesné totožnosti, je majestátné jako lev. Někdo může říkat, že vzdání se tělesného vědomí je snadné, ale není tomu tak. Člověk se ho jen tak lehce nezbaví. I když dojde k opuštění špatného poznání (avidja), mylné ztotožnění s činnostmi těla nezmizí. Zde může vyvstat otázka: Jak dokáže tělo samotné přežít v případě, kdy se ten, kdo ho vlastní, nakonec vzdá tělesného vědomí? Odpovědí může být proti-otázka: Můžeme tělo zcela ochránit od onemocnění i přesto, že se o ně budeme s mimořádnou péčí starat? Abychom naprosto pochopili odloučení od těla, musíme studovat a pochopit vědu pěti elementů, které utvářejí tělo. Bez tohoto studia nelze získat Poznání Brahman. ♦

27. 9. 1933

48. TŘI DRUHY DĚLENÍ

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

Světec je ten, kdo realizoval Pravdu, Skutečnost. Světcem není ten, kdo je stále postižen iluzí a nepřiblížil se ke Skutečnosti. Iluze mizí při rozlišování mezi pravdou a nepravdou.

Iluze k tomu, aby byla projevna, nepotřebuje ani řeč ani ticho, a není zapotřebí potvrdit něco, co je falešné. Přesvědčení, že iluze existuje, by mělo být zcela zničeno pomocí 'správného myšlení', rozvinutého na základě poučení od Mistra. Myšlenka oddělené existence dvou objektů se nazývá 'dělení'. Iluze existuje pouze v důsledku existence Brahman, který je bez počátku a bez konce. Je bezčasový. Objektivní svět nemůže být přirozeně nikdy bezčasový. Představa individuality (džíva) je personifikovanou proměnlivostí (nestálostí). Kromě Brahman tu neexistuje nic nezávisle.

'Brahman je jedinečně unikátní, pouze jediný, a s ničím nesrovnatelný. Je pouze jediný svého druhu.'

Všechny objekty vidíme pomocí třech druhů dělení:

- 1.** Dělení, vztahující se k různým druhům, typu 'toto je člověk, toto je pes, toto je strom, toto je kámen, apod.'
- 2.** Dělení, vztahující se k stejným druhům, typu 'toto je můj syn, toto je syn někoho jiného, toto je má žena, apod.'
- 3.** Egoistické dělení typu 'já jsem ten a ten, mé postavení je takové a takové, toto je můj majetek.' To je vytváření rozdílností, které následně formuje 'individualitu' s kvalitami, jež se točí okolo přivlastnění typu 'mé' a 'moje'.

Ve výše uvedené citaci z Jóga Vasišty 'jedinečně unikátní Brahman' neguje dělení, vztahující se k různým druhům. Další, druhá část citace z Jóga Vasišty, tedy 'pouze jediný Brahman', prohlašuje za neplatné dělení, vztahující se ke stejným druhům, a 'Brahman jako nesrovnatelný a jeden jediný svého druhu', tedy poslední, třetí část citace z Jóga Vasišty, neguje egoistické rozlišování typu 'mé' a 'moje'. ♦

28. 9. 1933

49. DŽŇÁNIN JE MIMO DOSAH KARMY A SMRTI

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Mnoho lidí žije v iluzi, že džňánin (světec) vlastní mnoho sil. Síla není žádoucí vzhledem k tomu, že je to pouhá iluze. Kdo chce získat moc (sílu), nemůže být džňánin, navíc moc stejně získat nemůže. Jak funguje tělo džňánina? Džňánin přisuzuje konání (karmu) a činnosti svého těla osudu těla a nezajímá se o to.

V minulosti se mocní králové vzdali své říše a odešli do lesů, kde nehledali moc, ale vydali se zde hledat 'Blaho Já'. Skutečný džňánin se v zájmu blaha Já zřekne veškeré moci (síly), kterou vlastní. Pokud někdo utratí své peníze za víno, pak se dobrovolně rozhodl být opilý. Tato osoba je i přesto, že vlastní tělo, lhostejná ke stavu svého těla, a nezajímá se o jeho postavení. Podobně džňánin, jenž je opilý 'Poznáním Brahman', je taktéž netečný (lhostejný) ke svému tělu. Radosti a bolesti těla jsou zcela závislé na jeho osudu. Důkazem toho může být demonstrativní případ, kdy se někdo celý život snaží a dře, a přesto stále zůstává chudákem, zatímco jiný získá své bohatství snadno a bez úsilí.

Jestliže jsme v minulosti jiným způsobili potíže, budeme muset zcela jistě sklízet plody. Jaké je vaše přání, takové jsou plody. Lidé, přející zlo a nemoci druhým, musí podle toho trpět. Džňánin říká, že tělo bude muset snášet plody svých činů. Ten, kdo přeje druhým vše dobré, je vždy šťastný. Říká: 'U Boha jsou si všichni rovni' a podle toho se k lidem chová. Jestliže si vypěstujete tento postoj, budete nesmírně šťastni. Jestliže jsme k druhým dobří, budou na oplátku dobří k nám.

Šrí Eknath Maharadž

Získání radosti či bolesti v tomto světě leží výhradně v našich rukách. Jak zasejme, tak sklídíme. To je pravidlo (zákon) tohoto světa. Nevědomý člověk se těší ze svých činů, nicméně je velice neochotný nést následky. To je proto, že vlastní pýchu na tělo. Nevědomí lidé musí platit daň za ztotožnění s tělem. Džňánin tím, že ví, že světský život je neskutečný, je k němu lhostejný a zůstává mimo jeho dosah, nezasážen následky. Ten, kdo není pyšný na své tělo, je i přes to, že žije v těle, opravdu ´moudrý´. Nicméně byste měli rozpoznat, že pouhá mentální lhostejnost není shodná se samádhi (ponořením se ve Skutečnosti). Na rozdíl od mentální lhostejnosti je džňáninova netečnost způsobem chování, který vyvstává z pocitu ´Já jsem Já, a Já a pouze jen Já existuji ve všem´, a to je právě ´samádhi´.

Individuální vědomí (dživa) existuje pouze uvnitř vazeb stavů bdění, snění a hlubokého spánku. Pokládat celý tento světský život za neskutečný znamená překročení hranic (omezení) všech tří stavů. Tímto způsobem dosáhnete vítězství nad deseti smyslovými orgány. Kdo se dostane za tato omezení, je vítěz, slavící úspěch. Vítězství (džaj), které je věčné a nehynoucí, je ´Konečné Vítězství´ (´Vidžaj´). Džňánin není zapleten do ztotožnění s tělem nebo jeho funkcí. Slaví vítězství nad svým tělem a je navždy úspěšným vítězem. ♦

28. 3. 1933

50. PŘIROZENOST TĚLA

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

´Neexistuje nic než Brahman. Existence iluze nepřichází v úvahu.´

Jelikož jsme poháněni přílišným sklonem k pěti žádostem (majetek, sex, jídlo a pití, sláva, spánek), zůstáváme zaníceně připoutáni k tělu. Dokud tento sklon trvá, trvá i dál připoutanost k tělu. Tělo se potom stává nezbytností. Je to zprostředkovatel k vychutnání si tužeb, a díky tomu vyvstává potřeba zrodů a smrtí.

Vítr fouká, neboť je veden životní energií, a ta je velice jemnou formou větru. Celý svět je ve formě větru. To je proto, že tento svět je sen a vzduch (dech) tvoří základ, na kterém jsou sny postaveny. Třebaže nejsme ve tvaru těla, přesto máme za to, že v tomto tvaru existujeme,

a vše vnímáme ve vztahu k tomuto tvaru. Je to proto, že tělo používáme coby zprostředkovatele, skrze něhož vše vnímáme. ♦

29. 9. 1933

51 . DŽŇÁNIN JE SKUTEČNOST

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Džňánin (světec) existuje ve Svém originálním stavu – ve ‘Skutečnosti’, zbaven tělesné pýchy. Je tím, kdo vykonává všechny tělesné funkce. Samádhi (vstřebání, absorpce) značí poznání, že vše kromě vlastní ‘pravé přirozenosti (svarúpa) je neskutečné. Prožívat život pasivně (v pouhé lhostejnosti), není samádhi.

Nebýt pyšný a žít v bezčasovosti se nazývá ‘nepřerušovaná věčná absorpce’. Kdo říká, že obyčejná lhostejnost je absorpcí, neví nic o své ‘pravé přirozenosti’. Říkat, že samádhi bylo získáno díky lhostejnosti je stejně dobré, jako srovnávat samádhi k době spánku. Lhostejnost není samádhi. Znat svou pravou přirozenost je samádhi. Člověk jednou snil, že vstoupil do samádhi a přisvojil si lhostejný (netečný) postoj. Později se probudil a vzpomněl si na svůj sen. Jelikož to byl sen, věděl, že samádhi bylo neskutečné. Podobně ten, kdo si uvědomil svou pravou přirozenost, ví, že lhostejnost není samádhi.

Džňánin ponechává všechny funkce svého těla na starost osudu. Potom se již nestará o své tělo. Nezůstává mu nic z celkového postoje ‘mé a moje’, neboť to vše je odhozeno. Jsou-li vyhlazeny bráněné věci a samotný postoj jejich bránění, pak se to, co zůstává, nazývá ‘spontánní samádhi’, neboli nepotlačené (nekontrolovatelné) samádhi. Kdo získá toto samádhi, zůstává nepřipoután i v případě, že podstupuje mnohé zážitky a ať dělá co dělá, nikdy není ničím potřísněn. Já není připoutané k jakékoliv činnosti (karmě). My jsme to, co říkáme, že jsme. Říkáme-li, že jsme konatel, staneme se zodpovědní za činnosti. Jestliže to neříkáme, nejsme zodpovědní. Nikdo není konatel. Nikdo není ve skutečnosti spojen se svými činy. Přesto lidé říkají: ‘Já jsem konatel tohoto činu.’ Proto se zdá, že je činy zasáhnou. Ti, kteří si uvědomí tuto pravdu, jsou nekonateli, a ti, kteří to nevědí, jsou taktéž nekonateli, nicméně si pravou skutečnost neuvědomují. Jsme spoutáni pouze svými vlastními koncepty, jinak jsme zcela svobodní.

Čím více jsme zasaženi pýchou, tím více jsme spoutáni. Pokud získáme trochu poznání, jsme spoutáni o něco méně, ale spoutáni jsme přesto. Tělo je ovládáno tělesnými povinnostmi. Funguje prostřednic-

tvím zvyku, ale naše Já je od těla oddělené. Džňáninové nejen že přemýšlí tímto způsobem, ale také se podle toho chovají. Dřevo zachytí oheň a nechá oheň hořet, ale může dřevo říci 'Já dokážu uchovat oheň neomezeně dlouho'? Ne, to není možné. Jste zrozeni s tělem. Džňánin se také narodil s tělem, avšak On pomocí něho získal stav 'Sebe-poznání'. Od té doby již nemá tělesnou totožnost. Poté, co pochopil svou pravou přirozenost, provádí nadále své světské aktivity, jenže ty nyní nabývají nového rozměru a dochází u nich k přeměně, a stávají se čirou krásou. Král je králem, a je jedno, zda-li žije v lese nebo v paláci. Získat samádhi (absorpce), a poté z něho vyjít, je znakem nedokonalého adepta, to není znakem džňánina. V dřívějších dobách hráli muži na jevištích ženské role, čistě jen pro zábavu. Jógin prožívá svůj život ve světě a u sebe v rodině v podobném stylu.

Poté co se probudíme ze spánku, nepovažujeme činy, které jsme prováděli ve svých snech, za skutečné. Právě tímto způsobem džňáninové nakládají se světem. Berou ho za sen. Skuteční jogíni se chovají k světským radovánkám jako k potěšení, ze kterého se těší pouze mrtvé tělo. Vše, co se stane v našem snu, se nás po probuzení již nedotýká. Nedotkne se to již tohoto bdělého snu, tudíž to nezasáhne Já. ♦

29. 9. 1933

52. ILUZE JE TO, CO NENÍ

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

Jestliže řeknete, že mája (iluze) neexistuje, tak to vypadá, jako by byla přímo před vámi, a když řeknete, že existuje, tak to také není pravda. Není ani Brahman, ani odlišná od Brahman. Není ani skutečná, ani neskutečná. Slovo mája doslova znamená to, co není (má-ne; ja-to). Slovo 'ne' vždy vyjadřuje nepřítomnost pravdy. Není skutečná, a je proto nepopsatelná. Nepopsatelný objekt je vždy pomíjivý jev. Mája je ve své přirozenosti iluzorní. Všechny objekty v ní jsou přeludné. Existují pouze ve vaší představivosti. Objekty, které se mění každou minutu, jsou iluzorní. To, co je skutečné, se nikdy nestane falešné, a to co je falešné, se nikdy nepřemění ve skutečné. Nepopsatelné objekty jsou iluzorní a iluzorní objekty jsou pomíjivé a pomíjivé objekty podléhají změně a zkáze.

Všechny tyto vnímatelné objekty se podobají klamně představenému strašáku. Jsou příčinou radostí a smutků. Jsou prchavé. Mája se

objeví tehdy, když si ji neuvědomujeme jako iluzi a zničena je poté, kdy je poznána. Nikdy nebude zničena, aniž by se o ní předtím nerozjímalo. Je tu proto, že jsme hloupí a pyšníme se tělesnou totožností, a tudíž nerozpoznáme své pravé Já. Iluze nevyžaduje ani podporu myšlenek, chce-li se před námi objevit. Začala se objevovat právě z toho důvodu, že jsme považovali její existenci za samozřejmou.

Nejen že je iluze neskutečná, ale nezaslouží si ani, aby se nad ní kvůli dokazování hloubalo, že je neskutečná. Musíme o ní přemýšlet, protože jsme neustále měli za to, že je přítomná. Z toho důvodu si pomozte svým myšlením, abyste ji zlikvidovali. Iluze se označuje pěti-proudovým tokem. Chrání individuální vědomí a zastírá Já svým pěti-proudovým tokem. Někteří ji nazývají 'patero utrpením'. Pěti-proudovým tokem se myslí nevědomost, egoismus, zlost, nenávisť a chtivost (neukojitelná žádostivost), a ve skutečnosti to je pouze citový postoj vnitřního vědomí (ega).

Nevědomost je ztráta paměti. Je to nedbání (zapomnění) své pravé přirozenosti (svarúpa). Je to stav, při kterém zapomeneme své Já, a soustředíme se na něco jiného. Právě tento klam nás nutí zapomínat na Já, a nehledět si své vlastní existence. I když kvůli nevědomosti zapomínáte na Já, přesto jste po celou dobu pouze a jenom Já.

Pýcha představuje opačný pocit, protějšek toho, co ve skutečnosti je. Nastane v případě, je-li něco vysvětlováno zcela odlišně než jak to ve skutečnosti je. Právě důsledkem tohoto klamného pocitu se můžete dopustit něčeho divného, jako třeba že židli budete označovat jako osla. V mysli nikdy neuznáte To, co Je opravdu skutečné, protože mysl je podmíněná. Potom věci nazýváte opačně; tedy to, co existuje v jedné formě, máte za to, že je v jiné formě. Myšlenka 'já jsem tělo' je sama o sobě pýchou. Právě důsledkem tohoto pocitu zapomínáte na své pravé Já, a jste drženi tělesným vědomím. Je to kvůli ztotožnění s tělem. Je to proto, že věříme, že jsme tělo. ♦

30 9. 1933 ráno

53. POZNÁNÍ A UCTÍVÁNÍ

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Poznání kvalit je součástí tradičního poznání, které se dochovalo z dřívějších dob. Toto Poznání není začleněno do druhů učení, obsahujících karma jógu, ale je pokladnicí moudrých doporučení.

Toto 'duchovní Poznání' převládá pouze v Indii. Jenže ani v Indii se s ním nemají všichni možnost setkat, a navíc je pro většinu lidí bezvýznamné. Říká se, že Pán Brahma byl natolik zaneprázdněný tvorbou, že nebyl schopen předat lidstvu toto pradávno duchovní Poznání. Proto tím, kdo převzal tuto zodpovědnost, byl Pán Višnu.

Doporučení od Mistra začíná sdělením faktu, že tělo je neskutečné. Ti, kdo se chovají a jednají podle Mistrových pouček, sami zakusí 'poznání Brahman'. Světci získají svou 'svatost' pouze když vstřebají toto Poznání. Ti, kdo nepoznají Já, nejsou 'dobře známí'. Jsou ve skutečnosti 'neblaze proslulí'. I lidé, náchylní k provádění zlých činů, získali své 'zlo' jen díky Já, jenže na to nepřišli. Já je ve skutečnosti nesobecké a bez kvalit.

Spojení a oddělení jsou proměnlivé kvalitativní stavy. Tma nikdy nevyzvala slunce k souboji, a přesto slunce získalo titul 'zabiják tmy'. Poznejte, že stálost a nestálost jsou kvality těla. Pochopte, že řeka nemá tu či onu stranu. Břeh řeky existuje pouze ve vztahu k pozici. Je to schopnost (kvalita) světla, jež učiní ten nebo tamten břeh řeky zjevný. Žádná kvalita nedosáhne úrovně Já. Ti, kdo s velkou láskou uctívají, a také neúnavně poslouchají duchovní rozpravy a následně o nich uvažují, obejmou svou 'pravou přirozenost' (svarúpa). Když se vidoucí, vidění a viděné spojí do jednoho, pak trojice zmizí a je získán neuchopitelný stav Parabrahman.

Považujte 'úctu' a 'být poctěn' za rysy, spojené pouze s tělem. Zatímco z hlediska Já jsou všichni stejní, být uctíván (ohleduplný) ke všem, vážit si starších, atd. jsou pořád ještě povinnosti a zvyky těla. Lidská bytost by se samozřejmě měla chovat dobře. Já je Brahman, ale tělo Jím být nikdy nemůže.

V zásadě jste nyní Brahman. Otázkou pak je, kdo koho bude uctívát?

Uctívání Mistra se poté, co přestane navždy existovat pojetí oddělenosti ve smyslu 'uctívání' a 'uctívání', stane ještě důležitější. Nyní je jako gesto vděčnosti. Je to proto, že bez uctívání Mistra se žák nikdy nedokáže zbavit tělesné pýchy. Kvůli ní člověk chová myšlenky typu 'to, co je mé, zůstane navždy mé', a 'to, co náleží druhým, bude vždy jejich'. Dokud existuje pocit přivlastnění (moje), dotud setrvává ego.

Džňánin i přesto, že je džňáninem, neboli 'Znalcem Brahman', uctívá svého Mistra. To je proto, že i když se žák stane zdatný v 'Poznání Brahman', svého Mistra si neustále váží a má ho v nejvyšší úctě (již jako realizovaný bývalý žák si říká: 'Já' nadále neexistují, nic není 'mé'). Je to uctívání, které přetrhá síť iluze a učiní

definitivní konec nevědomosti. Buďte velice šťastní, nejen proto, že Ho můžete uctívat, ale že můžete také zpívat bhadžany a zpěvy, kterými Ho oslavujete. Ten, kdo nese ozdobu ve formě šperku 'Vědomí', je ozdoben uctíváním. ♦

30. 9. 1933

54. VŠE, CO EXISTUJE, JE POUZE BRAHMAN

Z promluv ke knize Jóga Vašišta

Slovo 'Ašmita' znamená 'opak' nebo 'opačný pocit'. Právě kvůli tomuto pocitu je určitá věc vykládána jako něco zcela odlišného. Tělo je plné jen naší vlastní hlouposti. Co je tělo od hlavy až k patě? Nic jiného než buňky (mikroorganismy). Tyto mikroorganismy pokládají toto tělo za svůj domov. Jíme potravu ne kvůli svému přežití, ale aby přežily ony. Přesto neděláme nic jiného, než že neustále dokola opěvujeme myšlenku 'já' (ego). Pokud to pochopíte, a budete nadále považovat své tělo za 'já', pak to bude pouze kvůli klamání. Je daleko vhodnější nazývat sebe mikroorganismem, nikdy se však neztotožňujte s tímto příbytkem mikroorganismů (buněk), zvaným tělo. Ztotožňování se s tělem je tím, co se nazývá falešná představa (klam), neboli opačný pocit či zvrácený koncept.

Zlost je zvrácená představa, nastávající poté, kdy je věnována přemíra lásky tělu a egu. Podobně je tomu s 'nenávistí', která nastane poté, kdy se někdo nebo něco pokouší dostat do cesty této lásce. Ztotožnění s tělem je samo o sobě zvrácenou představou. Tento člověk pak nevědomky říká - 'já umřu', a neví, že to je tělo, co umře, nebo prohlašuje - 'zestárl jsem', a neví, že je to tělo, které stárne, či říká - 'jsem světlý nebo tmavý, muž či žena', ale neví, že je to pouze tělo, které je světlé či tmavé co se barvy kůže týče, a že to je tělo, které je mužského či ženského pohlaví. Pokládat stavy těla za svůj přirozený stav či se pokoušet sebe poměřovat měřítky těla není nic než falešné představy.

Právě jako si korálek, navlečený na niti spolu s dalšími korálky a spoluutvářející tak celý přívěšek, chybně myslí, že je samotný přívěšek, tak člověk pokládá tělo za 'já' a ve svém pohodlí tak zapomíná na Já, jež sídlí ve všech. Já je všude přítomné. Všichni zapomněli na Já a ztotožnili se s tělem. Tělo je bráno za 'já', a to je iluze. Iluze způsobu-

je zapomnění Já. Zapomínáme na nit, která je vetkána v oděvu a vidíme pouze oděv. Tímto způsobem udělíme falešnou totožnost niti tím, že ji pokládáme za oděv. Může oděv dál existovat, vymotáme-li z něho všechnu nit? Právě jako je vetkaná nit obviněna z toho, že je oděvem, v němž přijímá totožnost oděvu, tak je Já nařknuto z toho, že je tělem.

Já je pouze jediná Pravda, přesto si lidé vypěstovali zvyk nahlížet na Já zcela chybným způsobem. Všichni na ně pojali nesprávný pohled. Přijetí existence iluze nás nutí popřít existenci Brahman, která je věčná a donutí nás považovat pomíjivé ego (‘já’) za jedinou pravdu. Pod vlivem této iluze pokládáme vše neskutečné za pravdu. Pokud chcete, aby tato falešná představa zmizela, buďte důkladně obeznámeni s faktem, že vše, co je viděno, pochopeno či vnímáno prostřednictvím smyslů, je neskutečné. Je to pouhý jev.

Velbloud, zabalený do malé krabičky, nemůže být nikdy skutečný velbloud. Podobně vše, co je vnímáno očima, není skutečné. Tento světský život je neskutečný. Z toho důvodu ‘To’, co je neviditelné a nevnímátné, je Pravda, a to, co je viditelné a vnímátné, je neskutečné.

To, co je vnější a zjevné, by mělo být zničeno vnitřní myšlenkou. Pouze pak lze uniknout zrození a smrti. Smrt nepostihne Já. Je to čas přeměny, který platí pro všechny. Vše se v prach obrátí. Přemýšlíte-li o tom, zjistíte, že všechny objekty nejsou nic než prach. Světské umění, proměňující jednu věc do mnoha dalších, se nazývá manipulací (magií). Není to nic než umění kouzelníka. Podobně se jedna individualita nazve strýcem, bratrem, otcem, manželem, atd., a ona na tyto názvy reaguje. Důsledkem ztráty rozlišovací schopnosti (nepřemýšlení) se všechny objekty jeví jako skutečné. Třebaže zlato můžeme přetavit do mnoha tvarů v podobě různých ozdob, stejně tu stále zůstává jen jedna základní složka, která je obsažena ve všech těch ozdobách, a tou je zlato. Brahman je podobný zlatu, neboť je základní složkou všech objektů. ♦

1. 10. 1933

55. POZNÁNÍ NEBOLI DŽŇÁNA

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Mistrova rada odstraní nevědomost individuality (dživy). Běžný člověk nechápe, co je ‘Nejzazší Pravda’ (Paramártha), a ani neví, co je světský život (samsára). Džňáninové přicházejí na svět

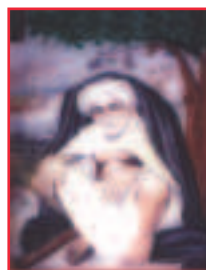

a šíří Poznání. Spojili dvě cesty – cestu poznání (džňána) a cestu oddanosti (bhakti). Džňáninové, jako byl Gurulingamdžangam a Bhausahab Maharadž předali světu své zakoušené Poznání, a tak přivodili počátek tohoto Poznání.

Získali jsme toto Poznání díky milosti Bhausahaba Maharadže. Jsme mu hluboce zavá-záni. Tento dluh lze splatit pouze tím, že Poznání uvedeme do praxe. Přednášení dřívějších džňáninů postrádalo přesnost (detailnost), zatímco učení Bhausahaba Maharadže bylo přímé, jasné, přímočaré, nekomplikované a výstižné. Poznání, které sděloval, je založeno na přímém odhodlání a předsevzetí. V dřívějších dobách například vyžadovalo velké úsilí vyšplhat se na vrchol hory Matheran. V té době to bylo prakticky nedostupné místo, ale nyní se tam dostaneme snadno. Podobně je tomu u dnešního adepta, který nesmírně profituje z dávného Poznání, kterému nyní snadněji porozumí. Nadto jej zdokonalí. Je snadné ho vylepšit, máte-li dřívější zkušenosti či Poznání. Džňáninové ho mohou nyní vysvětlovat užitím jednodušších metod. Pán Višnu to na začátku připravil. Pán Krišna to uvařil, Eknath Maharadž to naservíroval a Bhausahab Maharadž nás tímto Poznáním nakrmil. Eknath Maharadž vytváří vrchol oddanosti k Mistrovi. Eknath Maharadž překročil vazby intelektu, a zformuloval své učení ve svaté knize Eknathi Bhagwat.

Šrí Ramdas v Dasboadhu popsal Mistra následujícími slovy: 'Ó Mistře, buď vždy takový, jaký jsi.' Také říká, že 'tak jako měsíc nakrmí čakoru (legendárního ptáka) nektarem, tak i Satguru rozdává nektar ve formě Sebepoznání'.

Co značí udělení stavu nesmrtelnosti? Na rozdíl od obvyklého významu věčného života to označuje schopnost dostat se za hranice života a smrti. Pán Ráma (Já) pomohl Hanumanovi (mysli) přemoci cyklus zrození a smrti tím, že mu dal napít nektar Poznání. Zde se předkládá to samé Poznání a žádný jiný prostředek, než toto Poznání, vám nedopomůže přidat se ke společenství všech těch nesmrtelných. Proč by Pán Ráma umíral, když sám dopomohl Hanumanovi stát se v pozemském smyslu nesmrtelným? Nezapomeňte, že nesmrtelný

*Šrí Gurulingam
džangam*

*Šrí Bhausahab
Maharadž*

značí osvobodit se od cyklu zrodů a smrtí. Pravý význam mnoha slov v dávných příbězích se zcela liší od svého nynějšího významu.

Světci Vjása a Vasišta jsou dva světci, kteří podrobně rozpracovali toto Poznání. To bylo možné pouze pomocí samotného Poznání. Tak jako vám nos umožní vycítovat vůni stejně jako zápach, tak i Poznání pomáhá světci získat posvátnost. Světci vynaložili intenzivní úsilí ve své nelítostné práci, aby získali realizaci a učinili Poznání snadné k pochopení. Z toho důvodu se nabytí Poznání v dnešní době stalo jednoduchým.

*Ráma
a Hanuman*

V minulosti byla muslimská látka z Dacci velice drahou záležitostí, proto ji nosili jen členové královské rodiny. Avšak nyní je levnější, tudíž je snadněji dostupná a díky tomu si ji mohou dovolit nosit i chudí lidé. Stejně tak tomu je s Poznáním. Stalo se nyní snadněji dostupné, není zapotřebí již podstupovat útrapy a těžkosti, abyste ho dosáhli. Je však ironické, že tím, že je dostupnější, jeho význam pro lidi dosti poklesl. Toto

Světce Vjása

Světce Vasišta

Poznání nese dnes stejné plody jaké neslo v dřívějších dobách, s daleko menším úsilím. Co o tom lze říci? Druzí vám ho mohou naservírovat a nakrmit vás jím, ale strávit ho je vaší vlastní zodpovědností.

„Jednou jednoho člověka díky Boží milosti navštívila Kama-dhenu (kráva plnící přání). Nemohl nalézt volné místo, kde by ji ustájlil, a proto ji bohužel musel odehnat pryč.“

Pouze ten, kdo usiluje o získání Poznání, ho dostane. Neexistuje žádné upřednostňování, jako dělání rozdílů mezi mladými a starými, bohatými či chudými, muži nebo ženami, ve vztahu k získání Poznání. Klid, jenž pozdravil sám sebe klaněním a odevzdáním, vstoupí do domu toho, kdo se vzdá pýchy a s láskou se ponoří do přirozenosti Já. Ten, kdo se považuje za přítomného v každém, a kdo tudíž miluje každého, vskutku převyšuje všechny. Stejně jako tma zmizí spolu s příchodem sluneční záře, tak se i všechny neřesti vyhladí po vyvstání Poznání, a vše je pak zakoušeno radostně. ♦

1. 10. 1933

56. VŠECHNA JMÉNA JSOU NESKUTEČNÁ

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

Objekty, které lze zničit ´správným myšlením´, jsou nejenom nepodstatné (neskutečné), ale především nikdy neexistovaly. Všechny objekty, které mají své jméno a formu, jsou zničeny správným myšlením (vívěka, neboli rozlišování mezi skutečným a neskutečným). Jména jsou neskutečná, a z toho důvodu všechny objekty, které vlastní jména, jsou neskutečné a odsouzené k zániku. Vše, co vyvstává z prachu, není nic než prach. Co je jídlo? Je to různě zformovaný prach, pocházející ze země. Všechny objekty včetně našich těl jsou utvořeny z prachu. Kovy jsou také další obměny stejného prachu. Jednomu základnímu objektu (prachu) bylo přiděleno velké množství rozličných jmen, jen pro usnadnění praktického života. Tato jména nejsou nic než koncepty, které vymysleli lidé. Všech osm světů (svět slov, představ, myšlenek, atd.) je neskutečných. Všechno to jsou jen vymyšlené koncepty. Jakmile si to začnete uvědomovat, váš ´takzvaný´ svět se zbourá jako dům z karet.

V dávných textech (Puránách) se praví, že Bhasmasura, žák Pána Šivy poté, co získal Sebeuvědomění, každého a vše spálil v ohni, a přeměnil tak v popel, jenž pak natřel na Pána Šivu. Stručně řečeno to znamená, že po realizaci je vše popel a nic než popel, a že Bhasmasura vše obrátil ve formu Šivy. Purány byly sepsány proto, aby nám pomohly zjistit, zdali bylo Poznání správně pochopeno. Brahman je taktéž znám jako Vizionář (jasnovidec), svědek, životní energie, Síla, atd. To vše jsou jen jména, a tudíž neskutečná. Co je tedy Parabrahman? Parabrahman je To, co přesahuje Brahman. Je to jedna jediná Pravda. Je bezejmenný, a proto skutečný. Všechny radosti a bolesti, které jsme dosud zakoušeli, nebyly nic jiného než koncepty. Stejně jako pohybuující se mrak vrhá stín, který netrvá na určitém místě dlouho, tak i tento pomíjivý, krátkodobý (stále se měnící) svět, letmo probíhá jako pohybuující se obrázek přes Já. Kdo si uvědomil tuto snovou kvalitu světa, získává Parabrahman. ♦ 2. 10. 1933

57. ZŘEKnutí SE JE OPRAVDovÉ ŠTĚSTÍ

Z promluv ke knize Eknathi Bhagwat od světce Eknatha

Všelijaké kličky mysli (toulavé myšlenky) zmizí v blaženosti Já. V potěšení podníceném objekty a po naplnění tužeb vyvstává

četnost toulavých myšlenek. Ve světě jsou všechny pozemské radosti zakoušeny pouze prostřednictvím mysli a jejich toulavých myšlenek. Blaženost Já však získáte pouze když se zřeknete toulavých myšlenek a následně je 'zahodíte' bez toho, abyste po nich dál pátrali. To samo je skutečná jóga.

Zřeknutí se je opravdu jediný zdroj štěstí. Kdo pokládá svět za neskutečný a dokáže utišit myšlenky, získá 'Blaženost Já' (Lája - vstřebání). Pokud se někdo začne zabývat obchodními záležitostmi, bude muset následně čelit mnoha komplikacím, přičemž bude zapotřebí, aby podnikl vyčerpávající snahu, má-li vyhovět svým tužbám. Vnější (nepatřičné) světské obaly (zdání různých poměrů a situací, navršených přes Já) vás pouze trýzní a vytvářejí další a další podněty k myšlení. Pochopte, že splnění světských tužeb vám nikdy neposkytne tolik štěstí jako jejich odmítnutí.

Jdete-li do divadla, abyste zde viděli představení (drama), musíte utratit dost peněz za lístek, potom dvě hodiny sedíte vzprímení na židli, což je občas dosti nepohodlné a navíc přijdete domů pozdě v noci, i po půlnoci. Celkem vzato je z toho méně zakoušené radosti a více soužení. Vidíte, kolik toho je třeba k tomu, abyste zakusili objektivní štěstí! Naopak ten, kdo do divadla večer nejde, je ušetřen všech těchto problémů. Sedí doma pohodlně, relaxuje a těší se z klidného večera a dlouhého nočního spánku. Čím více se zřeknete 'jevů', o to větší je 'Blaženost Já'.

Jedině ten, kdo je zhnusen 'vnějším světem jevů', může být nazván pravým oddaným Mistr. Žádná jiná blaženost, či radost není tak velká jako 'Blaženost Já', která je též známa jako 'Blaženost, oproštěná od tužeb'. Blechy, ukryté na vemenu krávy, nepijí mléko. Místo toho si dopřávají krev. Podobně ti, kdo nejsou opravdoví uctívatelé, nezískávají 'Blaženost Já'. Kromě světa neznají nic lepšího, tak nasávají jen svět, nikoliv Já. Ať tak nebo onak, člověk stejně nikdy nevyvine skutečný odpor k 'Blaženosti Já', neboť tato blaženost není zakusitelná prostřednictvím smyslových orgánů.

Blaženost (neboli potěšení) zakusitelná prostřednictvím smyslových orgánů při naplnění žádostí je vyvolá nanejvýš únavu či oslabení těla. Nakonec člověk stejně získá odpor k těmto radostem, neboť jsou založeny na žádosti. Ti, kdo se vroucně drží společenství Světců, mohou zakusit touhy, a přesto jimi nebudou nikdy souženi. Světec Tukarám byl na mizině, žil ve světě bez peněz, a přesto se ve společnosti Světců proměnil v oddaného a dosáhl samotného vrcho-

lu oddanosti. Oddanost by měla být praktikována různými způsoby. Praktikujete-li neustále oddanost, pak nutně přichází odpoutanost.

Lampa není zapálená proto, aby zažehla oheň a zapálila dům. Avšak pokud lampa vzplane a zažehne něco, pak nejen že zapálí celý dům, ale také celou vesnici. Podobně když se oheň Poznání rozhoří v srdci někoho, kdo je plný víry, pak vzplane a spálí všechny touhy, čímž dojde k odpoutanosti. Mnoho lidí si může vyslechnout tyto rozpravy, avšak bez víry k Světci jim to bude k ničemu. Stanou se z nich jen experti v debatování o tomto tématu. Mohou se stát nepoddajní (neohební) jako strom, či nafouklí jako buvol svou ješitností a pýchou, ale jejich víra v Mistra není pevná. Jste-li plní pokory, skromnosti a vyrovnanosti a máte-li obrovskou víru v Mistra, pak zmizí zbytek dřívějších konceptů a stanete se odloučenými od tužeb.

*Tukarám
Maharadž*

Ten, kdo je ve společenství pravých Světců, mluví skutečně jako Světec. Oddanost k Já může přeměnit sluhu v Mistra. Rozpětí velikosti oddanosti je nekonečné. Síla oddanosti je taková, že povýší oddaného nad krále. Kdo se souží tím, co mu oddanost může přinést, nikdy blaženost oddanosti nezíská. Pán Krišna v Bhagavadgítě říká: 'Já sám nejsem sto popsat důležitost oddanosti ke Mě.' Byla to oddanost, která umožnila světci Tukarámovi, jenž byl bezvýznamný obchodník, říci: 'Světci tu jsou dokonce i před Bohem'. Oddanost může přivodit obrovskou změnu v životě oddaného. Taková je její velikost. ♦

2. 10. 1933 večer

58. NEVĚDOMOST SE ZTRATÍ DÍKY SPRÁVNÉMU MYŠLENÍ

Z promluv ke knize Jóga Vasišta

Všechny objekty, které se sice zdají existovat, avšak po použití 'správného myšlení' (rozlišení mezi skutečným a neskutečným) se ztratí, jsou v podstatě neskutečné. Všechny viditelné objekty, které mají jméno a formu, jsou neskutečné. Vše, co je viditelné a představitelné, je pomíjivé. Je-li příčina dočasná, pak je i její

následek také dočasný. Jelikož jsou smyslové orgány samy o sobě neskutečné, jsou i zkušenosti, získané prostřednictvím nich, rovněž neskutečné. Tato velká podívaná, nazývajících se iluze, je pouhý trik očí. Je to prachobyčejný klam. Veškerá iluze je výsledkem sloučení smyslových orgánů a myšlenek.

Existuje mnoho divů a zázraků. Když vidíme krásnou sochu či obraz, naše mysl je potěšena, ale zvířata nejsou schopna rozpoznat či ocenit význam onoho předmětu a třeba ho i pošlapou. Říká se, že jeden muž bez sebemenších výčitek svědomí zničil a znesvětil mnoho soch Boha. Byl za to Bohem potrestán? Ne, přesto je běžné vidět lidi, jak se vyhýbají tomu, aby natáhli své nohy směrem k soše. Mnozí by s sebou trhli a zřackovali sami sebe jen při samotném pomyslení na to.

Proč tomu tak je? Jsou to pouze myšlenky, které jsou za to zodpovědné. Například láska muže ke své ženě je zcela odlišná od lásky otce ke své dceři, či lásky ženy ke svému muži. To vše jsou jen bažiny mysli. Poznejte a buďte přesvědčeni o tom, že tento neskutečný svět prochází neustálou likvidací podobně jako kuličky kafru prodělávají neustálé spalování do konečného vyhoření a rozplynutí.

Někdo se může zeptat: 'Jak může být iluze nazvána neskutečnou, když je naprosto zjevná a snadno se objeví?' Pochopte, že všechny vnímatelné objekty jsou pomíjivé. Vrozenou přirozeností a charakteristickým rysem klamu je být 'viditelný'. Příkladem je obraz v zrcadle, který je viditelný, ačkoliv je ve své přirozenosti měnlivý a odkázaný k zmizení. Nebo dalším příkladem je fata morgana, která je jasně patrná, a přesto je zcela neskutečná a samozřejmě dočasná. Stejně tak je celý svět jevů založen pouze na klamu (falešné představě). Použitím 'správného myšlení' dojde k rozpuštění celého vesmíru.

Nevědomost dostává svět do popředí. Avšak stejně jako se po probuzení ztratí sen, tak po použití 'správného myšlení' zmizí tento svět. Poznejte, že tělo je váš úhlavní nepřítel, a že vás vždy jen otravuje všelijakými nemocemi, starostmi apod. Kdyby bylo opravdu vždy tím, kým jsme ve skutečnosti my, či by nám opravdu náleželo, pak by nám nikdy nepřinášelo jakékoliv potíže. Tělo a spolu s ním i chybné ztotožnění s tělem ve smyslu 'toto tělo jsem já', což si každý tak vroucně osvojuje, je vlastně váš nepřítel. Tím si buďte jisti. V této iluzi vám na počátku příbuzní falešně lichotí a různě vás přemlouvají, a pak vás zavalí svými útrapami. Navzdory skutečnosti, že nás naše tělo mučí a příbuzní trápí, chováme v mysli k iluzi nadále hlubokou lásku. To vše je kvůli nevědomosti. Džňánin se po probuzení a získání Sebepoznání upřímně kaje z dřívější nevědo-

mosti, kdy považoval tělo za 'já' a od chvíle, kdy má pochopení, začne brát tělo za nepřítele, nebo na ně pohlíží jako by bylo mrtvé.

Třebaže dojdete díky Poznání k probuzení, stejně se ještě musíte dostat za snové představy (touhy a imaginace). Myšlenky se neustále mění a jsou stále matoucí (klamné). Jsou tak vrtkavé, že dokáží proměnit vaše nejlepší přátele v zapřísáhlé nepřátele, či změnit nepřátele v přátele. Já však není ani viděné, ani klamné. Myšlení může přimět Já k životu a také mu propůjčuje kvalitu 'Pravdy'. Nejen to, správně použitá myšlenka vám může přivodit zkušenost, že 'Já jsem On'. ♦

3. 10. 1933 ráno

59. PRVOTNÍ ILUZE A ZNIČENÍ (KALPANTA)

Dasboadh, dášaka 11, kapitola 1

Prostor (nebe) dává vzniknout větru, to lze opravdu zakusit. Vítr vyvolá oheň, to by mělo být pozorně vyslechnuto a pocho-peno.

Čím více necháme zakořenit základní koncept ('já jsem'), tím více poroste, až na sebe nakonec vezme projevenou formu. Tento základní koncept je prvotní iluze (múlamája, neboli původní iluze s dosud neprojevenými atributy). Když se prvotní iluze pevně vymezí, nazývá se 'iluzí s atributy (gunamája)'. Jemné elementy a jemné kvality jsou na počátku, zatímco hrubé kvality či nehybné elementy vznikají později. Pokud je vědomí (mysl, myšlenky, inteligence, atd.) jemné, fungování je také jemné. Pokud se myšlenky zarytě (víc a víc) zabývají hrubým na rozdíl od jemného, výsledkem je neustálé množení konceptů.

To, co vzniklo jako první, se označuje jako prvotní iluze. Je to nej-jemnější forma iluze, tedy iluze bez atributů. Z ní vychází 'iluze s atributy', neboli gunamája, ve které spolu existují tři kvality (radžas, tamas a sattva), a ty jsou smíchány u každého v jiném poměru. Z ní vyvstává hrubá forma iluze neboli 'nevědomost' (avidja). Tato hrubá forma iluze se nazývá 'avidjamája'.

Vědomí, jež tvoří základ prvotní iluze, je také známo jako čtvrté tělo, neboli 'supra-kauzální tělo' (poznání neboli 'já jsem'). Je to kvalita tama guny, jež nám přivodí zapomnění naší 'pravé přiroze-

nosti, zatímco kvalita radža guny, která je vzrušením, agitací či objektivní pozorností, nás nutí myslet na činnost v iluzi. Vše jemné, prostupující leží v sattva guně, která obrací naši pozornost ke Skutečnosti. To, co přijme všechny hrubé rysy, je avidjamája.

Nestačí vše znát pouze intelektuálně. To není cílem. Nejdůležitější ze všeho je opravdu pochopit a realizovat 'Já jsem Brahman'. Jediné, co je k tomu zapotřebí, je pevné odhodlání. A je to správné myšlení, co přivodí toto odhodlání.

To, co je spontánní a přirozené jako prostor (nebe), je naší vlastní přirozeností, zatímco vědomí je ve formě konceptů, neboť pojalo nespočet konceptů. Pokud Pán pojme (pochopí) Sebe sama, stane se Pánem, a jestliže začne vnímat svět, bude se jevit jako individualita (džíva), do které se přeměnil. Nemít žádnou paměť značí nemít žádné trápení. Říká se, že je to Pán, kdo si užívá radosti. Jednoduše se tím myslí, že pokud se plně soustředíme na Sebe a zcela pochopíme, co (kdo) jsme, aniž bychom věnovali jakoukoliv myšlenku něčemu objektivnímu, jsme ve formě blaženosti (Ánanda).

Radosti a starosti vznikají ve chvíli, kdy začneme vyřizovat záležitosti objektivního světa. Pán sedí sám ve svatyni, zbaven radostí a starostí. Když se začne zaměřovat na vnější objekty, zdánlivě se přemění v individualitu. Je to jako když člověk opustí svůj dům a jde sloužit druhým. V tu chvíli se přemění ve služebníka. Podobně přemění-li se někdo v individualitu, je to jako kdyby opustil svůj domov. Pokládáte-li vnější objekty za skutečné, zůstáváte jako individualita (džíva) a ve chvíli, kdy začnete považovat objektivní svět za neskutečný, jste Pán (Šiva).

Nyní vysvětlím proces rozpuštění. Starodávná písma předpověděla zánik světa (kalpanta, konec světa, neboli doslova konec konceptů), který počne obdobím sucha. To potrvá sto let, až celá země vyschne. Vysušená a rozpukaná země se rozdrobí v hromadu prachu. Obrovské pukliny se objeví na povrchu sluncem spálené země. Po tomto období sucha bude následovat údobí silných dešťů, které rozpustí prašnou zemi.

Oheň je element, hubící vše, co mu přijde do cesty. Když dojde k spálení všeho, tak nakonec oheň spálí sám sebe. Tím se přemění v proudící vítr. Následně se i vítr ztiší a změní v prostor. Na základě studia pěti elementů jsme došli k poznání, že pokud elementy přestanou reagovat, pak jediné, co zůstává, je prostor. Nakonec i ten zmizí a je to samotné Poznání, které zůstává. Toto

Poznání nakonec splyne s Absolutním Poznáním (Vidžňána), což je To, co zůstává po rozpuštění jak nevědomosti, tak poznání.

Slovo Paaos je v jazyce Marathi označení pro déšť. Je složeno ze dvou slov – paha a haus, přičemž paha značí 'vidět' a haus označuje 'touhu'. Dáme-li obě slova k sobě, pak Paaos znamená 'touhu vidět'. Nahlédněme na skutečný význam slovního vyjádření 'Sto let sucha' v duchu výše uvedeného vysvětlení. Období sucha značí stav, způsobený nedostatkem vláhy (dešťů), což označuje nepřítomnost 'touhy vidět'. Vidět co? Pochopitelně vidět svět! Pokud někdo stokrát dokola opakuje, že svět, který je viděn, je neskutečný, potom vyhasne touha vidět svět a ten se nakonec vytratí. To je vnitřní význam toho, co je myšleno stoletým obdobím sucha.

Učinite pevné rozhodnutí, a třeba stokrát, pokud je třeba, se přesvědčte o tom, že svět není nic než prach, a pak pozorujte, jak se svět postupně mění v prach. Každý se neustále dívá ven, mimo sebe. Aspirant by s tím měl přestat. Jediné, co je potřeba dělat, je sedět klidně a přestat se všemi mentálními výtvoři. Zažijte jeden koncept pomocí jiného konceptu. Stejně jako nemoc, která vás trápí ve snu, může být vyléčena pouze léky, dostupnými pouze v daném snu, tak podobně jedním konceptem můžete vyrazit jiný koncept. Tento svět je jako sen.

V Marathi se sen vyjadřuje slovem 'swapan', což je složenina dvou slov – 'swa' a 'pan'. Swa znamená 'vaše vlastní' a pan značí 'rozhodnutí'. Odtud je sen podle tohoto vysvětlení pouze vašim vlastním rozhodnutím. Vzdejte se světa, což bude výsledek vašeho vlastního rozhodnutí, a dopomožte si koncepty, které k tomu využijete. To je kalpanta neboli 'konec konceptů'. Slovo kalpanta je složeno ze dvou slov – kalpa (koncept) a anta (konec). Je pokládáno za zánik neboli za 'konec vesmíru', který nastane po zničení konceptů. Rozhodnutí vzdát se světa a využít k tomu koncepty zavdá příčinu k zničení vesmíru, neboť vesmír je pouze výtvor našich vlastních konceptů.

Zanechte všech tužeb po iluzi. V Marathi 'mája nirase' značí vzdání se iluze. Slovo mája znamená 'to, co není'. Třebaže se to jeví, tak stále je 'to, co není' jen a jen iluzí. Slovo nirase je složenina dvou slov – nir 'ne' a aasha 'žádost'. Obě slova dohromady 'mája nirase' označují stav, kde není jediná stopa žádosti po iluzi. Jednoduše to znamená zanechání žádosti po iluzi, neboli touhy po iluzorních objektech.

'Objasnění' iluze, čili vysvětlení si, co je iluze, je podobné procesu pročišťování másla. Možné je to pouze tehdy, když dojde k opuštění

žádosti po iluzi. Jakmile dojde k zanechání této touhy, přestane s tím zároveň nadále existovat poznání objektů. Jak se může náhle objevit touha někde, kde nedochází k poznání objektů? Jednoduše to znamená, že poznání objektů by mělo zmizet. Světské touhy vznikají následkem tohoto poznání. Když říkáte, že objekty neexistují, pak jste se odhodlali ztratit o ně zájem. Díky snaze stát se bezžádostivým dojde k zrušení (odmítnutí) jakékoliv existence objektů. Žádosti by měly odpadnout, chcete-li získat stav, ve kterém zůstanete usazeni ve své pravé přirozenosti (svarúpa). Existence něčeho je tu pouze díky konceptům. Vezmete-li si na pomoc koncepty, zjistíte, že něco je neskutečné. Pak dojde k poznání, že to je opravdu neskutečné. Bujení (rozšiřování) objektivního světa je způsobeno koncepty a právě pouze koncepty mohou vše rozpustit. Dojde-li k rozpouštění světa, přijde odhalení, že jediná věc, která zůstává, je vaše pravá přirozenost.

Jakmile přestanete vytvářet rozdíly typu 'ty' a 'já' apod., pak se rovněž vytratí koncept Boha. Zápletka bude rozlousknuta. Iluze a nevědomost přestanou vyvádět. Myšlenka, je-li správně využita, pomůže ukončit celý tento 'objektivní svět' a z toho důvodu se tomu říká rozpouštění prostřednictvím myšlenky (neboli kalpanta, což je konec konceptů).

Parabrahman je stálý, kdežto Já (Átman, který v tomto kontextu značí vědomí s atributy) je naopak nestálý. V některých přednáškách je Parabrahman či Paramátman brán za Skutečné Já a je mu připisována neustálá proměnlivost. Svět je neustále ve změně, stejně jako jeho stvořitel, tedy Já, které je také proměnlivé. To, co vykonává všechny úkoly a činnosti, je stále se měnící Já. Toto vědomí se také nazývá 'Nekonatel, a to i po konání.' Toto Já neboli vědomí existuje stejně tak v králi jako v žebrákovi. Nevědomý ho nazývá Parabrahman, ale kdo je znalý věci, nazývá ho 'vnitřní já' (AntarÁtman), jež proniká vším. Vnitřní já poskládalo dohromady celý projevený svět. Vnitřní já samotné je stvořitel iluze, jejímž přirozeným osudem je rozplynout se.

Vědomí je spolu s životní energií a poznáním jako svou přirozeností jediným světlem vesmíru. Zbožní lidé je nazvou Bohem či vnitřním já. Vnitřní já oživuje a podněcuje všechny smysly. Je to právě samotné vědomí, které proniká vším. Vše je naplněno vědomím. Ono působí ve všem. Džňánin si toho je vědom. Existuje mnoho rozličných jmen, kterými se označuje, ale všechna náležejí jednomu jedinému 'vnitřnímu já'. Nalézá se pod sedmi vrstvami krve, masa,

nervů, žil, kožních pórů, kůže a kostí. Těchto sedm vrstev je přirovnáváno k sedmi mořím.

V hinduistické mytologii měl Ráma (Já) tři bratry. Jedním byl Šatughna (ničitel nepřátel), jenž zlikvidoval šest vikaras (existence, zrod, růst, proměna, stárnutí a smrt) a tři guny. Druhý byl Bharata (ten, co je naplněný), který sděloval, že všichni jsou naplněni Paramátmanem. A třetí byl Lakšmana (Lakš je cíl a mana je mysl), jenž vyjadřoval, že mysl je zaměřena na cíl, kterým je získání stavu Paramátman.

Vnitřní já je Pán všech. Jak by se mohlo říci, že Já zesnulo? Když se věčné a pomíjivé rozdělí (smrt těla), objektivní svět se stane odporný, žluklý. Když říkáte, že Pán to sleduje, pak to znamená, že to je Pán samotný, který si je všeho vědom. V tom leží celý trik. Ten, kdo to rozpozná, je džňánin. Lze použít toto přirovnání - vnitřní já je král, zatímco mysl je předseda vlády. Z toho můžete posoudit důležitost vnitřního já. Třebaže vnitřní já není viditelné, lze jej realizovat. Oči mohou vidět barevné objekty, ale nemohou vidět To, co nemá žádnou barvu. Mysl může vidět všechny objekty, které před ní leží, ale nemůže vidět To, co leží skryté za objekty. To, co leží skryté za vším, je vnitřní já.

Nikdo si neuvědomuje Toho, kdo si vše uvědomuje. Ten, kdo zapálil svět, je daleko vyšší než světlo, neboť On vlastní vědomí. Je to díky vědomí, že se (On) stal zjevným. On je Sebe-zářný. On vlastní světlo, On si uvědomuje Sebe Sama a také si uvědomuje druhé. On je za vším a za všemi. On může být zakoušen, ale není možné ho vidět či cítit. Bez pomoci Mistra nemůže být rozeznán. On je ve formě Poznání. On jemně proniká celým prostorem.

Jak je někdo viditelný? Je to jen díky vědomí. Nebudete viditelní do té doby, dokud se s vámi vědomí nespojí. Vědomí je Poznání a to, čeho jste si vědom, je objekt. Poznání, ve kterém existuje jak vědomí, tak objekt, je známo pod názvem 'objektivní poznání'. Poznání, ve kterém můžete existovat, ale vzhledem ke klamným očím smrtelníka si nejste vědomi prostoru, který se rozprostírá mezi vámi a sluncem, je známo jako bezobjektivní poznání. Poznání, které nazývá objekt přesně stanoveným (určitým) názvem, je konceptuální poznání, neboli mysl. Poznání, které nemá vědomí objektů, je bezkonceptuální Poznání. Vše, co chápete, je pro vás použitelné.

V Marathi je pro měsíc určeno slovo Čandra, které je složeno ze slov Ča (touha) a Indra (mysl). Proto slovo Čandra značí jak touhu, tak i mysl. Jestliže někdo pozoruje pronikavě (jemně), může vidět

jemné (nepatrné). Pokud však nevyvinete zvyk jemného (pronikavého) pozorování, nebudete schopni vidět jemně.

Oči nedokáží vidět tmu, ale tma je viděna vnitřním já. Objekt (1), světlo Slunce (2), a oči (3) utvářejí neoddělitelnou trojici (viděné, vidění a vidoucí). Pokud jeden článek chybí, fungování světa, resp. jeho zjevování, ustane. V temné noci (v době spánku), kdy na obloze není slunce přítomno, oči nefungují. Oči nefungují, přesto Já dokáže vidět tmu. Tato tma překrývá celou zemi, kdežto slunce může osvětlovat pouze polovinu země najednou.

Krišna je označení pro tmu. Tato tma je plná poznání, rozkrádání a nepoctivosti. Když vyjde slunce, je to vtělení Rámy. A s tímto vtělením Pána Rámy smysly (Ravana) začnou fungovat. Je to Ravana, který vládne Řiši, která zahrnuje čtrnáct oblastí (deset smyslových orgánů - pět orgánů vnímání, tj. jazyk jako chuť, nos jako čich, oči jako zrak, uši jako sluch a pokožka jako dotyk - a pět orgánů činnosti, tj. ruce, nohy, orgán řeči, orgány vyprazdňování a orgán plození - a čtyři druhy řeči). Ten, kdo dal Ravanovi život, je Pán, a Ten, kdo se vtělil jako Ráma, je také Pán. Je to Ravana, kdo vyhnal Já. Říká se, že to byl Ravana, kdo uvěznil Boha. To znamená, že Ravana (smysly) poslal Pána, Já, konatele všeho, do vyhnanství. Ravana také uvěznil bohy, kteří vládli smyslům.

Když řekneme, že Ravana ztratil své království, tak to znamená, že smysly přestaly správně fungovat. Když dojde k poznání, že Já je konatel, pak to značí, že Pán je konatel, a to je úsvit (vznik) říše Pána Rámy. Když se říká, že vnitřní já prostupuje všemi objekty, je tím jen vyjádřeno to, že to je naše vlastní kvalita vědomí, která se stane zajedno s objektem. Tímto rozpoznává objekt jako specifický objekt. I když je vědomí jedinečné (ojedinělé), rozmanité funkce jsou prováděny smyslovými orgány. To, co dává nosu možnost cítit, očím vidět, uším slyšet, atd., je vědomí. Ten, kdo přebývá hluboce uvnitř a je si vědom všeho, je 'nekonatel i přes konání'. Všechna čtyři těla by měla skončit (ustat). Jinými slovy, měli byste být zbaveni všech čtyř těl. Měli byste brát tato těla za něco neskutecného a upustit od ztotožňování se s nimi. Udělat to znamená v podstatě se jich zřeknout.

Supra-kauzální tělo (vědomí) se vytratí spolu se smrtí těla, a to co jako jediné věčně trvá, je neměnné Parabrahman. Adept, jenž v sobě rozvinul rozlišovací schopnost, by měl využít této zkušenosti. Paramátman je neměnné, kdežto Já je stále se měnící a svět je hrubé podstaty. Stále se měnící je bez podstaty. Když se dostanete za Já

a vzdáte se hrubohmotného světa, získáte ´Absolutní Poznání´. Stanete se ´bez myslí´, neboli Unmana (Un je bez a mana je mysl). Sami na sobě musíte zakusit stav, jenž je za myslí. Vaše zkušenost je pak stav, jenž existuje sám o sobě, aniž by byl něčím podepřen a aniž by vám byl dodán nějakým vnějším faktorem. Tělesné vědomí, mysl, atd., začaly existovat díky vám. Vy a nikdo jiný jste zodpovědní za existenci celého vesmíru. Já, i přes to, že je zdrojem tohoto vesmíru, postrádá tělo (Videhi). Žít a přitom si Ho neuvědomovat, to je samo o sobě hříchem. Uvědomovat si Ho je ctnost, na základě níž jsou všechny hříchy zničeny. On a jedině On, kdo si toto uvědomí, je spokojený. Parabrahman je jediná Pravda. Zjevné hříchy ustanou a nezměrné ctnosti (Parabrahman) zůstanou. Po rozpoznání a následném uvědomění skutečnosti ´Já jsem Já´, získáte pravdu, která je za slovy a formou.

Kauzální tělo je stavem prázdnoty, jenž reprezentuje příbytek Pána Šivy (Kailása). Hříchy a zásluhy bdělého stavu se nedostanou za čtyři těla. Jaký je rozdíl mezi bdělým stavem a stavem snění? To by se dalo nejlépe vysvětlit na tomto příkladu – zkuste se vrátit zpět do snu, který jste měli včera, nebo ještě přesněji, zkuste znovu získat jeden z předmětů, který se objevil v tomto snu. Je to nemožné, neboť sen se vztahuje k snovému tělu. Podobně hříchy a zásluhy pozemského (světského) stavu zmizí spolu s hrubým tělem. Není to nijak spojeno s Já. Bez poznání Brahman se všechny ostatní činy a poznání ukazují jako marné (zbytečné). Pochopte, že i přes všechna ta předsevzetí, která učiníte, nemůže být tělo stejně nikdy pročištěné. ◆

Datum neuveden

60. BRAHMAN, 5 OBALŮ A 4 TĚLA ÍŠWARY

Dasboadh, dášaka 11, kapitola 4, verš 1

Brahman je bezforemné. Jeho přirozenost je podobná prostoru, přesto je Brahman bez nejmenšího kazu. V prostoru však vady jsou.

Co je Brahman? Brahman je spontánní a přirozený stav, který zůstává poté, když čtyři těla dosáhnou svého konce. Kauzální tělo je třetí tělo, které se nazývá kauzální neboli příčinné proto, že je

zdrojem čili příčinou světa. Toto kauzální tělo se nazývá nevědomostí. Poté, co se adept zbaví nevědomosti, přebývá ve formě poznání, tedy v supra-kauzálním těle (vědomí). I tohoto poznání by se však měl vzdát. Poznání se nazývá ÓM (AUM), což značí Aham neboli 'Já'. Aspirant, který dospěje do této úrovně, se nazývá Sebe-realizovaná bytost (Átmandžňáni) neboli Bůh. Za touto úrovní leží beztvářý, nedefinovatelný a neměnný Brahman, ve kterém nedochází k žádným činům, pohybům, přicházení ani odcházení. Vnitřní já je stále se měnící a tudíž nestálé. Je si vědomo myslí, konceptu a objektu. Vidoucí, Já, si je vědomo všeho, i když sedíte v klidu, nebo dokonce i když nejste při vědomí.

Mysl, intelekt, řeč, atd. v Brahman neexistují. Jako příklad lze uvést situaci, kdy ženě upadl do vodní nádrže nosní ozdobný kroužek. Požádala muže, aby jí ho pomohl najít. Ten skočil do nádrže a žena ho poprosila, aby jí dal vědět, hned jak jej najde. Souhlasil s tím, ale přesto to nedokázal splnit, neboť ve chvíli, kdy ho našel, byl ponořen pod vodou a nebyl schopen jí to říci. Bohem řeči je oheň a ten se nesnáší s vodou. Proto mu oheň nepřišel na pomoc v době, kdy byl pod vodou. Dokud byl ponořený, nebyl schopen ženě zprávu vyřídit.

Tímto příkladem je řečeno, že bez použití své myslí si nepřipomeneme či nenapodobíme opět práci, která je již vykonána. Na kom by se událo samádhi či duchovní extatický stav, kdybyste nebyli při životě. To je způsob, jak funguje vnitřní já. Ono je pokládáno za toho, kdo je vidoucí, za svědka. Toto Já je vlastně základní oživující faktor. Já sídlí v srdci každého a dohlíží na vše a na každého. Proto se nazývá vnitřní já. Za jeho nepřítomnosti se vše stane nečinné. Veškerý růst a velikost existují v důsledku Já. Nejvyšší Pravda (Paramártha) je získána pouze díky vnitřnímu já. Kdo by nás obeznámil s koncepty hříchů a zásluh v případě nepřítomnosti vnitřního já?

Védy byly sepsány vnitřním já. Individualita (džíva) je tím, kdo si dělá starosti ze světských konceptů (jakými je například vydělávání peněz na živobytí), a Šiva je tím, kdo vytváří koncept Nejvyšší pravdy. Parabrahman (Nejvyšší Skutečnost) je od toho všeho oddělen. 'Bůh' v nebi je Bohem, jenž je za prostorem. Bůh není nic než Poznání nalézající se za prázdnotou nevědomosti. Právě vnitřní já je celým světem uctíváno. Pán se nazývá Kేశava. Co značí slovo Kేశava? Kేశava je Ten, kdo žije v mrtvole (těle) čistě ve formě své pravé přirozenosti (svarúpa). Třebaže se lidé zabývají různými meto-

dami, jak uctít tohoto jediného Boha, jenž sídlí v srdci každého z nás, nejsou si toho vědomi. Uctívání Pána s naprostým pochopením vám bude přinášet skutečné dobro.

Světci rozpoznají tohoto 'Boha' jako někoho, kdo chodí a mluví. Lidé sestaví napodobeniny Bohů a prostřednictvím nich uctívají skutečného Boha. Neuvědomují si však, že tyto podoby nemohou sloužit jako náhražka Boha. Opravdový Bůh vlastní 'životní energii', vědomí, atd. Ti, kterým nebylo předvedeno 'Poznání Nejzazší Pravdy', jednají stále pošetile a dál navštěvují různé chrámy, kde uctívají různé idoly. Byly postaveny milióny takových chrámů za účelem uctívání mnoha různých božstev. Přesto se v nich lidé, i když nepřímou a nevědomou, neklanují nikomu jinému, než svému vnitřnímu já. Co je 'Poznání'? Poznání je rozpoznání jediného Pána, který je symbolizován všemi možnými idoly. Následovníci Védanty označují vnitřní já jako 'Satcítánandu', zatímco Šrí Šankaračárja nazývá vnitřní já iluzí (májou). Různé stezky vedoucí k Sebe-realizaci, jako např. karma jóga (cesta činů), či bhakti jóga (cesta oddanosti), existují pouze na podkladě tohoto vnitřního já. Nejvyššího Boha (Paraméšvara) lze pochopit pomocí vnitřního já (Íšvara), který sídlí uvnitř. Já je zrozeno proto, aby něčeho dosáhlo.

Ve světském projevu existují čtyři druhy sil:

1. síla činu,
2. síla vůle,
3. síla majetku,
4. síla Poznání.

Ten, kdo vlastní všechny čtyři síly, je Všemohoucí. Ztělesnění (Avatar) značí vzkříšení. Deset smyslů reprezentuje deset inkarnací Boha Višnu. Když zapomenete na své Já, stane se z vás Rudra (aspekt Boha Šivy). Když jste ve stavu 'Poznání', přeměníte se v Boha Višnu, a když přicházíte na všelijaké koncepty, vytváříte tento vesmír a pak se z vás stává Bůh Brahma. 'Nejvyšší Já' (Paramátman) zůstává vždy beze změn, proto je stálé. Mostu mezi 'stále se měnícím' a 'stálým' se říká Poznání. V 'Nejzazší Skutečnosti' (Parabrahman) selhává i Poznání, odvozené od Védanty. Lidé chybují, nechají-li se zaplést do sítě Poznání.

Často se stává, že si lidé osvojili do určité míry Sebe-poznání, a to je přiměřeno k tomu, aby následovali karma jógu (stezku činností). Ačkoli je pravda, že vědomí je kořenem všeho, 'Nejzazší Já' neboli Paramátman nemá ani kořeny, ani větve. Vnitřní já (Átman) zmizí ve chvíli, kdy realizujete svou pravou přirozenost (svarúpa). Je to stále

se měnící Já (Átman), co vykonává všechny světské záležitosti. Nakonec musíte vidět a pochopit, že i toto stále se měnící Já je takéž pomíjivé. Já s sebou přináší tolik různých přeměn. Jsou zde lidé, kteří tvrdí, že nestálé a stálé (proměnné a neměnné) je jedno a to samé, ale to je řeč nevědomých. Je to z toho důvodu, že dosud nepotkali někoho, kdo by jim udělil Poznání.

Co je Parabrahman? Tento spontánní (neuchopitelný) stav, který zůstává po zapuzení pocitu 'já jsem', se nazývá Parabrahman. Vše, co lze nazvat 'vědomí', musí být nakonec opuštěno. Je to proto, že obojí, jak vědomí, tak zapomnění, jsou koncepty. Pouze ten, kdo to praktikuje s odhodláním, pochopí a realizuje Parabrahman. Základem dosažení 'Nejzazší Pravdy' (Paramártha) je dojít k pochopení duchovní nauky pěti elementů (umění zvané Pančikarana) a poznat základní princip, jenž tvoří podstatu této nauky, a který se dá označit jako 'Já jsem On' (Já jsem To). Parabrahman byl opětovně potvrzen přijetím mnoha obratných prostředků.

Já je podle písma pokryto pěti obaly (panč koša), neboli vrstvami:

- 1.** Potravinový obal. To je hrubé tělo, hrubohmotné elementy.
- 2.** Pránický obal. Já je plné životní energie pěti prán.
- 3.** Mentální obal. Je to kvůli rozlišování a 'odhodlání' mysli (manas), že je Já naplněno inteligencí a poznávací schopností.
- 4.** Inteligenční obal neboli vrstva zvaná vidžňána, což je vyšší aspekt inteligence. Já je zaneprázdněno koncepty, jemným fungováním, atd.
- 5.** Obal blaženosti. To je kauzální tělo. Zapomnění všech objektů a celého projevu s sebou přináší blaženost, a je jedno, zda-li to je vykonáno vědomě či v hlubokém spánku. Já je plné tohoto zapomnění.

Mysl se podobá světci Náradovi, který překročil tři světy a vodil lidi za nos, aby jim pomohl dostat se na stezku oddanosti. Mysl každého je omezena na tři stavy (stav hlubokého spánku, stav snění a bdělý stav).

Jestliže se adept dostane přes všech pět obalů, vykročí směrem k Bohu Višnuovi, jenž je Pánem Vesmíru, tedy k vnitřnímu já. Pět obalů je zakořeněno v souhrnu pěti elementů, tvořících tělo. Já je samo o sobě pojmenování 330 milionů božstev hinduistické mytologie. Tělo samotné je 'místem Realizace', tedy Káša. Vše, co se odehrává v mikrokosmu, je také zahrnuto v makrokosmu. Co znamená, když se řekne 'jít do Raméšvaru'? Raméšvar (hinduistické poutní místo) značí 'Ráma je Íšvara', 'Já je Bůh'. Navštívit Raméšvar znamená být si Jeho, čili vnitřního já, vědom. Jaký je rozdíl mezi džívou (smrtelník, tedy obyčejný jedinec) a Íšvarou (Nejvyšším Pánem)?

Džíva je jako vyjádřený význam (viditelný svět), zatímco Íšvara je význam odvozený od znamení a náznaků (neviditelný svět). Džíva je vyjádřená forma (Vačja), kdežto Íšvara je naznačená forma (lakšja).

Íšvara má podobně jako džíva, čtyři těla.

1. Hrubé tělo – hrubohmotný vesmír.
2. Jemné tělo, které se skládá z 330 milionů božstev reprezentovaných Brahmou, Višnuem a Mahéšem; je to veškerá vitální energie projevu.
3. Kauzální tělo, jež je nejjemnější vyjádřitelnou formou; je to jako stěna, za kterou se zjevuje svět.
4. Supra-kauzální tělo, což je základní, prapůvodní tělo či Múlaprakriti; je to prapůvodní iluze, Satčítánanda, která je pouze naznačena.

Hrubé, jemné a kauzální tělo – to vše je vyjádřená forma džívy. V konečném důsledku je vyjádřená forma a naznačená forma džívy jedno a to samé.

Vzduch je jeden z pěti složených elementů našeho těla. Tento vzduch je stejný jako vzduch, jenž je v makrokosmu. To vysvětluje, že projev Pána a hrubé tělo individuality jsou jedno a totéž. Obojí vlastní stejných pět elementů.

*Šrí Siddharaméšwar
Maharadž*

Oči reprezentují slunce a mysl reprezentuje měsíc (čandra), což je přání uspokojit smysly. Mysl není věrná svému Mistrovi. Z toho důvodu říkáme, že měsíc je poskvrněný. Co se tím ve skutečnosti myslí? Mysl byla pošpiněna kvůli tomu, že zradila Mistra.

Říká se, že vhodné náboženské obřady jako například slavnosti a oběti (Jagny) dokáží přivodit déšť. V hinduismu je za provádění oběti (Jagna) pokládáno i to, když je podáváno přepychové jídlo. Značí to jen, že když je tělu poskytnuto vydatné jídlo, jeho smysly jsou ukojeny. Déšť potřebuje horko, stejně tak to chtějí naše

smysly. Když je tělo dobře nasyceno a správně vyživováno, vytvoří se teplo a následkem toho se do chodu uvedou smysly.

Slovo Gautam značí dohromady 'Go' a 'Uttama'. (Go značí 'smysly' a Uttama je 'nejlepší'). Proto Gautam je ten, kdo nejlépe využívá smysly. Ahilja, žena Gautamy, však smysly miluje. (Indrija; smyslové orgány). Je posedlá ukojením tužeb smyslových orgánů. Poté, kdy se spojí s Já (Pánem Rámou), je očištěna a osvobozena z tohoto ubohého stavu.

Jemné tělo dživy a Íšvary jsou jedno a totéž. Z toho důvodu první tři těla, která jsou vyjádřitelná slovy, jsou jak u dživy, tak u Íšvary, stejná. Vyjádřená a jevící se forma supra-kauzálního těla je jedna a táž. Je to Satčítánanda. Vyjádřená forma dživy je stejná jako vyjádřená a jevící se forma Šivy. Svarúpa neboli pravá forma jak dživy, tak Šivy, je stejná.

Ti, kdo říkají, že dživa a Šiva, jsou zcela odděleni, ti vůbec neznačí svou pravou přirozenost. První tělo je hrubé tělo a osmé tělo je prapůvodní iluze (múlamája, Satčítánanda). To, co tu zůstává poté, kdy dojde k utišení čtyř těl jak u dživy, tak Íšvary, je zcela mimo představivost. Je to Skutečnost, která je stálá (neměnná). Slovy to vyjádřit nelze. Džňáninova pozornost by neměla být odvedena ani dživou (individualitou), ani Bohem (Íšvarou). Obojí je neskutečné. Nenechte se svést na scestí poznáním zrozeným z nevědomosti (vidja), či samotnou nevědomostí (avidja) a rozpoznajte věčné Nejvyšší Já, 'Paramátman'. ♦

Datum neuveden

61. SKRYTÁ GANGA ODHALENA

Dasboadh, dášaka 11, kapitola 7, verš 1

Skrytá, stále proudící Ganga, očišťuje svět, když na ni myslíme. Ó posluchači, prošetři vše a skutečně to zakus, jinak ti to nebude jasné.

Proč byl Dasboadh sepsán? To je třeba si nejprve ujasnit. Mnoho lidí si plete Já (Átman) s Parabrahman (Paramátman, kde para značí 'za' neboli 'před'). To je záležitost, o kterou ve svaté knize Dasboadh jde. Nejen že zcela zřetelně definuje Parabrahman, jenž je za jménem a formou, ale tak objasňuje Já, a formuluje rozdíl mezi oběma.

V tomto textu bylo jasně vysvětleno, co je Já, jenž je vidoucí, pozorovatel, a konatel, a co je Paramátman, jenž je označován mnoha různými jmény, a přesto je za všemi jmény a formami. To je důvod, proč je Dasboadh odlišný od ostatních duchovních textů. Dasboadh říká, že Paramátman nelze definovat žádným z několika tisíců jmen, jež jsou Mu určeny, a nelze Ho ani popsat jakýmkoliv znakem, jenž Mu je přisouzen.

Šruti (Vědy) říkají, že Paramátman není ani poznání, ani nevědomost. Rozdíl mezi Paramátman, který je Védami popsán pouze negativním způsobem (neti, neti – ani toto, ani tamto), a Já (Átman), jež je popsáno mnoha rozličnými jmény, byl v Dasboadhu vysvětlen v prvních deseti kapitolách (dášakách). Paramátman je vaše spontánní a přirozené Já, zbavené všech konceptů poznání a rovněž nevědomosti.

Za prvním tělem (fyzickým, hrubým tělem) leží druhé tělo (jemné tělo), složené z prán, mysli, intelektu, vnitřní mysli a ega. Toto jemné tělo vlastní objektivní (falešné) poznání. Paramátman sídlí za oblastí tělesných smyslů, Prány, mysli a intelektu, tedy tam, kam se řeč či představivost nemohou dostat.

Pán Krišna říká v Bhagavadgítě:

‘Tam, kam se řeč nedostane, je můj věčný příbytek.’

Mysl je souhrn rozhodnutí (konceptů) a pochybností, týkajících se toho, zda nějaká věc je nebo není. Mysl značí ‘něco říkat’. ‘Vnitřní mysl’ (Antahkarana) je schopnost vidět či si být vědom objektivních věcí ve chvíli, kdy nastávají. Ukončit mysl znamená být potichu, v klidu. Jinými slovy dojde k zastavení formování objektivních konceptů. Jakmile řeknete, že nějaká věc existuje, pak přichází mysl do hry. Mysl je právě toto potvrzení jakékoliv objektivní existence. Ten, kdo to takto říká, není myslí.

Za vnitřní myslí leží třetí tělo, neboli kauzální tělo. To je čirá nevědomost, značící prázdnotu či nicotu. To je stav ‘blaženého zapomnění’ (hluboký bezesný spánek), kde si nejste vědomi ani tohoto objektivního světského poznání, ani Skutečnosti. To vše závisí na tom, kdy zase použijete (upřete na něco) svou pozornost. Vaše pozornost, obrácená jedním směrem, vidí svět, a obrátí-li se opačným směrem, směřuje ke Skutečnosti (Parabrahman).

Naše čtvrté tělo, neboli forma zvaná Satčítánanda, zná každého a vše pozoruje. Je to Poznání, náležící tomu, co se nazývá supra-kauzální tělo neboli stav túrja. Avšak toto Poznání je také iluzí. Je to

´prapůvodní iluze´ ve formě životní energie (čajtanja). Stav túrja značí být si vědom Já (Átman).

Existují zde tři druhy objektů – stálé, stále se měnící a hrubohmotné. To, co je stálé čili neměnné, je Parabrahman (bezobjektivní objekt) a to, co je stále se měnící, je vědomí. Je jen velmi málo těch, kdo postoupí z úrovně stále se měnícího Já (Átman) do stálého (neměnného) Paramátman. Konatel nutně musí být oživen (podnícen). Jakmile je dokončena činnost poznání (sebedotazování a poznání odpovědi na otázku ´Kdo jsem Já?´), pak je práce (praxe) dokončena, a stejně tak skončí oživená (podnícená) schopnost konatele.

Poznání, neboli vědomí, zbavené tužeb, je prapůvodní iluze (múlamája). Satčítánanda je stále se měnící jemná iluze (vidžamája). A projevený svět je hrubohmotná iluze (avidžamája). Stále proudící řeka je skrytá a z toho důvodu je označována jako tajná (skrytá) řeka Ganga. Tato skrytá Ganga není nic jiného, než stále proudící poznání ve formě vědomí (čit). Je skryté uvnitř vás, a je vámi samotnými. K pročištění a osvětlení dojdete pouze v případě, budete-li na ně myslet.

Ona má zdroj v čistě neměnném (stálém) Parabrahman a odtud tryská čilým tempem. Začíná prudce klesat dolů (směrem k objektivnímu světu). Vědomí nikdy neteče směrem ke Skutečnosti (Parabrahman). Tato řeka je stále proudící. Teče skrze všechny čtyři stavy (bdění, spaní, snění a stav túrja). Teče stále dokola.

Má neustálou zásobou vody. Jenže její voda není vlhká, ale suchá, neboť to je voda Poznání (vědomí). Voda Poznání je tak čilá a pohotová, že se řeka dostane k slunci během zlomku sekundy. Celá ta hebká a měkká země se v ní rozpustí, a přesto zdánlivě pevné ego zůstává neovlivněno. Avšak několik málo adeptů dokázalo být natolik silných, že došlo ke zdroji této řeky a bylo očištěno. Ten, kdo spatří tajně ukrytou řeku, která je tvůrcem Brahmy, Višnu a Šivy, bude okamžitě očištěn. Tato řeka se nazývá Aapo-Narajána (Aapvoda, voda této řeky se označuje jako Bůh (Narajána). Tato řeka proudí v srdci každého. Zabrala celá nebesa, objektivní svět a spodní svět. Tato samotná řeka je Pánem celého vesmíru (Džagadíša).

Jsme plní obsahu této řeky. Někteří se vyčerpají (vysílí) a nakonec zemřou, když si pouze vykonají své světské povinnosti. Nedokážeme ocenit hodnotu vody do té doby, dokud nebudeme čelit jejímu nedostatku. Nikdy nepochopíme důležitost tajné řeky Gangy, dokud nerozpoznáme, že jsme s ní sjednoceni.

Půjdete-li přede vše a směřujete-li k jejímu zdroji, zjistíte, že zde neexistuje nic. Z toho důvodu je celý svět neskutečný. Je to jen vedlejší produkt (následek) pochybností a rozhodnutí (konceptů). Kauzální tělo je ve formě prázdnoty neboli nevědomosti a supra-kauzální tělo je ve formě Poznání. Ten, u něhož dojde k odstranění jak konceptů nevědomosti, tak Poznání, se nazývá opravdový jógin.

Univerzální vědomí (čit), je samo o sobě jemný koncept. Koncepty, ať už ve tvaru Poznání, nebo nevědomosti, jsou jen pouhé koncepty. Zanechání těchto konceptů je to, co se nazývá odstranění konceptů myšlení (citta), a to je přesně to, o čem je jóga. Mistr Jógy, jenž je zbaven konceptů, je skutečný uctívatel Mistrů.

Odstranění konceptů by nemělo být zaměněno s potlačením, nebo ovládnutím konceptů. Pouze to znamená, že by měly být vymazány. Hluboce nad tím rozjímejte a pak zjistíte, jak jsou uctívatelé Pravého Mistra (Satgurua) skutečnými jogíny. ♦

Datum neuveden

62. STÁLÉ A STÁLE SE MĚNÍCÍ

Dasboadh: Dášaka 11, kap. 2

Jedno je stálé, druhé je stále se měnící. Zatímco svět je upoután ve stále se měnícím, To, co je stálé, zůstává provždy stálé.

Ve světě jsou dva druhy objektů – ty stálé a ty stále se měnící. Parabrahman je stálý a iluze je stále se měnící. Já je Šiva. Toto Já je Védantisty označováno jako Já. Stálé zůstane provždy stálé. Není nijak vázáno časem (minulostí, přítomností nebo budoucností); proto je to 'Bezčasová Pravda'. Je to jediná pravda, která tu navždy zůstává - na počátku tvoření, během něho a po jeho ukončení.

Hříchy a zásluhy, zrození a smrt, atd. jsou jako dětské hrátky pro toho, kdo věří ve stálé Paramátman. Právě jako bere malé děčko svou hru velice vážně, přičemž dospělí se s ní odmítají vážně zabývat a pokládají ji jen za hru, podobně nevědomý džíva pokládá tento iluzorní svět za skutečný, zatímco džňáninové ho považují za neskutečný.

Džňánin sám o sobě je stálý. Nikdy není dotčen světskými záležitostmi. Ten, kdo pořádně odkopl hříchy a zásluhy (podobně jako hráč ve fotbale, který odkopne míč), nemůže být ovlivněn činnostmi

těla. Paramátman je navždy stálý a neměnný. Jak byste se mohli stát stále se měnícími, jestliže se soustředíte na stálý Paramátman a myslíte na Něj i během své smrti?

Jaká je poslední myšlenka, takový je osud. V noci, když jdete spát, si musíte stanovit, že jste Tím, kdo realizoval Brahman. Pokud zaměstnáváte v mysli pocit, že jste tělo, budete provždy omezeni tělem. Pro jednu byste se měli pevně rozhodnout, že jste Brahman, a zakusit to. To by se mělo stát v jakoukoliv dobu vašeho života nebo by se to dokonce mohlo odehrát v průběhu vašeho umírání. Nejste nic než Brahman.

Toto Já není dítě, žena, ani muž. Každý mluví o 'Stálém', ale nadále existuje v nestálém či stále se měnícím (ovlivněn světskými událostmi). Celý cyklus stálých změn není nic než cyklus světských událostí. Každý vyrostl v této iluzi a nakonec v ní zemře. Pouze pár jedinců uspělo v dosažení Stálého. Nejdůležitější věcí, kterou je třeba si podržet v mysli, je to, že ve Stálém nic neexistuje. Hříchy jsou neskutečné, stejně jako zásluhy. Všechny touhy, i touha vykonat dobrý čin, přemění člověka v hříšníka, neboť ho odvede pryč od jeho pravé přirozenosti.

Poznání Brahman vám pomáhá vyhrát nade všemi činnostmi (karmami) a tím vyhladí vaše hříchy a zásluhy. Naprosté odevzdání těla a mysli tomu, kdo získal poznání Brahman, vám může toto poznání přinést. Hříchy a zásluhy jsou zrozeny ve stále se měnícím a nakonec dojdou k zániku. Jsou-li lidské myšlenky a činy určovány falešnými představami, jakými jsou hříchy a zásluhy, pak chování těchto lidí přestane být harmonické. ♦

5.3.1933

63. PŘEDEHRA, DĚJSTVÍ A EPILOG

Dasboadh: Dášaka 11, kap. 3

Na konci mnoha zrození dojde čirou náhodou k rozvinutí lidské formy. Jednej tedy správně a moudře, cti spravedlnost, mravní zásady a principy.

Každý úkol si ke svému úspěšnému vyplnění žádá tři fáze. Je to nejprve úvodní fáze, potom fáze dění a nakonec fáze zakončení. Úvodní fáze pomáhá člověku rozvinout zálibu k danému

předmětu. K tomu, aby vznikla tato náklonnost, musíte prokázat nadřazenost onoho předmětu nade všemi ostatními předměty. Chcete-li tedy stanovit Poznání Já jako nadřazené všemu, pak musíte dokázat, že poskytuje štěstí a že přináší všem blaho. Tudiž úvodní fáze je nutná k ustanovení nadřazenosti Já nad vším. Samotná procedura, tedy fáze dění, metodicky vysvětluje, jakým způsobem lze Sebepoznání získat. A závěrečnou fází je samotné nabytí Sebepoznání.

Představte si, že máte říci něco o vodě. Chcete-li dokázat její nadřazenost, nezačínajte s popisem jejích předností oproti ostatním věcem. Začněte s jejím využitím. Řekněte, že jídlo a pití získáváme právě pomocí vody. To je jediná cesta, jak vyzdvihnout její důležitost. Vytvoření potřeby vody je tou správnou předehrou pro popis vody. Nejprve vytvořte potřebu po daném předmětu, a potom začněte se skutečným obsahem. Úvod a samotná procedura jsou vám k dispozici přímo od začátku.

Rodíte se znovu a znovu a procházíte 8,4 milióny druhy zrození, až se vám nakonec podaří získat toto výjimečné lidské tělo. Lze ho nabýt pouze když splatíte dluh ve formě služby lidským bytostem v době, kdy procházíte různými předchozími nižšími druhy zrození. Všechny ostatní druhy pokládají člověka za Boha. Opusťte koncepty hříchů a zásluh a nestaňte se nižším druhem. Buďte Pánem všech Pánů, a získejte Osvobození. Jinak se zapletete do cyklu světských událostí.

Jestliže propásnete šťastnou příležitost, která se vám naskytla ve formě lidského zrození, bude pro vás velice obtížné ji znovu získat. Strom, jehož ovoce nyní jíte, se jednoho dne narodí ve formě lidské bytosti. Budete muset být zrozen jako strom, abyste také sloužili a splatili dluh, který jste měli. Takto se člověk nechává zaplést do cyklu světských záležitostí. Budete se muset stát džňáninem, abyste se od celého tohoto cyklu odtrhli. 'Nejzazší Skutečnost' (Parabrahman) lze získat pouze po získání Poznání.

Poznání (džňána) je jedno jediné a tvoří celek. Nemůže přijít po kouskách. Nelze ho popsat jako něco, čeho může být více nebo méně. Poznání, které získáváte, přichází jako celek, najednou, a nemůže ho být ani víc, ani míň. Promeškat své zrození ve formě lidské bytosti je stejné jako ztratit převzácný drahokam. Lidské bytosti patří k druhu, který je obdařen Poznáním. Proto toho musíte využít. Nepromarněte svou možnost tím, že se budete trápit bezvýznamnými věcmi, jako např. obstaráváním obživy a ani si nedělejte hlavu ze světských záležitostí. Poznání pravého

Já je nejvyšší životní potřeba, bez níž je lidská bytost vlastně zvíře. Člověk se toulá sem a tam, až nakonec promarní celý svůj život.

Jestliže prožijete celý život, aniž byste získali Sebepoznání, ukazuje to, že nejste nic jiného, než zvíře. Získat Poznání se proto stává vaší povinností. Ten, kdo si chce skutečně uvědomit, že je člověk, a ne zvíře, by měl přemýšlet a pokusit se zjistit, kdo je, odkud přišel, a také kam je mu určeno odejít, a proč. A je zcela jedno, zda nechá ležet ostatní práci ladem.

Proč krmíme koně? Protože na něj chceme nasednout a dojet na něm k požadovanému cíli. Podobně živíme své tělo, abychom ho mohli použít k dosažení našeho cíle, kterým je Seberealizace. Nasednout na koně značí vydat se na cestu Poznání. Pokud nezískáte Poznání, budete muset podstoupit potíže a trýzně nižších druhů. Člověk by měl učinit vše, co je nutné, aby 'Poznání Já' přineslo plody. Pán vytvořil utrpení proto, aby se lidé stali natolik moudřími, aby se vydali na cestu Sebepoznání.

Na základě čeho se chováte tak lehkomyšlně a žijete v domněni, že budete schopni uniknout smrtelným mukám při uvržení do Jamapuri, světa, kterému vládne 'Pán smrti'? Probudte se! Jediné Poznání vás může zachránit a zbavit vás trápení, které přináší světský život.

Vše, co nahromadíte, poberete a držíte, jednoho dne zmizí. Je to Poznání, díky němuž se vaše existence zúrodní. Nezapomeňte, že transcendentální svět (Paraloka) je získán pouze díky Poznání. Stejně budete muset jednoho dne, až přijde smrt, vše opustit a zanechat to svým blízkým. Pokud nyní vyvinete ryzí úsilí, zajisté dosáhnete věčné blaženosti.

Abyste získali 'Nejzazší Pravdu' (Paramártha), musíte usilovat o získání Poznání. Jen tak získáte opravdové štěstí. Úspěch je sladký, ale tajemstvím je vytrvalost. Znamky neštěstí se začnou projevovat s nástupem lenosti. Zbavte se této lenosti. Pouze pak získáte spokojenost. Toto vše patří do úvodní fáze.

Musím vás říci, že vše, co označujete dle světských měřítek za vynikající, je ve skutečnosti podřadné. Rady Satgurua následujte zcela přesně. To je to, co byste měli dělat. Stále nad nimi rozjímejte, znovu a znovu, a zajisté získáte Poznání. Přestanete-li takto rozjímat, čímž neuskutečníte to, co vás Mistr učí, bude to mít za následek zapomenutí Mistrova učení. Intenzivní touha získat Poznání se označuje jako 'příznivá touha'.

Jedině touha dosáhnout Boha je brána za příznivou a rada podržet v mysli tuto touhu bude zajisté nést plody. Ve Védách je zmíněno, že Poznání by mělo být uděleno jen tomu, kdo v mysli drží ´příznivou touhu´. Chovejte se podle instrukcí Satgurua a zjistěte sami pro sebe, zda-li získáváte zkušenost či nikoliv. Získat ´Poznání Já´ je podstatou závěrečné fáze. ♦

Datum neuveden

64. JEDINÉ, CO EXISTUJE, JE PARAMÁTMAN

Dasboadh: Dášaka 11, kap. 5, verš 4 a 5

Adepte, poslouvej. Je třeba, abys pomocí velkého úsilí odstranil všelijaké pochybnosti. Buď natolik silný, abys dokázal odpustit křivdu, ať už velkou či malou. Poznej mysl druhých a vyviň nezáujatost. Statečně řiď svůj každodenní život a buď spravedlivý a umravněný.

Běžně vyvstává pochybnost: ´Říká se, že Já je všeprostopující. Pokud má Já prostoupit objekt, neměl by tu však v první řadě nějaký objekt být? A pokud nic neexistuje, co je možné vidět či poznat?´

Paramátman nic nevidí. Je to proto, že tu nic neexistuje, z toho důvodu otázka prostoupení (vidění) nevyvstává. Když se Paramátman snaží vidět něco a rozlišuje, musí sestoupit dolů z ´neuchopitelného stavu´ a přijít do stavu Poznání. Říkáte-li ´já jsem to a to´, pak se ztotožňujete s tělem, a v tu chvíli se rodí připoutanost. Připoutanost je tím, co je myšleno pojmem ´být prostoupen´.

Paramátman ani ničím neproniká, ani není pronikán. Světec Agasti došel k závěru, že voda všech oceánů nezaplní dostatečně ani hrst ruky. Jak to je možné? Právě tomu se říká pochybnost. Musíte o tom přemýšlet. Aspiranti by měli vědět, že pokud cokoliv bude považováno za existující, pak to dává podnět k pochybnostem. Jestliže zde nic není, pak otázka pochybností nikdy nevyvstane.

Když o tom budete rozjímat, dojdete k závěru, že světec Agasti odbyl všechny světské věci tím, že je prohlásil za neskutečné. Proto pro něho

navždy přestaly existovat. Oceán světských věcí tu již nebyl. Světský život tím, že pro něj přestal existovat, nezaplnil ani hrst jeho dlaně. Měli byste cítit, že tu není nic než 'Já'. Dualita je tímto způsobem vyhlazena a vysvitne pocit Jednoty. Světské záležitosti ztratí svůj význam. 'Nejzazší Pravda' je vznešená a jemná a myšlení je jediný prostředek, kterým ji lze uchopit. Skutečnost, že světské záležitosti jsou iluzorní, je snadno dokazatelná samotnou myšlenkou. Potom zjistíte, že oceán světské existence není ani natolik velký, aby zaplnil hrst ruky. Stručně řečeno, veškerý světský projev přestává být pro džňánina nadále zajímavý.

Jak jednat v této neskutečné světské existenci je téma, o kterém se diskutuje v této přednášce. Přestupky, vážné či malé, by měly být prominuty. Nikdy nechovejte nenávisť k někomu, kdo čelí nepříznivé kritice. Nezapomeňte, že ten, kdo neukáže na vaše chyby a kdo je tudíž ignoruje, je váš nepřítel, zatímco ten, kdo vás za ně kritizuje a kárá, je váš přítel. Proto světec Tukarám řekl: *'Vaši bližní by měli být vaši nejostřejší kritici.'* Kritik vám zajisté pomáhá zlepšit to, na co poukazuje. Pokud zjistíte, že to změnit nejde, nechte ho být.

Intelekt člověka se v důsledku působení okolí a okolností neustále mění. Nechte lidi, ať si vás kritizují, jak je jim libo. Nebuďte z jejich kritiky sklíčení, a energicky žijte dál. Pouze pak získáte 'povznášející stav'. Zcela se zbavte všech zlých úmyslů a zaujatosti. Měli byste všem odpustit a zahodit vleklé vzpomínky ze své mysli. Nejprve byste měli vystopovat příčinu svých útrap a pak pracovat na jejím odstranění.

Poznat mysl druhých znamená poznat to, co je potěší a snažit se učinit je šťastnými. Měli byste zůstat nepřipoutáni, vědomi si faktu, že vše (ať jsou to urážky či poklony), je v této iluzi neskutečné. Měli byste od toho stát stranou. Měli byste horlivě toužit po poznání Já a pohotově za ním jít. Nepromarněte jedinou minutu bez usilování získat poznání Já. Zapomenout na Já je přečin.

Aspirant se musí naučit chápat, co se skrývá za náznaky. Měli byste být schopni pochopit, čeho se týkají Mistrovy náznaky a chovat se podle toho. Ten, jehož intelekt je bystrý, to dokáže. Ten, jehož mysl stále funguje na hrubé úrovni, to chápat nebude, ani kdyby se mu to vysvětlilo několikrát. ◆

Datum neuveden

65. JE TO JÁ, JEŽ FUNGUJE VE VŠEM

Dasboadh: Dášaka 10, kap. 8, verš 1

Vyslechněte si pozorně pojednání o znacích vlastní zkušenosti. Jen moudří získávají vlastní zkušenost, zatímco druzí ji postrádají.

Ten, kdo sídlí ve všech tělech a jedná prostřednictvím nich, je Pán Pánů. To, na základě čeho všechna tři těla fungují, je Já (Átman), které je přítomno ve všem. Je to stejné Já, jež je přítomno jak v démonech tak i v Bozích. Je to On, kdo vládne čtyřem druhům zrodu. Kdo zůstává ukryt v každém, se nazývá 'Íšvara' a ten, kdo Ho rozpozná, se přemění ve 'Višvambharu'. Nenechat se zkazit stavem Samádhi je způsob, jak nejvhodněji rozpoznat 'Íšvaru' (Pána). Místo toho se ho snažte poznat. Hrubé tělo je svět Pána Brahmy, jemné tělo je svět Pána Višnua, zatímco kauzální tělo, které je také známo jako Kailasa, je svět Pána Šivy. Poté, co se zřeknete všech tří světů, se usadte jako Pán třech světů (Trailokjanath). Lidé se nadarmo pachtí za štěstím a přehlížejí právě tento snadno dosažitelný vzácný poklad. 'Vy' sami jste Samo-zřejmí (Swajambhu značí Samo-zřejmý, přičemž Shambhu je odvozené od Swajambhu). Vy sami jste vyjádřený Shambhu. Jediné, co je třeba, je být si vědom Šivy. Buďte si vědomí Já. Stále znovu a znovu o tom přemýšlejte. Několikrát si to nechte projít hlavou. To je pravý Kirtan, neboli obracení mysli k Já. Správné myšlení slouží jako nástroj. Já je takové, jak je viděno 'Vidoucím'.

Individualita (džíva) je tělem manipulovatelná loutka. Jak by mohla loutka rozpoznat Já? Ten, kdo se ztotožňuje s tělem, pokládá je omylem za Já, a jeho pozornost je zaměřena pouze na tělo, zatímco ten, kdo se ztotožní s Brahman, zjišťuje, že Já je Brahman. Všechna obvinění, směřující k tělu a veškerá tělesná omezení náleží jen tomu, kdo se ztotožňuje s tělem.

Já je dokonalé, avšak individualita je nedokonalá. Pokud nad tím individuální vědomí (džíva) neustále kontempluje a vše zanalyzuje, může dojít k dokonalému sebe-pochopení. Ten, kdo směřuje své myšlení k Já, nebude od Boha nikdy oddělen. Jakmile se osvobodíte od pochybností a začnete být naprosto přesvědčeni o sobě jako o Já, pak vaše životní poslání dojde naplnění.

Pokud spočíváte v pocitu 'Já jsem Já', představa oddělenosti od Boha pro vás přestala existovat. Lidé v období Kalijúgy jsou inteli-

gentní. V hinduistické mytologii je celé období od počátku do konce tohoto světa rozděleno do čtyř období; Satjajúga, Dwaparajúga, Tretajúga a Kalijúga. V dřívějších dobách byl člověk hloupý ve srovnání s dnešními lidmi, kteří jsou nadaní a chytrí. Avšak současný člověk je hodně ponořen v myšlenkách, a proto je slabý a žije krátce. V Kalijúze může být poznání získáno rychle. V dřívějších časech si získání Sebepoznání žádalo velké úsilí a mnoho času (bylo nutné podstoupit dlouhou náročnou praxi neboli sádhanu). ♦

Datum neuveden

66. DŽŇÁNIN JE ZA ČINNOSTMI, BHADŽANY

Dasboadh: Dášaka 11, kapitola 9, verš 8

Jaká je přirozenost Paramátman, Nejvyššího Pána? Jenom správným myšlením to můžete zjistit. S použitím správného myšlení dokážete úspěšně přeplavat oceán světa.

Musíte přijít na to, jakým způsobem existuje Paramátman uvnitř nás. Uvědomte si 'Já jsem On.' Je to Šrí Hari (Pán Višnu), jenž je skutečný a základní zakusitel, tudíž z toho vyplývá, že vše, co prožijeme, nakonec věnujeme Jemu. Džňáninové říkají, že skutečným zakusitelem všeho je 'Poznání', a proto džňánin není ani konatel, ani zakusitel všech činností. Činy nevědomých lidí se zrcadlí na jejich hrubých tělech, ale džňánin není nijak postižen plody svých činů. Poznat správně věci znamená být schopen vidět věci takové, jaké ve skutečnosti jsou. Ten, kdo si myslí, že jeho tělo je konatel činností, je individualita (džíva), a ten, kdo si myslí, že Pán Hari je konatel, je Bůh (Šiva).

Zpívat bhadžany věnované Pánu, značí být si Ho po celou dobu vědom. Pravý význam kirtanu je zpěv oslavných písní chvály, které líčí kvality Pána. Pět vitálních dechů (prán), mysl, pět smyslových orgánů a pět orgánů činnosti tvoří dohromady 16 prvků a jestliže každý z nich provádí tisíc činností, pak celkový úhrn činností dosahuje počtu šestnácti tisíc. To je těch šestnáct tisíc družek (královen) Pána Krišny, skutečného Já. Pán Krišna, Já, leží s nimi, a přesto jimi není nijak dotčen. To je význam sdělení, že i když má Krišna šestnáct tisíc žen,

přesto žije nepřetržitě v celibátu. Jinými slovy není ničím dotčen a je od všeho oddělen. Říká se, že džíva musí postoupit 8,4 miliónů zrodů ve všech živočišných druzích. V jazyce Marathi je to připodobněno k '84 obdobím (lakša)', což se dá vysvětlit tak, že pokud budete pevně zaměřovat svou pozornost (lakša) na osmičlennou Praktiti (energii, skládající se z pěti elementů a třech gun), pak se můžete vyhnout zrození v jednom ze čtyř způsobů příchodu na svět.

Říká se, že Pán Panduranga tancoval, zatímco světec Namdév zpíval kirtany (zpěvy). To znamená, že Já, sídlící v každém srdci, je každému lehce zjevné. Právě během zpěvu kirtanů to je snadno pochopitelné. To poukazuje na fakt, že tam, kde písma neuspěla v popisu Já a rozhodla se tudíž uchýlit ke znegování všeho ve formě 'neti, neti', tam se naopak těm, kdo dosáhli Já, podařilo dokázat, že Brahman je jedinou existující entitou a svět je 'neexistující'.

Vaše práce je vykonána ve chvíli, kdy si uvědomíte svou 'pravou přirozenost', neboli 'svarúpu'. Vydatný pokrm, který jogíni jedí, je samotné obětování Pánu. Poté, co si uvědomíte Já, se stane váš každý krok ve své podstatě posvátný. Jogíni existují ve formě svého vlastního Já. Měli byste nejprve znát hodnoti a poznat tak důstojníka, abyste ho náležitě pozdravili. V případě Já to platí stejně. Já musí být nejprve poznáno a uvědomněno. Poté bude zajisté následovat nevyhnutelné nabídnutí pozdravu. Jakmile si uvědomíte Já, úspěšně překročíte oceán světské existence. ♦

Datum neuveden

67. DUCHOVNÍ PRAXE, VEGETARIÁNSTVÍ

Dasboadh: Dášaka 11, kapitola 10, verš 1

Hlupák se soustředí na jednotlivý aspekt, zatímco moudrý člověk má pozornost rozprostřenou všude.

Hlupáci se soustředí pouze na jednotlivou věc. Jestliže se zjeví zázrak, jsou jim hned uneseni. Někdo se soustředí na jógu, zatímco jiní věří pouze na zázraky. Tudíž jsou hlupáci. Jóga a další metody nejsou cíle, ale pouze nástroje k dosažení cíle a zajisté pomínou, neboť jim je to vlastní. Moudrý člověk proto musí využívat správné uvažování.

Adeptům se doporučují v počáteční fázi jejich duchovního poznávání různé činnosti k tomu, aby se jejich mysl zjemnila. Tyto praxe také pomáhají držet strnulost (letargii) a nečinnost (tamas gunu) pod kontrolou. Přispívat na dobročinné účely pomáhá vyhnat lakotu z mysli. Budete-li se klanět k Bohu, pak se vaše ego určitě začne zmenšovat.

Vyhazení veškerého strachu je ´pravé Poznání´. Klam bude tímto Poznáním odstraněn. Ve světě platí, že čím více se snažíme dělat dobré skutky, tím více se utápíme v klamu. Někteří jsou zarytí vegetariáni a vegetariánství předepisují jako metodu k získání Sebe-realizace. To však není správně, protože podle vesmírných zákonitostí ´jeden život bují (roste) na jiném´. Stěží záleží na tom, co jíte a co nejíte. Živé bytosti přežívají požíváním jiných bytostí. Vy jste Já, a proto nejíte žádné jídlo (jídlo totiž konzumuje tělo).

Kožený vak ve formě vašeho těla obsahuje různé druhy živých bytostí, které spotřebovávají všechno, co sníte. Co je to vlastně kyslík? Je to plyn, udržující tělo při životě. Cokoliv sníte či vdechnete, není v žádném případě nějak spojené s ´Vámi´. Vy jste od toho odděleni. Zde, ve světě, existuje pouze jedna pravda, a tou je fakt, že ´Já jsem Já (Brahman)´. Vše ostatní je neskutečné. ◆

Datum neuveden

68. RODINNÝ ŽIVOT A NEUSTÁLÁ BDĚLOST

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 1, verš 8

Uvědom si, že ten, kdo je volný, je i v ruchu svého světského života spojen s Bohem. Vždy vidí a chápe, co je a co není vhodné.

Nejprve si vykonávejte povinnosti a závazky, které máte ve svém rodinném životě. I během tohoto období byste měli hledat ´nejzazší Pravdu´ (Paramártha). Po dokončení studia je třeba, abyste začli pracovat, a podobné to je i s počátkem hledání ´nejzazší Pravdy´. Tento model by měl být následován lidmi, kteří nedokáží provádět duchovní hledání samostatně a rodinný život je pro ně nutností, a proto jsou rodinou neustále přitahováni.

Někdo může přeskočit fázi rodinného života a rozhodne se místo toho výhradně se zaměřit na hledání Pravdy. Jemu je doporučena velká obezřelost. Pokud nejste schopni získat 'nejvyšší Poznání', pak zcela jistě budete muset podstoupit velkou porci utrpení v iluzi. 'Smažit se v pekle' značí utrpení, kterým projdete v tomto iluzorním světě. Rodinný život nebyl nikdy příjemný ani pro Pána Indru, Krále Bohů.

Berete-li rodinný život příliš vážně, a jste-li k němu připoutáni, budete muset snášet útrapy iluze. Právě z tohoto důvodu musíte uctívat Boha. Ten, kdo vede rodinný život a dokáže během něho dojít k osvobození, je opravdu vznešený. Ten, kdo se zajímá o svůj duchovní růst v době, kdy je zatížen povinnostmi rodinného života, by měl být velmi ostražitý. Nemáme potuchy, jak jsme provázáni se svými příbuznými z dřívějšíka. Rodinný život značí spolupráci.

Všichni naši blízcí se sešli v rodinném kruhu, kde žijí pohromadě, přesto však každý z nich směřuje k určitému cíli, aby sklídl ovoce svých činů. Nedovolte, aby vám hrdost na svou rodinu vzala to lepší z vás. Vaše objevení se ve světě by se mělo zúrodnit. Všichni nedělají nic jiného, než že živí tělo. Měli byste zůstat stále ostražití. Koho jeho duchovní růst nezajímá, zatímco žije svůj rodinný život, přežívá v nepravdě. Jeho veškerou duchovní snahou je pouze obohatit kvality svého rodinného života. Tento člověk je zbožný jedině proto, aby si za svou zbožností vyzískal potravu, jenže taková zbožnost nemá dlouhého trvání.

Ten, kdo je přitahován ženou někoho jiného natolik, až jí nakonec podlehne a přivede si ji do svého domu a je schopný vzdát se kvůli ní svého života, je člověk na nižší úrovni, než zvířata nejspodnějších tříd. Podobně je-li někdo přitahován rodinným životem a duchovní pátrání provádí čistě jen za účelem obšťastnění svého rodinného života, a je připraven obětovat celý svůj život jen pro svou rodinu, tak je rovněž podřadnou bytostí. Stručně řečeno, prohlašuje-li a pokládá-li nějaká žena svého muže za Boha, pak to jen znamená, že by měla za Boha pokládat svou podstatu (Já), jež sídlí v srdci. Žena je Prakrti. Neměla by uctívat žádného jiného Boha kromě Já. Někdy v minulosti jste byli poměrně dost informováni o tom, jaká nepříznivá situace na vás čeká po posledním vydechnutí. Jen když si budete vědomi pravého Já, máte zajištěn svůj návrat k Já. Pokud ne, stane se z vás nějaké podřadné zvíře. Přemýšlejte o tom. Ten, kdo to ví, zůstává v bdělosti a pozhnanými jsou ti, co bdí. On a jedině On nalézá své vlastní uspokojení v tomto světě. AUM je jediný doslovný smysl. Poznej, že to je Brahman. Jakmile poznáš svou 'pravou formu' (svarúpu), jsi osvobozen. ♦

Datum neuveden

69. JÁ ZNÁ VŠE

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 2, verš 2

Jakákoliv žádost, jakýkoliv koncept, to vše není nic než vlny vnitřní mysli, vystávající různými způsoby.

Je nezbytné, abyste byli moudří. Ó tvorové, posedlí rodinným životem, poslouchajte! O čem vypovídá vaše touha? Co je předpokladem vzniku konceptu? To vše je poznáno jen a jen skutečným Já. Ono ví, co se odehrává uvnitř každého. Kohokoliv můžete klamat, ale Já neoklamete. Zeptejte se své mysli, jakým jste doopravdy. Mysliteče jako řeka. Oklamat může pouze sama sebe. 'Vnitřní mysl' (antahkarana) má mnoho vln, avšak její esencí je Já.

Ten, kdo říká: 'Jen mě by se mělo dařit a ostatní by měli zkrachovat', si přivolává svou vlastní zkázu. Protože nedokázal vyvinout správnou snahu k nabytí štěstí, nevyhne se mnohému utrpení, jež bude muset podstoupit. Chcete-li být úspěšní, konejte jen dobré činy. To se vám nakonec vyplatí. Pokud usilujete o štěstí od samého začátku, jednou ho zajisté získáte, i kdybyste později řekli, že už ho nechcete. V jazyce Marathi existuje toto rčení:

'Brečí-li někdo, pak i jeho Bůh brečí, a směje-li se někdo, pak se i jeho Bůh směje.'

Džňánin nedostane nikoho do potíží. Nestará se o záležitosti druhých lidí, a ani se nenechá vtáhnout do zbytečných diskuzí. Nejprve sebe naučte tomu, co chcete učit druhé. Buďte si neustále vědomi své základní povinnosti pochopit přirozenost Já a zůstaňte nedotčeni podobně jako je Já ničím neznečištěno. Měli byste zjistit, v jakém způsobu jste

Šrí Siddharaméšwar Maharadž

ve vztahu k světu. To je obsahem této kapitoly knihy Dasboadh. Stejně jako lotosový květ zůstává nezabahněn i přesto, že žije v bažinaté vodě, tak byste měli i vy zůstat ničím nedotčeni i přesto, že žijete ve světské existenci. Jen pak bude Sebe-poznání nést ovoce. ♦

Datum neuveden

70. POZNÁNÍ 5-TI ELEMENTŮ A KONCEPT 'JÁ JSEM BRAHMAN'

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 3, verš 5

Nejprve se zeptejte: 'Kdo je Bůh?' a poté se zeptejte 'Kdo jsem já?'. Rozeberte tyto otázky pomocí 'Poznání pěti elementů' (Pančikaran) a 'Velkého Principu ('Já jsem Brahman') a hluboce to vstřebejte.

Na Zemi žije mnoho lidí. Neměli byste zanedbat 'rozjímání', chcete-li se dostat výš. Nikdy byste neměli dělat podřadné činy. Neměli byste promarnit ani minutu. Proč se had plazí po břiše? Je to proto, že pouze leze a hledá potravu 'pro své břicho' a nedělá nic jiného. Podobně ti, kdo se honí za potřebami svých žaludků, nemohou být nikdy vysvobozeni, neboť jídlo je jejich jediným bodem pozornosti. Tito nevědomí lidé, ženoucí se jen za potravou, mají sílu pouze k tomu, aby ubližovali druhým, a za tímto účelem ji také střežají. Stejně jako jsou hadovi jeho uši k ničemu, tak i uši nevědomců nefungují, neboť nevěnují žádnou pozornost duchovním rozpravám.

Každým dnem byste měli nabývat o stupeň vyššího stavu, podobným způsobem, jako když orel prudce stoupá výš a výš do nebe. To znamená, že s každým následným dnem byste se měli snažit vznést výš. V Marathi existuje pro slovo vývoj slovo 'Pragati'. Pragati se skládá ze dvou slov ('Pra' a 'Gati'). Pra je slovo Para, což značí pozměněná, a Gati znamená rychlost. To označuje, že člověk by měl rychle a srážně směřovat k Parabrahman. Každý den se nechte svým rozjímáním vést po správné cestě, kterou vám předložil Satguru, a postupujte po ní rázně vpřed.

Abyste získal 'Transcendentální svět' (Paralóka), musíte být pod vedením Satguru. Pokorně se ho zeptejte, aby vám objasnil dvě věci: 'Kdo jsem já?' a 'Kdo je Bůh?'. K tomu, aby někdo pochopil roz-

díl mezi otázkami 'Kdo je Bůh' a 'Kdo jsem já', měl by využít dva mocné a pradávné nástroje, kterými jsou 'Pančikaran (Poznání pěti elementů) a 'Tatvamasi', což je Velký Princíp neboli 'Já jsem To' (Já jsem On).

Vy jste za čtyřmi těly. Jste jak za nevědomostí, tak za poznáním. To, co je za čtyřmi těly, je Brahman. 'Tatvamasi' značí 'On je Já, a Já jsem On'. Měli byste plně pochopit sami v sobě toto: 'Já jsem věčné a neměnné Brahman.'

Všechny objekty existující v různých formách jsou pouze prach a nic než prach. V tomto duchu vše prošetřete. Realizované bytosti jsou vždy ponořeny v uvědomění, že 'Vše je Jedno Jediné'. Vzduch není nic než 'životní energie' (čaitanja) ve své objektivní formě. Když vzduch zkrystalizuje, přemění se na vodu. Když se voda zhutní, přetvoří se v zemi. Vše vychází ze životní energie a je vždy pouze životní energií. Popravdě řečeno, Vše je Brahman.

Když odložíme tělo, pak se elementy, utvářející tělo, rozpustí v Brahman. Nezapomeňte, že ve světě existuje pouze jedna věc, a tou je prach. Jsme to my, kdo vystavil tento prach naší představitosti a vyvodil z něho mnoho rozličných věcí. Pochopte, že i vědomí samotné netrvá věčně. Proto nemůžeme být ani ve formě vědomí. Naše vlastní spontánně existující forma, osvobozená od vědomí, je Vidžňána. Ta zde zůstává po zániku jak nevědomosti, tak poznání. V ní neexistuje žádný koncept. Tato jedna jediná 'spontánní forma', která existuje bez děláni čehokoliv a bez jakékoliv podpory, jste 'Vy'.

Když řeknete 'já jsem', tak to označuje prapůvodní iluzi (múlamája). Dívat se na Já je vidjamája a být si vědom druhých, neboli dívat se na svět, je avidjamája. Obě iluze (vidjamája a avidjamája) jsou dvě různé formy objektivního poznání. To, co je možné zacílit, je iluze, a co nelze nijak zaměřit, je Brahman. Když si začnete uvědomovat objekt, spustí se práce zvaná konceptualizování světa, jež nevyhnutelně vede k únavě. To, na co jste zapomněli, je skutečný podklad, který byste si měli připomínat a být si ho 'vědomí'. Měli byste rozeznat Já, prapůvodní příčinu, podklad všeho. Objektivní poznání získalo své opodstatnění (význam) pouze ve světě individualit (džívů). V iluzi jsou pouze tři objekty, hrubý (avidjamája), jemný (kauzální, vidjamája), a rovnoměrný (vědomí, múlamája). To, co je za touto iluzí, je věčné Parabrahman.

Správně rozvažujte. Musíte se naučit rozlišovat hrubé, jemné a rovnoměrné od Parabrahman a rozpoznat to. Parabrahman je věčný. Zbavte se nepravdivé formy a vyberte si pouze tu 'pravou',

zvanou 'Paramártha'. I po zničení osmi těl (čtyř náležících džívovi, a čtyř náležících Íšvarovi), nedojde k zničení naší 'pravé formy', zvané 'svarúpa', trvající navždy.

Iluze je hrubá a tupá forma, Já (Átman) je stále se měnící, zatímco naše 'pravá forma' (svarúpa) je vždy neměnná. Měli bychom pochopit 'To', co je věčné a stále zářící, přeměnit se v To a navždy tím zůstat. 'Vědomé' a 'tupé' (nevědomé), to obojí je předmětem změn. 'Pravá forma' postrádá jak to vědomé, tak to nevědomé (tupé). Existuje spontánně. Musíte to sami zakusit. Můžeme si být buď vědomi, či nevědomi toho, co je objektivní, ale své vlastní pravé formy (svarúpa) jsme si Vědomi vždy.

S pomocí správného uvažování prozkoumejte všechny tři světy (hrubohmotný svět Brahmy, jemnohmotný svět Višnu a kauzální svět Šivy). Podle eposu Mahabharáta Ardžuna, jenž byl z rodiny Pánduovců, a byl uznávaným lučištníkem, postavil ze šípů žebřík, po kterém vyšplhal do nebe. To znamená, že toto učení vstoupilo hluboko do mysli Ardžuny, následkem čehož získal místo v nebi. Získat místo v nebi značí získat svou 'pravou formu', neboli 'svarúpu', čili Skutečnost. Celý žebřík, který postavil, má čtyři příčle (hrubou, jemnou, kauzální a suprakauzální).

Když lezete po žebříku, musíte umístit jednu nohu na jednu příčel, a zvednout druhou nohu a položit na další příčel, a tu první vytáhnout, čímž opustíte tu předchozí příčel. Jenom tak můžete lézt výš a vylézt až nahoru. Vezmeme-li si žebřík jako příklad, pak vzdáním se hrubého, nestálého a stálého nakonec spočineme v Já, ve Skutečnosti. Proč je hrubý svět nazýván světem Pravdy (Brahma- lóka)? Je to proto, že ho pokládáte za 'pravdivý' a také tomu věříte. Když se říká, že Pán Brahma je stvořitel, tak se tím myslí, že intelekt nevytvořil pouze iluzi, ale také dal všemu své jméno.

To, co je v bdělém stavu, nemůže být využito ve snovém stavu. Obchody (výměna), uskutečněné v jemném stavu, jsou k ničemu v kauzálním stavu hlubokého spánku. To, co se uskuteční v jemném nebo kauzálním, vám nepomůže v suprakauzálním (poznání). Lidé nepřekročí mysl nebo intelekt a z toho důvodu musí nést následky svých činů. Měli byste si neustále připomínat, že 'Já nejsem ani konatel, ani nekonatel.' Ten, kdo to pochopí, nebude zasažen plody činů (karma). Třebaže takováto realizovaná bytost je Stvořitel všeho, přestala se ztotožňovat s tělem a je ve formě Parabrahman.

.....

Nevědomá osoba přejímá zodpovědnost všech činů (karma) a platí tak za své světské činy. Přirovnáme-li to ke kastovnímu systému, hrubé tělo je šudra (nekvalifikovaný dělník), jemné tělo reprezentuje Vaišja (obchodník), kauzální tělo, ničitel, se nazývá Kšátrija (válečník), a Mahakarana, plné poznání, je Brahmín. Vaše ´pravá přirozenost´ neboli svarúpa je za všemi kastami.

Tento Nejvyšší Pán, který sídlí ve všem (SatjaNarajána), čili Parabrahman, obývá čtyřnohý trůn. Každá z jeho noh reprezentuje jedno ze čtyř těl. Pokud Ho uctíváte, pak všechna vaše přání budou splněna. Vaše nevědomost, chudoba, atd., jsou vyhlazeny. Ten, kdo využívá ´správné uvažování´, spočívá šťastně na čtyřnohém trůnu. Pouze potom lze skutečně říci, že tělo posloužilo svému účelu.

Dokud ´SatjaNarajána´ nadále žije v domě ve formě těla a ztotožňuje se s ním, je charakterizován jako nepravdivý. Pouze na základě poučení od Mistra se Ten (´SatjaNarajána´), který byl doposud neskutečný, a kterého se vám nedařilo rozpoznat, stane skutečným.

Pokud zde není žádný svědek, není zde žádné uvědomění. Rozdílnosti typu ´ty´ a ´já´ existují pouze v konceptech. Jakmile odumřou viditelné objekty, elementy se rozplynou a jediné, co zůstává, je Já. S pomocí Velkého principu ´Tatvamasi´ (Já jsem To) dospějete k poznání, že vy sami jste Parabrahman. Jakmile se oddělíte od světských objektů, nejen že se přeměníte v Já, ale také v tomto stavu zůstanete. Jakmile se oddělíte od čtyř těl, získáte bezkonceptuální neuchopitelný stav.

V tomto neuchopitelném stavu koncepty nikdy neexistují. Stanete se ´Unmani´ neboli ´ne-myšlením´. Kdo pak bude meditoval a na koho (co)? Vy jediný jste ten, kdo má být uctíván. Proto nejen že znáte objekt meditace, znáte také samotnou meditaci. Unikli jste tak z cyklu zrození a smrti. Hříchy ve světě nikdy ve skutečnosti neexistovaly. Džňánin poznává vše, tudíž příkazy typu ´co se má´ a ´co se nemá´ ho již nikdy nesvazují. Podobá se nemluvněti, neboť nemluvně také není spoutáno tím, co se má a co se nemá dělat. Jakmile sto procentně víte, že Já je Brahma, a vše ostatní je tudíž bezcenné, pak se touha po Já rychle promění v jistotu čili rozřešení, které se stane Osvobozením.

Je nutné uctívat Mistra, jelikož to pomáhá vyrůst našemu poznání. Džňáninové překonávají mnohé překážky či nesnadné zátarasy během svého působení ve světě a jeho záležitostech. Vědy nepředepsaly džňáninům nějaká omezení. Samotným stavem osvobození je intelekt, pevně přesvědčený, že ´Já jsem Já´.

Iluze je jako zrcadlo. Třebaže zrcadlí mnoho konceptů, které jsou v ní viděny, je stálá a nehybná. Každý, kdo přijme existenci odrazů (konceptů), jež se objevují v zrcadle iluzorního světa, za skutečnou, bude následně svázán iluzorním světem. ◆

Datum neuveden

71. SEBEZAPŘENÍ A ROZLIŠOVÁNÍ

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 4, verš 20

Jste-li schopni jak sebezapření, tak rozvážnosti, pak to pokládejte za velké štěstí. Jen ti, co dosáhli Seberealizace, ví, jak vhodná je tato kombinace.

Člověk neví, co si počít a jak si užít 'vrcholné štěstí', které získal. Sebezapření je největší bohatství, které, je-li navíc získáno spolu s poznáním vzniklým z rozlišování, se ukazuje být při hledání Seberealizace k nezaplacení. Není-li fyzické sebezapření doprovázeno poznáním rozdílu mezi skutečným a neskutečným, může způsobit jen utrpení. Poznání, jež není doprovázeno sebezapřením, vyvolává pýchu. Taková osoba se uváže ke svému rodinnému životu a zakouší vášně jako je zlost a závist, když vidí úspěchy druhých ve světě. Poznání spolu se sebezapřením symbolizují 'vrcholné štěstí'. Jedno se neobejde bez druhého.

Nejpodstatnější je sebezapření, které je mnohem důležitější než rozlišování. Lidé nepřejí druhým jejich úspěch. Cítí se mizerně, když vidí, jak se druhým daří. Nejsou zde žádné stromy radosti či trápení. Radosti a trápení ve světě jsou ve skutečnosti naše mentální konstrukce. Uznáváme radosti a utrpení, a tím jim dáváme jejich opodstatnění. Jsou to však pouze rysy či stavy mysli, které bezesporu zmizí. Pokud řeknete, že po ničem netoužíte, bolesti a trápení se vás nijak nedotknou.

Chtivost je matkou utrpení. Rozlišování vymytí utrpení 'světa za', kdežto sebezapření vymytí veškeré utrpení, které vás může potkat na vaší cestě v tomto světě. Sebezapření značí netečnost k materiálním objektům. Měli byste toužit po radosti Já a projevovat lhostejnost ke všemu, co je v iluzi. To znamená, že byste si měli přát pouze radost z Já a vše ostatní byste měli pokládat za bezvýznamné. To jsou znaky sebezapření. Být si vědom stavu Brahman je to, co je známo jako rozlišování.

Smrtelník je uvnitř upoután k individualitě, neboli ztotožnění se s džívou, a z vnějšku je uvázan k světskému životu. Člověk je za těchto okolností spoután jako kůň, ale jakmile pochopí, že 'Já jsem Já', 'Já jsem Brahman', pak se vytrhne z vnitřních pout. Když se osvobodí z touhy po objektech, zbaví se také vnějších pout.

Měli byste důkladně pochopit, že všechny ty věci, touhy, objekty, atd., jsou neskutečné. Pokud pochopíte 'Poznání Brahman', a jednáte podle toho, lidé kolem vás jsou překvapeni a ohromeni. Vstřebat toto poznání je rozlišováním a jednat podle toho je sebezapřením. Být zbaven strachu je sebezapřením. Z adepta, kterému se toto hluboce vstíjí do mysli, se stane sádhu, čili ten, kdo dosáhl cíle. Tento svatý muž je ponořen do uctívání, zpívání kirtanů, čtení svatých textů, knih, přednášek, atd. To samo o sobě je nesmírně zajímavý 'kirtan' Pána Hariho. Jakmile víte, že tento rodinný život je neskutečný, žijte dál ve své rodině, jako kdybyste nebyli jejím členem.

Nejzazší Pravda spolu s uctíváním je váš jediný cíl. Vnitřní mysl (antahkarana) je divadlo. Herec, který zde hraje, ovládá scénu a je zcela zaujat svou rolí. Podobně pokud stále přemýšlíte o nejzazší Pravdě, bude povýšena na nejvyšší hodnotu a vy v 'Ní' budete zajati. Potom získáte stav Parabrahman.

Uctívejte z hloubky svého srdce a konejte tak s láskou. To vám pomůže vytvářet lásku ve svém srdci a vy se okamžitě dostanete na správnou kolej. Jak se dozvíte, zda je Bůh potěšen či nikoliv? Bůh je potěšen pouze tehdy, když je Já plně radosti. To je nutné prožít. Získání vlastní 'Sebe-zkušenosti' je daleko důležitější než když to získáme ze zkušenosti druhých, či se to názorně dozvíme z Abhangů (posvátných zpěvů, které složili a zpívali světci). ♦ Datum neuveden

72. 'SVARÚPAA' 'SEBE-VYJÁDŘENÍ'

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 5, verš 15

Nehybný je objekt, proměnlivé je Já, a ustavičné (nepřerušované) je čiré Brahman. Pečlivé zvážení vám rychle pomůže spojit se s Já.

Hudební nota vyjadřuje zvuk, bod vytváří tvar a malba zachycuje barvu. 'A' je první slabika a mezi samohláskami je zvuk 'a' prvním tónem. Bod je zakulacený tvar a značí nulu. Každý objekt je

vytvořen z bodů, a je tudíž nulou. Všechny objekty, které mají tvar, barvu a zvuk, vytvářejí 'Iluzi' a to, co je ojedinělé tím, že postrádá všechny tyto kvality, je Brahman. Vy, vaše já, je za zvukem, tvarem a barvou. Vy jste Skutečnost, svarúpa. Těla jsou vytvarována z elementů. Tělo je osminásobný projev (prakrti) v činnosti. Obsahuje osm základních prvků, tedy pět elementů a tři guny. Projev funguje pomocí těchto osmi prvků.

Parabrahman by mohl být popsán jako prostor. Avšak prostor může být vnímán. Proto, i když je Parabrahman jako prostor, přesto není jako prostor. To, jak vznikl mikrokosmos a makrokosmos, bylo vysvětleno již dřív. Také vám bylo řečeno, jak došlo k zániku. Zatímco mikrokosmos (individuální) a makrokosmos (univerzální) podstupují vznik a zánik, my (Skutečnost, Parabrahman) tu existujeme ustavičně. Iluze může či nemusí existovat, avšak ten, kdo pochopil Brahman, nadále existuje jako Brahman.

Říkat 'Já sám jsem Brahman' naznačuje, že ten, kdo to říká, je dosud ve snovém stavu. Tento makrokosmos, stejně jako sen, existuje kvůli vašemu vlastnímu rozhodnutí. Je to vaše vlastní rozhodnutí, váš koncept. Svět vůbec neexistuje pro toho, kdo využívá správné uvažování. Zapomenete na bahno, ze kterého se postaví zeď, a začnete toto bahno považovat za 'zeď'. Dokonce i koncept bahna samotného je klamný. Znamená to, že nenahlížíte na samotnou podstatu, ale jste ovlivněni tvarem, který na sebe vezme.

Ti, kdo mají mdlý intelekt, nedokáží vnímat Brahman. Vaše 'pravá forma' (svarúpa), zbavená jak vědomí, tak nevědomí, je čirý Brahman. Jen ten, kdo přemýšlí tímto způsobem a odevzdá se Satguruovi, přijde na to, že je Brahman. Říkat, že objekty, mysl, tělo, řeč, to vše náleží Bohu a nikomu jinému, je 'hrubé sebe-vyjádření'. Toto neustále měnící se 'Já', jež je Bytí-Vědomí-Blaženost (Sat-čit-ánanda), je samo o sobě Pánem vesmíru (Džagadíša). Všechny živé bytosti jsou Jeho součástí. To znamená, že všechny bytosti jsou Skutečnost. Tvrdíte-li toto, pak se jedná o 'dynamické sebe-vyjádření'. Fakt, že 'On je nejvyšší', je dynamické sebe- vyjádření.

Samotná životní energie (čaitanja) je pouze ve formě snu, tak jako sen i ona je odsouzena k zániku. Bůh, jenž je věčný, je jedinou pravdou, a říkáte-li toto, pak se jedná o 'pravé sebe-vyjádření'. Také se to nazývá Věčné Já. Pokud má být On nazván 'Parabrahman', pak musíte přestat existovat. Proto by 'já' nemělo existovat.

Sebe-poznání značí 'dokonalý pohled'. Vidět vše na základě předom nastolených zvyků vnímání je tím, co se nazývá 'nedokonalý

pohled. Dva lidé vešli do chrámu Pána Vithoby. Jeden při pohledu na kamenný idol řekl: 'Pohlédni na Pána Vithobu.' Druhý na to odvětil: 'Kde je Pán Vithoba? Jak může být toto Pán Vithoba? Toto je kámen.' Ten, kdo vše důkladně prošetří v průběhu nahlížení na věci, zjistí, že vše je jedno. Vy také pomalu dojdete k závěru, že vše je jedno. Pokud trochu uvažujete, přijdete k tomuto zjištění. Sebe-prohlášení je prohlášení Já, takže to je vaše vlastní prohlášení. Doposud jste se soustředili na prohlášení iluze. Mistr to nyní vymazal. ♦

Datum neuveden

73. PRVOTNÍ ILUZE A SMRT EGA

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 6, verš 1

Brahman je nepřerušovaný, neposkvrněný, věčný, čirý a bezvadný; je prázdný stejně jako neprostupný, je nezměrný jako nebe.

Brahman je nepřerušovaný a čirý. Spontánní a zcela přirozený. My jsme Brahman. Činy ho nijak nezasáhnou. Staneme se 'vědomí si Já', když si uvědomíme, jaké to je, když zde není žádný prostor, žádný čas, žádné místo, žádná vzdálenost, atd. Pán atributů (gun) je tím, kdo vytvořil pojem 'já jsem'. Vědomí, neboli zdroj inspirace, se nazývá Íšvara, či Pán Šiva, zobrazený jako 'napůl muž - napůl žena' (forma lingam). LakšmíNarajána je Lakšmí a Narajána dohromady. Lakšmí značí zaměření pozornosti (lakšja je cíl) na otázku 'Kdo jsem Já?', a Narajána je vědomí, které si hraje v každém.

Vše vyvstalo z tohoto vědomí. Z toho důvodu Narajána je všemocný. K tomu, aby se vědomí někde umístilo, bylo zapotřebí nějaké místo. Takže byl vytvořen prostor. Později se vědomí rozšířilo a vzniklo nespočet objektů. S objekty přišla 'přítomnost' či 'nepřítomnost' objektů. On (vědomí čili Narajána) se označuje jako 'svědek', 'jasnovidec', 'poznání', atd. Nevědomá osoba pokládá vědomí za Paramátman (Nejvyšší Já).

Iluze, která vznikla jako první, se nazývá prvotní iluzí ('já jsem'). Tato prvotní iluze je nesprávná představa, a vše, co je vytvořeno tímto omylem, je neskutečné. Svět se zrodil až po vzniku prvotní iluze.

Stejně jako režisér filmu přidělí různé role různým hercům, tak i vědomí přistupuje k této hře, která se odehrává v podobě světských záležitostí. Veškeré představení se děje pouze na tomto pozemském světě. Je to vskutku ohromné divadlo, ale stejně se vždy jedná jen o podívanou podléhající rychlému zániku. Íšvara, Bůh, je tím, kdo je ozdoben touto ohromností. Bůh Íšvara, vědomí, bylo nakaženo iluzí. Bůh Íšvara vše stvořil. Musí tedy být oporou všemu stvořenému. Íšvara musí pečovat o vše, co stvořil. Jeho ohromnost trvá tak dlouho, jak dlouho trvá jeho stvoření.

Vědomí vyvstalo ze Skutečnosti (Parabrahman). Jestliže vědomí poklesne na úroveň pozemských záležitostí, pak je charakteristické přívalem kvalit (gun). Z toho důvodu se nazývá podněcovatel kvalit (Gunakšobhini). Pokud se vědomí obrátí nazpět směrem ke svému zdroji, zmizí. Když je vědomí v nehybném stavu, nazývá se gunasamja. Je-li vědomí zacíleno k vaší ´pravé přirozenosti´ (svarúpa), rozplyne se. Pokud se vědomí, neboli Bůh Íšvara realizuje vně, zajímá se o světské záležitosti. Nazývá se Višnu, opatrovatel. Tento aspekt vědomí se označuje jako satva guna. Avšak pokud zapomene na sebe sama, nastoupí zapomnění. Tento aspekt vědomí se označuje jako tamas guna. Když jste při vědomí, pak převládá radža guna. Věřit všemu, co se objevuje v iluzi, a pokládat to za skutečné, je nevědomost. Být vědomím je pravé poznání. Když jste si vědomi veškerého objektivního světského života, pak se jedná o nepřirozené, překroucené poznání.

Nejprve se zrodil kožený vak plný masa a kostí, potom mu bylo přiděleno ´to a to´ jméno a pak následovaly další věci. Člověk žije svůj život tímto způsobem, aniž by někdy přijal pravdu. Vždy říkáte: ´Já jsem ten a ten´ a neustále se ztotožňujete s tělem. Právě z tohoto důvodu autoři dávných textů prohlašovali, že vše, co je vámi vyřčeno, není nic než hromada lží, tedy vše je neskutečné. Navzdory poznání, že křeslo není nic než dřevo, nazýváte to dál bez váhání křeslem.

Je to náš intelekt, který je zodpovědný za toto rozhodnutí, které činíte bez váhání. Děje se tak proto, že si náš intelekt neuvědomuje Pravdu. Intelekt nemá kapacitu rozhodnout o Pravdě, rozpoznat ´pravou přirozenost´ (svarúpu). Kromě ztotožnění Sebe s Já jsou všechna rozhodnutí pouze chvilková povrchní rozhodnutí intelektu, a proto jsou neskutečná. Můžete mluvit pouze o neskutečných věcech. ´Skutečnost´ je jediná Pravda. Co o ní lze říci? Spontánní vědomí je čirá a absolutní kvalita satva guny.

Šedm nebes označuje typické kvality vnitřní mysli (antahkarana). Jsou to nevědomost a šest nutkání. Když vznikne ´já´, zrodí se svět.

To znamená, že ego nemůže nikdy dospět ke 'Skutečnosti', čili k vaší přirozenosti (svarúpa). Musí nejprve umřít, aby jí dosáhlo. Jen ten, kdo je pod vedením Satgurua, kdo je schopen dorůst ke Skutečnosti. Ego je tím, co je zcela ovládáno světem, který ho odlákal.

Dokud se nerozplyne myšlenka existence světa, ego nezmizí. Jakmile svět přestane existovat, ego zemře přirozenou smrtí. Z toho důvodu nepokládejte tento svět za skutečný. Když ho budete brát za neskutečný, ego zmizí. Myšlenky typu 'nečeká mě nic jiného, než že budu poslán do pekla', či 'mám právo na své uznání', jsou pouze falešnou pýchou na tělo (ego), které musí navždy ustát.

V hinduistickém eposu Mahabharata měl Ardžuna syna, jenž byl ve formě Ardžunovy pýchy. Syn nakonec přestal existovat. (Abhimanju neboli Abhiman - pýcha). Pýcha je zde brána jako syn Ardžuny, neboť Ardžuna jí dal existenci. Tato pýcha odsunula Krišnu (Skutečnost) a Ardžunu (Átman) do podsvětí (spodního světa). To poukazuje na fakt, že ten, kdo chová v mysli pýchu, nedospěje ke Skutečnosti. Dokud pokládáte svět za skutečný, jste plný ega, a Skutečnost se zdá být na hony vzdálená. Uvědomění, že iluze je neskutečná a že Brahman je jediná Pravda, je podobné válce. Říkat, že tento svět je skutečný, je samo o sobě pýchou. Vy jste Skutečnost. Vaše ego překonalo sedm obalů (potrava, prána, mysl, vyšší mysl, blaženost, nevědomost a poznání) a přišlo na svět.

Nikdo, kromě žáka Satgurua, nepřejde ze Skutečnosti do světského života a nevrátí se nazpět do Skutečnosti. Pokud je celkový hrubohmotný projev, neboli forma Boha, čili forma Virata, odhalen nevědomým lidem, ti ji stejně nejsou schopni pochopit. Chápat něco takového je mimo jejich schopnosti. Formu Virata mohl pochopit jen Ardžuna, když mu Pán Krišna sdělil Sebe-poznání. Prostě to znamená, že byste si měli pomoci poznáním, abyste si uvědomili, že poznání, které sídlí v každém, je 'Já' - Pán Krišna.

Prozkoumejte vnějšek a vnitřek a pomocí poznání si uvědomte, že 'Já' jsem jako jediný přítomný v každém. Toto unikátní poznání má oči, ruce, nohy, atd. všech individuálních bytostí živočišné říše. Toto univerzální tělo je ve formě poznání a má tisíce podob (tváří). Ve své formě (Virata) Krišna pojídá tisíce rozličných kořistí, přičemž mu k tomu slouží tisíce různých úst. Každý kritizuje touhy. Vy, co tak činíte, nejíte či nedýcháte? Touhy můžete kritizovat jen tehdy, žijete-li bez vzduchu.

Je tu pět typů tužeb. 1) Touha po slovech (řeči), 2) touha po pocitu (doteku), 3) touha po tvaru (viděnému objektu), 4) touha po vůni a

5) touha po chuti. Jak bude vaše tělo fungovat bez těchto tužeb? Je tomu tak, že lidé, posedlí rodinným životem, jedí, zatímco ti, kdo hledají Nejzazší pravdu, postupují dál životem bez jídla? Chcete-li se pokusit hledat Nejzazší Pravdu až poté, co opustíte všechny své touhy, budete muset čelit obrovskému množství překážek.

Touhy jsou neskutečné, a všechny slouží jedinému účelu - ochraně těla. Vždy mějte na mysli, že vám neposkytnou pocit uspokojení. Jsou tu pro vaše rozveselení, a kvůli tomu, že pro ně máte slabost, nabyly nekonečné důležitosti. Proto je tato přednáška věnována tématu 'touhy'. Nezapomeňte, touha není správný prostředek k získání štěstí. Mějte na paměti, že stejně jako tráva pomáhá přežít zvířatům, tak i touhy pouze pomáhají přežít tělu. Lidé nemají zájem o nejzazší Pravdu, dokud jejich rodinný život běží hladce a bez problému.

Do mysli je možné pojmout v jednom okamžiku pouze jednu. Pokud mysl pracuje na jedné myšlence, nemůže přijmout další. Pouze když se mysl vzdá myšlenky, stane se prázdnou a potom může přijmout další myšlenky. Z toho důvodu ten, jehož záměrem je získat objekty, které mu mají poskytnout zábavu a veselí, nikdy nebude a nikdy ani nebyl pravým hledačem Nejzazší Pravdy. Nejzazší Pravda nemůže být nikdy realizována bez zřeknutí se tužeb. Ti, kdo naplňují touhy pouze za účelem funkčnosti těla, a stále uvažují o Nejzazší Pravdě a jejich záměrem je se s ní sjednotit, jsou těmi, kdo Nejzazší Pravdu získají.

Nejzazší pravda je získána, pouze když se zřeknete těla utvořeného z pěti elementů, které jsou odlišné od Skutečnosti. To, co po zřeknutí se těla zůstává, je Já. Džňáninové, kteří se v minulosti tímto způsobem zřekli těla, k tomu potřebovali velké úsilí a nakonec sklidili obrovskou slávu. Lidé posedlí touhami mají pocit, že tím nejdůležitějším je jejich rodinný život. Jejich pozornost je stále zaměřena na uspokojování základních potřeb, jakými jsou jídlo, ošacení a obydlí. Tato posedlost zapříčinila jejich pád. Odpadli proto, že nemají ani Sebe-poznání, ani netíhnou k zřeknutí se (vajragja). Nejsou ani ryzí, ani nevedou dobrý život.

Ve světě se vše mění, ale Skutečnost není žádnou změnou zasažena. Skutečnost je jediná entita, kterou si můžete uvědomovat, aniž byste si toho byli nějak zvlášt vědomi. Je to 'To', jehož existence, zkušenost, a půvab setrvává spontánně bez povšimnutí. Skutečnost je vaše vlastní pravá forma. Můžete Ji vnímat, aniž byste se Jí dotýkali. Nevydává žádnou vůni, ani dobrou, ani špatnou. Je Mistrem barev, proto je známa jako Ranganath (Ranga-barvy, nath-mistr).

Tento Ranganath se koupe ve všech barvách, a přesto zůstává bezbarvý. Skutečnost je ukryta v každém slovu, a přesto není slovem omezena. Ochutnává bez pomoci jazyka. Užívejte si Ji, aniž byste k tomu využívali poznání smyslových orgánů. Nikdy na Ni nezapomínejte, i kdyby 'někdo druhý' přišel na scénu. 'Ten druhý' značí objektivní zkušenost. Zkušenost se objeví a je oddělena od Skutečnosti. Neexistence 'já' je vaší pravou existencí. Bůh není oddělená entita. My jsme Bůh.

Jste-li bohatí, nikdy se nespřátelíte kvůli třídním rozdílnostem se žebrákem. Veškeré třídění a rozdílnosti zmizí s příchodem myšlenky 'Já jsem To'. Poté se stanete nezávislími na všech způsobech rozlišování. To je osvobození. 'Prožívat' (objektivní svět) znamená stát se maličkým. Pokud se vyvstane nějaká změna v neměnné 'pravé formě' (svarúpa), vznikne zkušenost. Zkušenost dá vzniknout třem entitám: 1) zakusiteli, 2) tomu, co je zakoušeno, 3) procesu zakoušení. Svarúpa nezakouší nic, stejně jako ticho neříká nic. I když ve své pravé formě (svarúpa) něco děláte, nejste tím znečištěni. Když někoho udeříte rukou, jasně zakusíte, že máte ruce. Bude možné uskutečnit nějakou činnost, je-li konatel nepřítomný? Když je činnost provedena, pravda (sat) a vědomí (čit) ve formě blaženosti (ánanda) se stávají projevenými.

Ten, kdo přivodí změnu, Sám zůstává nezměněn. Odsunuli jste Ho stranou kvůli tužbám, které pokládáte za správné. To samotné je utrpení. Jste-li na něčem závislí, rodí se z toho trápení. Jedná-li někdo sobeckým způsobem, usouzí se žalem. Toužíte-li po štěstí, měli byste zůstat neteční k žádostem. Berte to za samozřejmost, že ten, kdo miluje iluzi, je plný žalu a utrpení. ♦ Datum neuveden

74. SLOVA SATGURUA

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 9, verš 29

Někdo se s využitím stále vyšší inteligence stává mocnějším než vesmír; jiný naproti tomu rozvíjí negativní postoj a vytváří různé druhy zmatku.

Dobrý plavec by neměl nechat utopit topícího se člověka. Podobně ten, kdo získal poznání Brahman, by měl zachránit tonoucí bytost, zapletenou do světských událostí. Co by měl člověk

dělat, jestliže je sám a nemá žádné příbuzné ani nijakou oporu? Jestliže se chová způsobem, předepsaným od Satgurua, dosáhne stavu Parabrahman a začne být všemi uctíván. Samo poznání Brahman zaručeně přináší plody.“

Datum neuveden

75. BHADŽANY A ´RAM NAAM´

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 10, verš 17

V tomto světě je nejlepší ten, kdo je ozdoben velkou ctností ve formě ´Zřeknutí se´ a ´Poznání´.

Jestliže zpíváte ranní bhadžany (Kakad Arátí) rozjařeně, budete radostní po celý zbytek dne. Z toho důvodu by Kakad Arátí mělo být zpíváno s velkou radostí a nadšením. Jakýkoliv duchovní čin by měl být prováděn s klidnou myslí. Poslechněte si přednášku a rozjímejte o ní. Pravidelně vykonávejte své každodenní povinnosti. I když jste získali ´Poznání´, musíte dál pokračovat v uctívání Mistra. Poznání, které jste se naučili, by mělo být převedeno do praxe. Nikoho nezraňujte. Je to kvalita individuality (džíva), jež se těší z utrpení druhých.

Celý svět je Džanardan (Džanardan je jméno Pána Krišny, který ochraňuje lidi, džana-člověk). Takže na základě toho byste měli lidem vycházet všemožně vstříc. Utrpení vždy postihne tělo. Mějte na paměti, že tělo jednoho dne zemře. Podvolte se uctívání Pána. Je to toto uctívání, které vám pomůže po smrti těla.

Co je ´Ram Naam´? Naam je ´Na´ spolu s ´Aham´ (Na-ne, Aham-já), proto Naam značí ´Já nejsem´. ´Ram Naam´ znamená ´Já nejsem tělo´, ´Já jsem Ram´. Tudíž Největší Bůh ´Mahadéva´, Já, nepřetržitě zpívá Ram Naam. Podle písma vypil Bůh Mahadéva jed (viša - toto slovo v Marathi znamená jak jed, tak touhu), který vyšel na povrch oceánu, jenž se zčeřil. Kdy jed zvaný viša zmizel? Jeho viša (touhy) odpadly, když jeho pozornost přestala být na ně zaměřena. ´Jaká je víra, takový je Bůh´. Vy jste Já. Vše ostatní je iluze. ◆

Datum neuveden

76. DUCHOVNÍ ROZPRAVA, PŘÍBĚH O PROCHÁZCE

Dasboadh: Dášaka 13, kapitola 5, verš 22

Prožívání Skutečnosti by se mělo vysvětlovat prostřednictvím rozprav a rovněž by se měly vyjasnit různé otázky, kladené ve snaze dosáhnout Nejvyššího Já. Jakmile si uvědomíte a pochopíte odpovědi a řešení všech otázek, zbavíte se všech pochybností.

Dva lidé vyrazili na planetě Zemi na procházku. Jeden z nich, aby vyplnil čas, začal vyprávět příběh, který stojí za zvážení. Vypravěč požádal posluchače, aby pozorně poslouchal a začal s příběhem:

Muž (Puruša) žil se svou ženou (Prakrti). Navzájem se oba velice milovali a žili jako jedna jediná bytost. Uběhla určitá doba a oba byli požehnáni narozením dítěte (vědomí). Dítě mělo poznání všeho a bylo zběhlé ve všem možném. Pracovalo upřímně a i jemu se po čase narodil syn. Toto dítě nebylo tak inteligentní jako jeho otec. Ze syna se vyklubal workoholik, toužící pracovat stále víc a víc. Pracoval daleko víc než jeho otec.

Později měl syn (Višnu) mnoho dětí. Nejstarší z nich byl prostáček a primitiv. Byl to neotesaný, vznětlivý Šiva. Nepatrná chyba ho doháněla k zuřivosti a ničil vše, co bylo špatné. Nakonec, byl to nejmladší z vnuků, zvaný Brahma, sám těžce pracující, který na sebe převzal otěže tvoření a rozšiřování všeho. Višnu, syn Vědomí, na sebe vzal zodpovědnost chránit vše stvořené a Šiva, neotesaný starší vnuk, se naopak stal ničitel všeho stvořeného.

Vše stvořené, které stvořil vnuk Brahma, se rozrostlo do takové míry, že se Otec-zakladatel (Brahman neboli Puruša), prapůvodní tvůrce, nakonec utišil. Nejprve rodina začala ignorovat Otce, potom se členové přestali respektovat navzájem a skončilo to chaosem a bezvládím. Nakonec bylo vše zničeno. V tomto příběhu otec reprezentuje Já, Brahman-Puruša (bezforemné), a matka reprezentuje projev, vesmír (formu čili tělo, Prakrti). Syn je Višnu, vědomí. Nejmladší vnuk je Brahma, stvořitel, a nejstarší vnuk je Šiva (Rudra), ničitel.

Ten, kdo zváží celý příběh a po rozboru ho pochopí, bude vysvobozen z cyklu zrození a smrti. Zatímco se oba pohybovali vpřed, vypravěč krok za krokem odvíjel tento podivný příběh, který se

postupně vytrácel v zapomnění. Ponaučení z příběhu tkví v tom, že chaos a bezvládní převládlo, poněvadž byl Otec-zakladatel (Parabrahman, Nejvyšší Já, Puruša) zapomenut. Zaměříte-li se na tvoření, neboli na světský život, je Já zapomenuto.

Z tohoto příběhu musíte vystopovat a pochopit nedostatky života. Pouze ten, kdo využívá ´správné uvažování´, dokáže povznést svět. Čím více uvažuje, tím více postupuje kupředu. Jakmile dojde intenzivní uvažování k svému vrcholu, povznesení světa je na dohled. Brahmačarja, stav celibátu, je doporučován, neboť má nejméně atributů (znaků) nebo rozlišovacích schopností (vytváří méně činností). ´Správné uvažování´ je cesta pro ty, kdo jdou po stezce Poznání. Musíte hledat Boha, který okamžitě splní vaše přání.

Uctívání prováděné devíti různými způsoby (navavidha bhakti neboli devítinásobná stezka oddanosti), jak předepisuje kniha Dasboardh a další dávné texty, je jediná činnost, která je důležitější než práce, kterou děláte za účelem výdělků peněz na živobytí. Tato hádanka, skládající se z mnoha různých principů, musí být rozluštna. Až pak se dostaví klid. Spokojenost lze získat na základě nepřetržitého poslouchání a vstřebávání Mistra učení.

Muž a jeho žena ve výše uvedeném příběhu reprezentují Já (Puruša) a tělo, projev (Prakrti), které jsou brány jako jedna jediná bytost, která dá vzniknout prvotní iluzi neboli pocitu ´já jsem´. Potom přichází Pán Višnu, vědomí, následované Pánem Brahmou, tedy ´vnitřní myslí´. Jako další přichází intelekt, který je složen ze stejných podílů kvalit radžasu a tamasu. Nejstarší vnuk je Šiva (Rudra), jenž je nevědomostí, zapomnětlivostí. Je to díky této nevědomosti, že člověk umře, aniž by našel řešení oněch neobjasněných hádanek. To se přihodí všem lidským bytostem. Člověk umírá důsled-

Šrí Siddharaméšwar Maharadž

kem nevědomosti. Jsme zapleteni do cyklu zrození a smrti, protože nevíme, kdo jsme.

Zánik je způsoben buď pomocí poznání nebo jeho nedostatkem. Pomocí poznání pochopíte, že světský život je pouze iluze a pozorujete jeho 'zánik'. Koncepty budou ukončeny na konci duchovního pátání a místo nich se dostaví klid. Jak by zde mohl být klid, když tu je dosud zmatek ohledně všech pěti základních elementů. ♦

Datum neuveden

77. ZKOUMÁNÍ PODSTATY DOČASNÉHO A VĚČNÉHO

Dasboadh: Dášaka 13, kapitola 6, verš 11

Sféra pěti elementů nutně míří k zániku, věčné bezforemné Já je jediná Pravda, která může být zcela realizována.

Světce Ramdas požehnal krále Šivadžiho Maharadže (král, který vládl státu Maharaštra kolem roku 1600) výstižným výkladem 'Laghubodh' (Laghu - vystižení či zhuštění, bodh - učení). Král díky tomuto ponaučení mohl získat Poznání. Světec Ramdas pomocí tohoto stručného výkladu vysvětlil králi 'Poznání Brahman'. Celé poučení zahrnovalo 'poznání pěti elementů'. Pět elementů jsou země, voda, záře (oheň, slunce a všechny osvětlené objekty), vzduch (vítr), a prostor. Dohromady to tvoří pět elementů.

Můžete říci, že stačí, když se vyzkouší tvrdost či měkkost jednoho jediného zrnka rýže, a podle toho poznáme, jestli se uvařil celý hrnec. Podobně jedna drobná zkušenost může napomoci pochopit iluzorní podstatu světa, ve kterém žijete. Země se vytratí a vše, co je s ní spojené, také zmizí. Voda vyschne, 'záře' vysvitne a pak uhasne, vítr zmizí a i prostor samotný tu nadále nezůstane, když o tom přestanete přemýšlet. Uvažováním dojdete k závěru, že věci, vytvořené z pěti elementů, jsou pomíjivé a mají krátký život. Poznejte a buďte si jisti tím, že vaše tělo, které je vytvořeno z pěti elementů, je také pomíjivé. Já jediné tu existuje, když iluzorní svět a tělo zmizí. Pokud si to uvědomíte, budete schopni pochopit Já.

Budete muset vyhledat světce, abyste to pochopili. Světci řeknou, že iluze je pomíjivá a že jediné Já je nesmrtelné. Vy nikdy nezemřete. Pouze

se vzdáte tohoto těla a poté si budete osvojovat jedno tělo za druhým, dokud po nich budete toužit. Jakmile se zřeknete této touhy, získáte svou ´pravou formu´ (svarúpa). Potom se stanete nesmrtelnými. Já toho, kdo je nevědomý, také neumírá. Ve světě není nic zničené. Tělo říká, že slovo smrt neexistuje v mém slovníku. Pět elementů, které se uskupily ve formě těla, se navrátí ke své příslušné podstatě (prach k prachu, vzduch k vzduchu, atd.). Tvar a podoba se objevují ve vědomí, ale beztvaré (Parabrahman) se projeví díky tomu, co má tvar (tělo čili Prakrti). Tato ´beztvarost´ je vědomí tvaru. To, co vlastní kvality, je Brahman. Zřeknutím se kvality je z Brahman Parabrahman, jenž existuje přirozeně a spontánně, a je bez kvalit a transcenduje stav Brahman.

Může být vnímán v deseti orgánech, neboť po obsazení celého vesmíru je stále přítomný ve zbylé formě s kvalitami (saguna). Tato forma se projevuje prostřednictvím našich deseti orgánů, pěti smyslových a pěti pohybových orgánů. Ten, kdo pronikne deseti orgány a transcenduje je, získá odměnu v hodnotě deseti miliónů obětí. Lze ho zakusit, neboť je spojen s orgány. Pochopte toho, kdo operuje uvnitř deseti orgánů, a pomocí něhož všech deset orgánů funguje. Neustále o Něm rozjímejte, meditujte na Něho, připomínejte si Ho a buďte si Ho vědomí.

Když To, co pohání deset orgánů poznáte, narazíte na Pána Rámu. Můžete si Ho uvědomit jen pomocí deseti orgánů. Poznejte To, co je beztvaré, a toho, kdo vlastní tvar. Brahman ve formě vědomí je tím, co se nazývá PradžňánaBrahman. Tvar je dočasný, zatímco beztvaré je věčné. Na konci svého šetření dočasného a věčného zjistíte, že to dočasné neexistuje, zatímco to věčné ano. Toto šetření je zkoumáním podstaty dočasného a věčného.

V eposu zvaném Mahabharáta je zmíněno, že Kuruovci měli obrovskou armádu a nedovolili, aby se Pánduovci zmocnili sebemenšího kousku jejich území. Brahman je všudypřítomný svědek. Ten, kdo to ví, je Dharmaradža, nejstarší a nejpoctivější z Pánduovců (Pánduovci, to je pět bratrů, kteří reprezentují pět elementů), kdežto ti, kdož jsou zcela spoutáni svým tělem, jsou Kuruovci. Lidí, kteří uvažují jen v pojmech svého těla, je mnoho, a proto je armáda Kuruovců obrovská. Těch, kdo dosáhli Sebe-realizace, je co do počtu velmi málo, a tudíž prostor, udělený Pánduovcům, je velmi malý. Svědek (vidoucí) je všeprostupující. Avšak otec Kuruovců je slepý. Tento slepý otec symbolizuje nevědomou osobu, která se drží totožnosti s tělem. Celá armáda Kuruovců zmizí ve chvíli, kdy jste si vědomí Svědka (Vidoucího), který je Brahman. ◆

Datum neuveden

78. JÁ (ÁTMAN), BRAHMAN A PARABRAHMAN

Dasboadh: Dášaka 13, kapitola 7, verš 1

Nepředstavitelné, neposkvrněné a nehybné - takové je znázornění, které se používá pro popis nebe. Ve skutečnosti však nebe značí prostor, který je nezměrný, a který se svobodně, bez omezení rozšířil.

To, co je vnímáno bez pomoci očí, si nežadá žádné rituály, obřady, či úvahy. Jediné, co tu zůstává po oddělení a odložení všeho, co je viděné, je Brahman. Ryzí a neměnný Brahman je jako nebe. Volný prostor značí prázdný prostor. Hmota přichází později. Podobně Vědomí je jako volný prostor. Hmota, či materiální svět je ´prostor postrádající Já.´ Vše, co je projektováno, je iluzorní. Vědomí je neustále ve změně, zatímco ´přirozený spontánní stav´ (Brahman) je neměnný. Rozdíl mezi Brahman a Já (Átman) je velmi nepatrný. Veškerý prostor od domu na zemi až po nekonečné nebe je prostoupen přirozeným stavem Brahman, kdežto Já je ve formě vědomí, které je zodpovědné za vnímání nebe, domu a prostoru. Stejně jako je zde rozdíl mezi nebem a větrem, tak je Brahman nepochybně odlišný od Já.

Minulost je tím, co se již stalo, a tak je prokázána její pomíjivost. Také Já vzniklo již dříve. To, co je proměnlivé, má původ v neměnném. Celý vesmír, vytvořený z pěti elementů, je nejen plný nevědomosti, ale je také bez života a netečný, zatímco Já je neustále ve změně a je proměnlivé. Vnitřní vesmír je jako kus kafru, zatímco Já je jako plamen. Já spaluje vše, co není Já, tedy všechny hmotné světské objekty, a nakonec je samo spáleno. Tímto způsobem je podobné ohni. Ale kafr a plamen nakonec zmizí. Podobně Já také zanikne poté, kdy pohltí vše, co nebylo Já a nezůstane nic objektivního.

Parabrahman je jako prostor. Parabrahman a prostor jsou neměnné, kdežto Já (Átman) a vítr jsou stále se měnící. Parabrahman a Já jsou naprosto odlišné. Individualita (džíva) věří v objektivní svět, a proto je uchváčena mnoha nehybnými objekty. Silně lne k tělu, a proto je zaslepená a nevědomá. Je zformována pouze jedinou věcí, a sice vědomím, pomocí něhož řídí svět a, po pravdě řečeno, vědomí je Pánem světa. Já (vědomí čili Átman), které existuje ve všech tělech, je

jedno jediné, společné všem, a stále se mění, což je jeho přirozeností. 'To', co je stálé a nikdy se nemění, je Parabrahman.

Parabrahman není ani jediný, ani ho nelze popsat jako mnohý. Je tu mnoho různých těl, ale jejich správce je pouze jeden. Já se společně s hrubým nehybným tělem, čili s formou pěti elementů, přetvořilo do mnohosti a různorodosti, ale v principu je jedním jediným. Ve svém snu si vytvoříte mnoho těl, a kromě nich je tu také vaše vlastní tělo. Podobně je materiální svět jako sen (jemné tělo). Probuzení vědomí je 'poznáním' (čtvrté tělo neboli supra-kauzální tělo či Mahakarana). 'Absolutní poznání' se objeví tehdy, když se usadíte v klidu právě ve čtvrtém těle na tak dlouho, až nastane ustání i tohoto poznání (čtvrté tělo). Dělat něco, to je poznání, kdežto nedělat nic, to je Absolutní poznání. To, co existuje bez duality a na co poukazuje koncept 'ne toto, ne tamto' (neti, neti), se nazývá 'bezkonceptuální poznání' neboli Parabrahman.

Třebaže přirozený spontánní stav jak nevědomosti, tak Absolutního poznání je stejný, je mezi nimi také mnoho rozdílů. Je to proto, že ten, kdo má Absolutní poznání, zakusil vše, avšak nevědomá osoba nikoliv. Po nabytí Absolutního poznání cítíte, že jste stejní (jako všichni včetně nevědomých bytostí), a to je pravda. Přesto se však zároveň tento pocit liší. Intelekt džňánina není zkažen a poskvrněn ani po společném jídle s nedotknutelnými (nejchudší lidé v Indii) v jejich domě. Já zlomyslného člověka se nijak neliší od Já 'Realizované' bytosti. Není zde žádný rozdíl. 'Já jsem hříšník' a 'já vykonávám svědomité náboženské obřady' - to jsou pouze ideje někoho, kdo je nevědomý. Není zde žádný rozdíl mezi zlatem v rukách nedotknutelného a zlatem v rukách Brahmína, pravá přirozenost všech je stejná. Není zde žádný rozdíl, avšak je tu rozdílnost v pocitu (zkušenosti) toho, kdo je nevědomý, a toho, kdo nabyl Absolutního poznání.

Když se dají Já a tělo dohromady, pak je možné uskutečnit nějakou práci. Tělo neexistovalo, ale Já ano. Já je tu již před vznikem vesmíru, proto Já (vědomí) může dělat cokoli, bez pomoci těla. Já prostupuje tělem. Všechny bytosti jsou navlečeny na nit Já jako květy na věnci. Nicméně tento názorný příklad není přesný, neboť nit je zde neživá a hrubohmotná. Tak jako je voda přítomna ve formě mízy u všech možných rostlin, tak je Já přítomné ve všech bytostech. Já je jako výtažek z cukrové třtiny a tělo je jako vlákna dužiny, která jsou vysušenou drtí (hrubohmotný svět). Z tohoto důvodu se říká o těle, že postrádá Já. To, co je v těle přítomné, je Já, a To, co je za tím vším, je 'Nejvyšší Já', neboli Paramátman.

Nirandžan Paramátman (Ten, kdo je viděn bez pomoci čehokoliv dalšího) nemá žádné přirovnání. Přesto já mu dávám připodobnění k ´prostoru mezi šťávou (výtažkem) a dužinou´. Příchutí Paramátmanu je vůně ´našeho Já´. Parabrahman je jako ´prostor´. Pokud si dokážete uvědomit tento jemný bod, dosáhnete své vlastní milosti. Od krále po žebráka, to všechno jsou lidské bytosti, přesto je nelze brát ze společenského hlediska stejně. I když vše pracuje na základě jednoho ´zdroje´, je tu pestrost v každém projevu.

Ačkoliv je vnitřní mysl (antahkarana) uvnitř všech bytostí jedna a tatáž, lidé jsou odlišní. Cukr, bláto a zlato jsou jedno a to samé, jenže někteří opomíjejí bláto a vyberou si cukr, zatímco druzí neberou na vědomí cukr a zvolí zlato. Zde je bláto podobné stavu bez Já, neboli hrubohmotnému, cukr odpovídá Já, zatímco zlato reprezentuje Paramátman. Člověk se má zpočátku stát dobře obeznámeným s přístupem druhých lidí. Stejně jako když trpělivě učíte malé dítě, jak má chodit, tak byste měli jednat dle přání druhých. Postupně si tím u nich vypěstujete důvěru, a pak nastane čas jim vysvětlit poznání Brahman. Pokud nepřistoupíte na tento způsob, budete celý život s každým ustavičně bojovat, a k čemu to bude? ◆

Datum neuveden

79. NA VŠE BUDETE NAHLÍŽET PODLE TOHO, JAKÉHO KONCEPTU SE DRŽÍTE

Dasboadh: Dášaka 12, kapitola 8, verš 1

Pán vesmíru je ´prvotní iluzí´, později se projev (Prakrti složená z osmi faktorů) ještě více rozšíří. Následně poté se sledem přirozených událostí objeví projev tvaru a formy.

Pojem ´prvotní iluze´ značí ´Pána vesmíru´ neboli ´Íšvaru´. Z něho se vynořil projev, čili Prakrti, který má osm faktorů (pět elementů a tři guny). Vesmír se zformoval později. Když není naše přirozenost ničím poskrvněna, je jako prázdný prostor. V beztvarovosti není ani čas, ani místo. Místo a čas jsou spojeny s tvarem. Místo a čas vstoupí do existence ve chvíli, kdy si někdo začne sám sebe uvědomovat jako individualitu. Například když spíme, nejsme časem ani místem nijak zasaženi. Teprve když jsme vzhůru, při vědomí, čas a místo vstoupí v platnost.

Na vše budete nahlížet podle toho, jakého konceptu se držíte. Je to 'Pán'(Bůh), kdo vytvořil pojem tohoto světa. Koncept je sám o sobě mysl, 'Pán' je vaše vlastní ztělesnění. Když si vytvoříte koncept, že tu nic není, vše zmizí. Zrození a smrt jsou vrozené kvality těla. Jakmile Já svrhne kvality těla na sebe, je donuceno nést následky, jež jsou neoddělitelně spojeny s kvalitami těla.

Protože se Já ztotožňuje s myslí, je pronásledováno radostmi a strastmi, které ve skutečnosti zasáhnou pouze tělo. Džňáninové vědí, že nejsou tělo, a tak se s tělem neztotožňují. Po skonu těla splynou se 'skutečnou formou Já' (Átmasvarúpa). Jógini pokládají za velké štěstí okamžik, když se v mysli zrodí postoj zřeknutí se.

Šesti hnacími silami (impulsy) jsou zrození-smrt, radost-utrpení, a žízeň-hlad. Postoj 'Já jsem Šiva' (Šivoham) je oproštěn od těchto šesti impulsů. Ten, kdo si uvědomuje, že Bůh sídlí v těle, je osvobozen od zrození a smrti. Koncept hříchů a zásluh byl předložen za účelem dostat hlupáky na správnou cestu. Jakmile začnete kráčet po správné cestě, koncepty hříchů a zásluh přestanou existovat. Vy jste 'Nejvyšší Já' ve formě Parabrahman. Vše ostatní je pouze názor. Pokud zůstanete tvrdě spícími a zřeknete se všech rozlišujících schopností, nebudete svázáni časem a prostorem. ♦

Datum neuveden

80. POZNÁNÍ A VŠESTRANNÝ SOUCIT

Dasboadh: Dášaka 14, kapitola 1, verš 1

Poslouchejte učení toho, kdo je nezištný, duchaplný, inteligentní a chytrý.

Světec by se nikdy neměl nepřírozeně ujímat kvality nezištnosti, avšak pokud tuto kvalitu nabyl, neměl by se jí zříkat. K čemu jsou mi věci jako majetek, rodina, atd.? Měli byste se na základě tohoto způsobu myšlení vytrhnout z jejich prokletí a překonat tak pokušení po nich. Nepřikládejte jim žádný význam a tím je záměrně dostanete pryč ze svého hlediska zájmu.

Nebud'te příliš žádostiví po nějaké konkrétní věci, i kdyby bylo vašim toužebným cílem dosažení Sebe-realizace, protože vaše velká touha působí jako překážka na cestě za 'Absolutním poznáním'. Nezištnost je znakem džňánina. Staňte se obeznámeni s těmito znaky, a poté se jich vzdějte. Postoj 'já jsem mimo tělo' by měl být neustále praktikován.

Všem odkladům byste se měli v tomto případě vyhnout. Neodkládejte svou praxi na zítřek, protože na tělo se nelze nikdy spolehnout.

Udržujte Poznání, které jste dostali od Mistra, v záři a lesku jako nově nabroušenou zbraň. Nikdy nenechte Poznání poskvřnit nečistotami. Nikdy nezapomeňte, že jste za tělem. Měli byste uctívat svého Mistra. Měli byste mít mimořádnou zálibu v oddanosti. Osvojte si příjemné vystupování ke všem. To je počátek 'všestranného soucitu'. Ten, kdo je ozdoben Poznáním, avšak postrádá kladný postoj, je bezohledný a požitkářský. I poté, kdy se stanete džňáninem, byste měli mít rádi všechny bytosti.

Hledající by neměl být postižen závistí. Měl by si Mistra vážit. Toho, kdo prokazuje velkou náklonnost a úctu k Mistrovi, lze pokládat za dobrého žáka. Zpívání chvalo zpěvů (kirtany) je projevem obdivu a zbožňování Mistra. Čím více uctíváte svého Mistra, tím více se vaše vnitřní mysl otvírá a stezka před vámi se stává snadněji dosažitelná. Jen málo žáků rozšíří věhlas svého Mistra široko daleko. Pokud přestaneme postupovat na stezce uctívání, pak to jsme my, kdo zůstane pozadu. Měli byste vždy jít kupředu na stezce oddanosti a nikdy nezůstat pozadu. ♦

Datum neuveden

81. ' JÁ JSEM ON ' JE PŘÍBĚH O PÁNU HARIM

Dasboadh: Dášaka 14, kapitola 5, verš 2

Když vyprávíme příběhy o Pánu Hari, měly by být zajímavé a barvité. Ctihodný uctívatel bude potom zahrnut přívalem Božího požehnání.

V dnešní době (Kalijúga) je kirtan (zpěv z Purán) zpíván, když neustále opakujete, že 'Bůh je vidoucí', 'On je svědek', atd. Pouze pak budete spojeni s Pánem. Stále si říkejte 'Já jsem On'. To je dostačující, a to z toho důvodu, že člověk, náležící do této doby (Kalijúgy), vlastní pronikavý a mimořádný intelekt. Co je vlastně zač ten příběh o Pánu Hari (Harikatha)? Neustále si říkejte 'Já jsem On' a dosáhněte tohoto stavu. To je vše, na čem záleží. Nepotřebujete pak ani ostatním vyprávět příběhy z Purán, ani je nepotřebujete poslouchat. ♦

Datum neuveden

82. PĚSTOVÁNÍ ZVYKŮ

Dasboadh: Dášaka 14, kapitola 6, verš 1

Krásu si nelze osvojit pomocí studia či praxí. Charakteristické vlastnosti nemohou být změněny. Nicméně určitá přizpůsobivost může být udělena, pokud jde o 'necharakteristické' vlastnosti (ctnosti), vycházející ze zvyků, které mohou být vypěstovány.

Můžete si osvojit dobré kvality, avšak krásu pomocí praxe získat nelze. To dokazuje, že přirozená vlastnost nemůže být ani změněna, ani se jí není možné vzdát. Avšak zcela jistě se můžeme zbavit osvojených kvalit, protože vyvstaly ze zvyku. Jednou takovou osvojenou kvalitou je nevědomost. Získejte Poznání, a nevědomost zmizí. Poctivý člověk si vybere 'dobré' kvality a zřekne se těch 'špatných'.

Pokrok je dosažen těžkou prací. Jednání samotné je odvážný čin. Nebuďte skleslí. Stále to zkoušejte. Proč byste neměli pracovat na svém vlastním rozvoji? Chcete být šťastní, ale na štěstí nepracujete. Jaká je vaše víra, takové jsou vaše plody. Nepřičítejte to, co jste sklídkili, svému osudu. Není zde nic takového jako osud. Já je Pán a ten, kdo se upřímně pokouší, bude nepochybně odměněn samotným Já. Pokud se nad sebou kriticky zamyslíte, přijdete na to, jaké máte nedostatky a špatné kvality. ♦

Datum neuveden

83. ROZHODNÉ ÚSILÍ A UCTÍVÁNÍ

Dasboadh: Dášaka 14, kapitola 8, verš 2

Uctívejte Boha s čistýma rukama a užívejte si dobrý osud, zatímco hlupáci, nedisciplinovaní pošetilci, co neuctívají, budou trpět bídou a nouzí.

Osud značí čin (karmu). Pokud čin, ať je jakýkoliv, nepostupuje správným směrem a dojde-li k drobné chybě, skončí nutně celá akce nezdarem. Proto se začněte odhodlaně snažit. Dosah činu je nezměrný. Nespolehejte na Boha. Nezapomeňte, že každý čin nese ovoce. Záměrem této kapitoly v Dasboadhu je motivovat lidi k tomu,

aby vynaložili určité úsilí. Ověřte si sám na sobě, zda máte nějakou špatnou vlastnost a pokud ano, zbavte se jí. Ten, kdo radí sám sobě, je jistě moudrý, kdežto ten, kdo radí druhým, je hlupák. Nehovte si a neztrácejte čas. Nikdo si vás nebude vážit, pokud nebudete mít Poznání. Z toho důvodu musíte získat Poznání. Zkrášlete sama sebe uvnitř sebe. Uplatněte mnoho různých způsobů, jak se stát moudrými.

Slunce a měsíc, které vyjdou na obloze, musejí časem zajít, ale to není případ, týkající se Poznání. Poznání, jednou dosažené, jistě nutně nese ovoce. Snažte se bez ustání dosáhnout Poznání. I kdybyste je získali na sklonku svého života, pomůže vám 'Poznání Brahman' vyvléci se z cyklu zrození a smrti. Život je nejistý. Nikdy nemůžete dopředu říci, kdy se tělo dostane do spárů smrti. Proto se tvrdošjně držte správné stezky. Neztrácejte jedinou minutu, aniž byste Ho neuctívali. Dosud jste svým životem mrhali. Zapomeňte na to. Minulost nenapravíte.

Lidé jsou nevědomí a lze je rozdělit do čtyř skupin: 1) brahmíni (kněží), 2) kšátrijové (bojovníci), 3) vajšajové (obchodníci), a 4) šudrové (dělníci vykonávající podřadné práce). Avšak džňáninové zaujmají širší hledisko. Mají hlubší pochopení a chápou skutečně třídění všech živých bytostí. Podle džňáninů jsou všechny lidské bytosti 'brahmíny', protože pouze člověk může získat 'Poznání Brahman'. Dravá zvíř jako např. lvi, tygři, apod. jsou kšátrijové (bojovníci). Vrabci, tažní voli, sloni, atd., tedy zvířata, která se nadřou v honbě za potravou, jsou vajšajové (obchodníci) a červi, brouci, podřadný hmyz, atd. jsou šudrové (podřadní dělníci).

Vy všichni jste brahmíni. Probudte se v tomto životě. Vše, co bylo dosud uděláno, je minulostí. Pokud nepochopíte nepatrný 'stav' Brahman, nebudete nic než nevědomá zvíř. Buďte naprosto ryzí, oprostěte se od všech nečistot iluze a uctívejte Boha. Ten, kdo nevěnuje pozornost své 'pravé přirozenosti' (svarúpa), je nevědomý. Pokud dáváte přednost nevědomému stavu, ve kterém chcete zůstat, budete muset projít cyklem 8,4 miliónu zrození, a budete sužován krutostí života v nejspodnějších třídách. Nezapomeňte, že tu není jiný Bůh než vy. Vnitřní Já samotné je Bůh. Víte-li to, uctívejte Ho. Ztotožněte se s Ním, a potom ho uctívejte. Uctívejte Ho s pocitem 'jednoty'. To je stezka ne-dvojnosti.

Při četbě duchovních textů narazil čtenář na slova 'Rišin ča Bhaar'. Tečka nad slovem Riši (světec) reprezentuje zastřený zvuk a když je k tomuto slovu přidáno 'n' (Rišin), tak to označuje množné číslo slova Riši. Toto slovní spojení znamená skupinu několika riši-

jů, neboli Rišin. Čtenář ale udělal při čtení chybu. Přenesl tečku ze slova Riši nad slovo ´ča´, a četl to jako ´Riši ča m bhaar´. To zcela mění význam. Nyní to znamená, že Riši (světec) je švec či fušer. Nakonec se z toho vyklubalo, že ten, kdo vysvětloval duchovní text, byl sám fušer, neboť to rozvinul a řekl: ´Ten, kdo není švec, nemůže být nikdy světec.´ Pokračoval s tvrzením, že světec nutně musí být švecem a že dovednosti světce by nikdy neměly být zapůjčeny, proto Pán Vithoba musel zůstat bosý. Proto vyvodil závěr, že švec je nadřazený dokonce i Bohu. Jedna věta, která začala jako skupina světců, nakonec skončila vysvětlením, že světci (rišijové) jsou šveci. Vypravěč se dál odchyloval od skutečného významu a zašel až tak daleko, že začal vysvětlovat, proč byl Pán Vithoba bosý. To je ukáзка toho, co se stalo nám všem. My všichni jsme Parabrahman, ale důsledkem prostého posunu tečky (přízvuku) jsme se dostali do současného stavu, kdy jsme džívy.

Je tu jiný příklad. Předpokládá se, že brahmín čili kněz bude nosit posvátnou šňůru zvanou ´džanave´. Ta označuje, že si je vědom (džaniv) poznání Brahman. Pokud ne, je dělníkem, neboli šudrou. I když by se nakonec měl i tohoto ´Poznání Brahman´ zřici, ´navenek projevený´ význam tohoto obřadu je vykonán. Měli byste nejprve získat Poznání a poté, kdy se ho zřeknete, byste měli žít v ´Absolutním Poznání´. Vědomí samotné je Poznání. Ve věku od 8 do 12 let, kdy je mysl ještě svěží a intelekt citlivý, by se měl člověk dostat do domu Gurua, kde by měl být zasvěcen ´Poznáním Brahman´.

Obřad s posvátnou šňůrou označuje Vědomí. Šňůra je nošena za tím účelem, aby se tím dalo najevo, že ten, kdo ji nosí, je znalcem Brahman. Nyní je jiná doba a s ní se vytratila i významnost ´Poznání Brahman´. Nošení šňůry se stalo pouze tradičním zvykem. Vnitřní Poznání bylo nahrazeno povrchní formálností. Z toho důvodu upadli Brahmíni do politováníhodného stavu. Je to kvůli tomu, že ztratili Brahmavidja (´Poznání Brahman´).

Proč je kus jelenice uvázan k posvátné šňůře? Protože slouží jako připomínka skutečnosti, že dokud člověk nedosáhne poznání, neměl by marnit čas. V jazyce Marathi má slovo ´Haran´ dva významy; 1. jelen, 2. být odvržen. Vědomí značí Poznání a k získání Poznání jsou prováděny určité obřady. Tento ceremoniál se nazývá ´obřad udělení posvátné šňůry´ neboli Brahma Sankar. V minulosti byli téměř všechny realizované bytosti příslušníky kasty brahmínů.

Kasta brahmínů je nyní kasta, kterou lidé získávají díky svému

původu a ne tak, že by si to zasloužili na základě svých činů nebo o to usilovali. Proto se k tomu váže přísloví: 'Nikdy nehledej původ světce.' To je řečeno proto, že to, kým jste, nemá nic společného s vaším původem. Říši (světec), ať se narodil v rodině, náležející k jakékoliv kastě, se poté, co získal 'Poznání Brahman' stal Brahminem. Brahmin se rodí cvikem a praxí. Je na to připravován a příslušně zaučován. Osvojte si způsob chování a uctívání zvaný Ananja (an-ne, anja-odlišný). To značí uctívání s pocitem 'já sám jsem Bůh'. Jinými slovy, se staňte zajedno s Bohem, buďte s Ním spojeni. Uctívání je proces, při kterém jste sjednoceni s Pánem. Na Toho, kdo je nejlepší ze všech, by se mělo nepřetržitě, bez ustání, meditovat.

Anaatman (an-ne, Átman-Já) je ten, kdo není Já. Uvědomte si skutečnost, že jste Já, a potom uctívejte. Provádějte praxi tímto způsobem. On (Já), kdo zná každého, je svědek. Když řeknete: 'Já jsem ve formě Poznání', pak je to znak toho, že jste si Vědom. Zanechte po čase i toto Vědomí a buďte tišší a klidní. To samotné je služba. potom vaše nevědomost zmizí a dostaví se opravdová blaženost. Když budete věční, nikdo vás pak nedokáže zničit.

Přemýšlejte o tom, z čeho je vaše tělo vytvořeno. Zjistěte, zda si nemyslíte, že lidské tělo je mocnější než Bůh. Hloubajte o tom, co jste a co nejste. Pokud uvažujete podle poučení od Mistra a následujete ho, přijdete k závěru, že jste Já, které si je vědomé všeho. Vše ostatní je 'ne-Já' (Anaatman), protože to je iluze, která se pouze objevuje a mizí. To je zakoušeno s pomocí myšlenky 'Já jsem Já'.

V tomto světě existují pouze dva objekty: 'já' a 'moje'. Sloni, koně, žena, syn, atd. nejsou já, protože jsou ode mě odděleni, ale jsou moji. Lidé, přemýšlející povrchním (světským) způsobem, ztotožňují objekty s jejich jmény (označením) a považují je za své. Objekty nejsou 'já', proto nejsou moje. Ten, kdo je oddělen od těla, kdo se zřekl všeho, je 'já', pravé Já, a ten, kdo říká 'toto je mé', je také 'já'. Říkat 'já' je ego, a říkat 'moje' je připoutanost.

Nyní vám povím něco o složení a roztřídění vesmíru. Dokud má člověk tělo, měl by zjistit, kým je a kým není. Měli bychom si užívat laskavosti blaženosti Já pomocí hloubání.

Všechna těla jsou složena z pěti elementů. Celý svět je výsledkem pěti elementů. Zvířata, která v něm žijí, jsou také tvořena jednou jedinou věcí, kterou je tělo. Je to kvůli vlivu pěti základních elementů. Později se všech pět elementů rozplyne v životní energii a i tato životní energie je posléze pohlcena Skutečností ('svarúpou').

Vjem ega je také neskutečný. Ego značí pocit ´já´ a připoutanost značí ´moje´. Obojí, jak ´já´, tak ´moje´ vůbec neexistuje. Vzniknou pouze když o nich přemýšlíš. ´Moje´ a ´já´ vstupují do hry ruku v ruce. Stejně jako role otce a syna vznikají současně, tak i vidoucí a viděné přichází společně. Jakmile zmizí pocit ´moje´, vjem ´já´ je také automaticky odstraněn. Slovo ´moje´ se do sánkrtu přeloží jako ´mama´. Zde jedno ´ma´ náležející slovu ´mama´ reprezentuje ´já´ a druhé ´ma´ reprezentuje ´ty´. Když můj pocit ´já´ a ´ty´ (´mama´) skončí, ´Já´ zůstává. ´Ty´ a ´já´ se stanou ´Já´ neboli obojí je spojeno. Potom ty a já již nejsou oddělené entity. Rozlišení na ty a já zmizí, a ´Ty´ jsi ´Já´. Potom nepozorujete nic druhého. Není tu nikdo, kdo by říkal, že tu je ´proto a proto´. Toto ´proto a proto´ také neexistuje.

To, co je viděno, se pouze zdá existovat, ale ve skutečnosti to neexistuje. ´Aadi´ značí to, co existuje před vším ostatním. Je to To, co tu bylo jako první, jako počátek. ´Anaadi´ na druhé straně je to, co nemá žádný začátek. Nic před tím nikdy neexistovalo. To, co je zakoušeno, když něco pozorujete, je iluzí a ´To´, co neustále spontánně existuje, i během doby, kdy si toho nejste vědomi, a také během toho, kdy pozorujete iluzi, je Brahman. Brahman je Anaadi.

Mája (iluze) je spojením slov ´ma´ a ´ja´ (ma - ne, ja - to). To, co není, je mája. Kalpanta znamená ´konec období´. Kalpanta (kalpan-ta - koncepty, anta - konec) také značí ukončení konceptů (dát sbohem konceptům). Kalpanta znamená vzdát se konceptů. To, co zmizí, je mája, a to, co zůstává, je Bůh. V hlubokém spánku všechno zmizí. To je kalpanta, neboli zapomnění, protože tu nejsou žádné koncepty. Probudit se znamená na všechno si vzpomenout. Konec našich konceptů je kalpanta. Jak ale poznáte svou ´skutečnou přirozenost´ (svarúpu), když spíte? Zřekněte se nejenom svého spánku, ale také svého bdělého stavu. To, co potom zůstane, je ´pravá přirozenost´ (svarúpa).

Stav, kde není žádné bdění, žádný spánek, a žádný sen, je ´túrja´. ´Túrja´ je stav, ve kterém pouze ´zůstáváte jen vy sám´. Pouze potom můžete zakusit stav ´Já jsem Brahman´, neboli ´Ahambrahmasmi´. Pokud se díváte na zeď z pohledu bahna (které bylo použito k její stavbě), dům přestane existovat. Vše, co potom zůstane, je bahno. Osvojujeme si falešná jména jen kvůli praktickým účelům, abychom si usnadnili fungování našich světských záležitostí.

V Mahabharátě je boj mezi stovkami Kuruovců, kteří reprezentují vesmír plný jmen a forem, a pěti bratry - Panduovci, kteří reprezentují pět elementů. Dharma reprezentuje prostor, Bhima reprezentuje vzduch, Ardžuna reprezentuje oheň, Nakula reprezentuje vodu a Sahadéva reprezentuje zemi. Kdy počala vláda Kuruovců? Ve chvíli, kdy jsme začali přidělovat jména a formy. Hlavní město království Kuruovců je Aštinapur, město kostí (smrti), a tělo, neboli 'Indraprašta', je hlavní město krále Dharmy. Nakonec byli Kuruovci zničeni, zatímco Panduovci přežili. Později však zanikli i Panduovci.

Dokud existuje objekt, přetrvává i životní energie (čaitanja). Když zmizí i životní energie, zůstává tu pouze 'pravá přirozenost' (svarúpa). Co budete dělat po dosažení Poznání? Přednášet, zpívat zpěvy, pokračovat v uctívání, atd. Uctívejte Mistra. Nezříkejte se každodenní praxe. Zaměřte své oči na svůj nos a pravidelně meditujte. Stručně řečeno, praktikujte zakoušení své 'pravé přirozenosti'. Vaše chování vám pomůže získat dobré jméno. Jestliže sedíte klidně a mírumilovně nějakou dobu ráno po probuzení, pak celý den proběhne také v klidu.

Poznání bylo vysvětleno v 17. kapitole knihy Šrímad Eknathi Bhagwat. Je zde napsáno: 'Já jsem ve tvém srdci. Nyní, když jsi rozpoznal Pána, který sídlí uvnitř tebe, uchyl do Jeho útočiště. Jestliže jste Pánem, jak Ho máte uctívat? Nepotřebujete dělat nic. Prostě jen buďte v klidu, to samo o sobě je největší uctívání, které Mu můžete nabídnout. Mějte neochvějnou víru v Mistra, jehož milostí džívá (individualita) nejen že ztratil své dživovství (nevědomost) a získal rys Íšvary (Boha), ale také se tohoto rysu zřekl a dostal se za sféru Íšvary a vydal se do neomezenosti Paraméšvary.

Ten, kdo chová obrovskou úctu k svému Mistrovi, nejen že uctívá Já, ale také má pevnou víru v Já. Taková bytost ocení Poznání. Vážíme si osoby, která nám něco dá. Ten, kdo cítí, že Poznání, které se mu dostalo od Mistra, je mimořádné, má víru v Mistra. Ten, kdo nemá žádnou víru ve svého Mistra, nepochopil vůbec Poznání. Jestliže si přejete zvětšit slávu Poznání, musíte uctívat Mistra. Každý si musí být samostatně vědom Poznání. Musíte uctívat Mistra jako připomínku své vděčnosti. ♦

Datum neuveden

84. LIDSKÉ TĚLO SE SCHOPNOSTÍ ROZLIŠOVÁNÍ (VIVÉKA)

Dasboadh: Dášaka 14, kapitola 9, verš 1

Prvním zázrakem lidského těla je nepochybně schopnost rozlišování mezi Já a ne-já. Konatelem všeho je Já a tělo je ne-já.

Až když člověk provede rozlišení mezi Já a ne-já, a také objeví, kdo jsme a kdo nejsme, a pozná zázračné schopnosti těla, a popřemýšlí o tom, co skutečně existuje, přijde na to, že lidské tělo je vskutku na vyšší úrovni než všechna ostatní těla. Je dokonce nadřazeno Bohu. Nejsme tělo stvořené z pěti elementů, nýbrž jsme ´Vše-znající Já´. Pomocí Poznání přijdeme na to, že jsme ´svědkem´. Já je konatel, jakož i zakusitel všeho. Vše, co je viděné a co se jeví, je ne-já. Uvažování nám pomůže zakusit, že ve skutečnosti jsme Já.

Ve světě jsou pouze dva objekty. Jedním je ´já´ a druhým je ´moje´. Dům, syn, slon, atd. tvoří ´můj´ svět, ale nechybujte, není tu žádné ´já´. Říkat ´já´ je ego, a říkat ´moje´ je připoutanost, nevědomá osoba pokládá své tělo za ´já´ a říká mu ´moje´. Když se ho zeptáte: ´Kdo je já?´ a ´Co je moje?´, odvětví vám: ´Já jsem já a tělo je moje. Uši, nos, atd. jsou moje.´ Neřekne vám: ´Já jsem nos.´ Řekne: ´Uši, nos, atd. jsou moje, ale já nejsem ani uši ani nos.´ Ani nos neřekne: ´Nos je můj´, a ani nepoví: ´Já jsem nos´. Z toho důvodu vyplývá, že Ten, kdo označí celé tělo za své, musí být někdo jiný. Musí být od těla oddělen. Poté, kdy mysl, intelekt, atd. zmizí, ten, kdo říká, že mysl, intelekt atd. neexistují, tu ve skutečnosti zůstává, a to jsi opravdu ´Ty´. Toto ´já´ je Já. I kdybyste řekli, ´Já je moje´, znamenalo by to, že jste Já. Říkáte: ´tělo je moje´, přesto se dosud ztotožňujete s tělem. Popřemýšlejte o tom. Již jste sami zakusili, že nejste tělem.

Nyní uvažujte a rozlišujte mezi ´podstatnými´ a nepodstatnými věcmi, existujícími ve světě. Tato zářnost Poznání je všeobjímající a existuje ve všem. Tímto způsobem by měla být vychutnána radost (laskavost) jednoty. Vnitřní Já je přítomné ve všem. Těla všech živých bytostí jsou složena z pěti elementů. Stejně jako jsou ozdoby vyrobeny ze zlata, tak všechna těla, ať už stromů, slonů, koňů, lidí, jsou pětielementárními produkty vesmíru. Když zemřou, v prach se navrátí. Tento prach je pak odvanut větrem. Vítr se smísí s životní energií, která se následně rozplyne do Skutečnosti. Skutečnost je za

poznáním a nevědomostí. Říká se jí také 'Absolutní poznání' (Vidžňána). Zde se rozdíl typu 'já' a 'ty' vytratí. Na počátku tyto rozdíl nikdy neexistovaly. Nastávají až s naším vybavením. Právě to je ego a připoutanost. Skutečnost nic z toho nemá.

Říkáte-li 'můj dům', pak činíte rozdíl mezi vámi a domem. Zde se slovo 'můj' stává příčinou. Vidoucí a viděné může být přesně vymezeno, ale stejně tak může vidoucí splynout s viděným. 'Já' a 'moje' se současně rozplyne do zapomnění. Když jste tím, kdo říká, že tu nic není, pak tu právě vy zůstáváte. Nakonec přijde moment, kdy i ten, kdo říká, že tu nic není, také přestane existovat. Je tu Skutečnost, 'svarúpa', ta samotná je 'Absolutní poznání' neboli Vidžňána. 'Spontánní přirozený stav' je skutečný důkaz, který nás dokazuje. Je to naše pravé potvrzení. Je to Pravda, tudíž jediný pravý stav, a ne něco vykonstruovaného. Když v něm zdánlivě provedete změny, je to jen iluze. Skutečný stav je naší prapůvodní 'pravou přirozeností', jež je bez počátku. Ve chvíli, kdy na tom pracujete a vytváříte v tomto stavu nepatrné změny, pak neskutečné a neexistující objekty, i když vymyšlené, berou na sebe mimovolně skutečnou podobu. 'To, co lze vnímat, a tudíž se na to lze soustředit, je iluzí, a to, co nelze vnímat, je Brahman.' 'To, co je zakoušeno jako něco, co si je vědomo světa, je iluze, mája.

V Marathi se to nazývá 'maja nasate'. Slovo 'nasate' je to, co je zkažené. Proto mája je oprávněně popisována jako to, co je zkažené. Nasate je složenina z 'na' a 'asate'; přičemž 'na' je zápor a 'asate' značí 'je'. Tudíž nasate znamená 'není'. To, co je zkažené, je tím, co není (mája). Mája je bez podstaty, kdežto Brahman je podstatnou esencí. Brahman je věčný. Když je vše ostatní zničené, pak to, co zůstává, je Brahman. To, co je zničené, je 'nepodstatné', a to, co zůstává, je 'esenční podstatou'. Usnout znamená zapomenout na vzpomínky spojené s tímto světem a probudit se značí připomenout si je. Když spíte, období (koncept) je ukončeno. Když koncepty typu 'vnitřní mysl' (antahkarana), Pán Višnu, Pán Brahma, a Pán Šiva zmizí, dostáváte se do stavu túrja. 'Túrja' je spojení 'tú' a 'raha' (tú-ty + raha-zůstáváš). Stav, kdy pouze ty zůstáváš, je stav túrja. Vzdejte se tohoto 'já jsem', neboli stavu túrja, a pak získáte Skutečnost (svarúpa).

Všechny objekty pocházejí z prachu, a proto končí jako prach. Přesto prachu poskytujeme mnoho rozličných jmen, například rozlišujeme prach jako zeď, místnost k uctívání, obývací místnost, atd. Lidské tělo je také prach. Stejně jako je hlíně samotné dáno mnoho různých tvarů, které se pak nazývají hrnky, misky, apod., tak je i tento svět vytvořen z hlíny. Díváte-li se na objekty z hlediska hlíny,

nikdy nevidíte dům. Mnoho jmen se ujalo, aby se tím usnadnil náš každodenní život. Ten, kdo je nevědomý, dává věcem jména, zatímco džňánin si uvědomuje, že vše je hlína. Čím více jmen, tím více konceptů. Přesto tvrdíte, že nejste schopni vzdát se pochybností a rozhodnutí, protože ty vám skýtají útočiště, kam se můžete uchýlit a přestat duchovně růst. Jakmile si uvědomíte, že vše je hlína, koncepty zmizí. Všechno - vesmír, všechny živé bytosti, atd., jsou produkty životní energie, a nakonec se do ní navrátí.

Žák se zeptal: *‘Co dělat poté, kdy je dosaženo Poznání?’* Mistr odpověděl: *‘Uveď toto Poznání do praxe a uctívej Mistra.’*

Až do tohoto bodu bylo poznání podrobně vysvětleno. V textech se říká: *‘Nakonec zanech všech starostí o tělo a uchyl se ke mně samotnému.’* Ten, kdo sídlí ve všech srdcích, je *‘já’*. Nedělat nic je uctívání a neříkat nic je nejvyšší oddanost, kterou Jemu můžeš nabídnout. Pokud se snažíš něco dělat, je tím celý proces narušen, a to, co se snažíš spatřit, se zdá být skryté. Poznej to a seď v klidu. Bude to mít stejný účinek, jako kdybys Jej uctíval, nebo pro Něj zpíval bhadžany. Díky milosti Mistra individualita (džíva) nejen že ztratila svou nevědomost (dživovství), ale získala také poznání (šivovství) a stav Paraméšwara. Ve vztahu k Němu vám vznikl závazek, proto byste Ho měli uctívat. Ten, jehož myšlenky se drží chodidel Mistra, kdo jej miluje, věří mu a chová k němu velkou úctu, miluje vlastně své vlastní Já. Ten, kdo miluje svého Mistra, váží si nejen Poznání, ale také skutečného Já.

Pokud se stane, že vám nedotknutelný (žebrák) zachrání život, rozvinete k němu laskavý vztah. Tato láska vytryskne proto, že vás dostal do vztahu, kdy jste mu zavázán. Jak vytryskne láska? Jaké je měřítko lásky? Láska je měřena podle rozsahu uctívání. Právě uctíváním je láska dáována najevo. Poznání je (v žebříčku hodnot) tím nejdůležitějším. Nikdo, ani Bůh, Pán Indra, či král, vám nemůže nabídnout Poznání. Proto byste měli milovat Mistra. Čím více si vážíte Poznání, tím více milujete Mistra. Každý z vás nejprve podrobte svou vnitřní mysl zkoušce.

Čím se zabývá koncept a co odkrývá touha? To byste měli chtít doopravdy znát. *‘Jaká je vaše víra, takový je váš Bůh.’* Uctívejte, abyste urychlili svůj vlastní růst (úspěch). Uctívejte toho, kdo si vás zavázal. K tomuto účelu si osvojte postoj, že vše, co se má stát, nechť se stane. Cokoliv má zmizet, nechť zmizí. Když jste Pán, sídlící v srdci každého, čeho se vám nedostává? Džíva se nejen přeměnil v Šivu, ale nyní se dostal za stav Brahman. On je Parabrahman. ◆

Datum neuveden

85. OBRATNĚ VYŘAZENÉ KONCEPTY

Dasboadh: Dášaka 20, kapitola 9, verš 7

Vnitřní pocit 'Měl bych se setkat s Bohem' je nepochybně u všech stejný. Avšak prostředek děláni rozdílů je u každého jiný.

Proč se předepisují rituály koupele a sandhja (obřad po ranní koupeli, prováděný brahmíny, kteří získali posvátnou šňůru)? Důvodem je to, že to napomáhá upřít jejich intelekt k duchovní praxi. Od dětí se nejprve chce, aby uctívaly své černé tabulky, na které píšou ve školách. Znamená to snad, že by měly provádět toto uctívání až do konce života?

Rituály jsou předepsány proto, aby zjemnily mysl, ale nepomůžou vám získat konečnou Sebe-realizaci. Praxe nám pomůže získat krátký zážitek Boha, ale Bůh není Brahman. To je jasné a nepotřebuje to žádný důkaz, stejně jako existence našeho palce nepotřebuje žádný důkaz. Kokosový ořech či banán není opicí pokládán za ovoce. Podobně není stav Brahman považován nevědomou osobou za důležitý. To je třeba jasně pochopit.

Jestliže potíráme myšlení, může být dočasně potlačeno, ale nutně časem vypluje na povrch. Proto obratně vyřadte myšlenky a koncepty a jděte za ně. Jste osamocený vidoucí a celý svět je scéna, ze které si nyní musíte vybrat to, co je pro vás užitečné. Kromě toho je toto nutně provádět každodenně. Stejně jako když čistíte zrna od plev a slupek, tak byste měli důkladně vybírat to, co je 'Já' a odmítat to, co 'není Já'. Každou minutu provádějte cvičení, kdy si budete říkat: 'To je Já, to není Já.' Toto cvičení se jmenuje 'pravá duchovní služba' (upasana). Rozjímat o NĚm, poznat Ho, odevzdat se Mu, jsou různé formy Upasany.

Jestliže se uchýlíte k Mistrovi s pocitem ananja (An - ne, anja - odlišný; tudíž ananja - 'já se neodlišuji od Mistra), Mistr vám požehná Poznáním. Ve Védantě je mnoho teorií. Zvažte je, a pak On, jenž je věčný a podstatný, může být realizován pomocí vaší vlastní 'pravé přirozenosti' (svarúpy), a triku 'Já jsem On'. Pokud se domníváte, že Bůh je od vás oddělen, můžete Ho uctívat třeba tisíc let, ale stejně ho nedokážete najít. Nikdy nebudete schopni realizovat Boha bez pomoci Já. Paramátman, který může být realizován pomocí deseti orgánů (5 smyslů a 5 funkčních orgánů),

proniká všemi živými i neživými světy a zahrnuje či obývá našich deset orgánů. On je rozsáhlý, celistvý, a dokonalý. Měli byste o tom často přemýšlet. Když se Já zřekne touhy po těle, je to Brahman. To je způsob, jak Jej máte uctívat.

Čtyři geneze vyjadřují čtyři způsoby, kterými se rodí živé bytosti. Druhy řeči jsou také čtyři: 1) para, 2) pašjanti, 3) madhjama, 4) vaikhari. Čtyři geneze tu jsou díky přítomnosti Prakrti, která je založena na osmi faktorech. To je tím, co je myšleno, když se řekne 8 a 4 neboli osmdesát čtyři (8,4 mil. druhů zrodů). Prakrti je založena na osmi prvcích a čtyřech genezích.

Když se říká, že budete muset podstoupit zrození v 8,4 milionech (84 lakšja) druzích, pak to jednoduše znamená, že pokud vaše pozornost (lakšja) zůstane soustředěna na osmi-prvkovou Prakrti, která zavdává příčinu čtyřem genezím (osm a čtyři, tedy osmdesát čtyři), budete se znovu a znovu rodit. V těchto 8,4 milionech druzích musíte nalézt to, co se označuje jako Já.

Naše oči nám umožňují dívat se na věci okolo nás, ale ten, kdo analyzuje a chápe, co vlastně oči vidí, není nikdo jiný než Já (Vědomí). Tudíž je to Já, které pomocí očí vidí a pomocí uší slyší. Já se označuje jako oko oka. Já samotné funguje prostřednictvím všech deseti orgánů. Stejně jako je smetana rozpuštěna v mléce, tak je Já rozprostřeno v těle.

Je to pouze díky hluboké kontemplaci, že se naše koncepty přiklánějí k intenzivní touze po Sebe-realizaci. Jestliže někdo někoho bije, nejsme z toho smutní, neboť jsme posedlí sami sebou. Buďte posedlí ideou, že ten druhý a já jsme jedno a totéž, teprve pak budete schopni vnímat bolest druhých. Jste to vy, kdo je posedlý tělem, a proto cítíte, že Já funguje skrze tělo.

Ve skutečnosti to je Já, kdo je jediným konatelem všeho. Tělo je pokojné a nehybné místo, kde Já jako cestující hledá dočasný úkryt. Ten, kdo se ztotožní s tělem, je smrtelník (džíva), ale pokud pochopí, že je přítomný ve všech tělech, jež existují v celém vesmíru, přemění se v Šivu.

Naše nevědomost je kauzální tělo, nevědomost vesmíru se nazývá Avyakrit. Když se vzdáte třech gun (atributy satva, radžas, a tamas), přetvoříte se do dvojice zvané 'Já-Prakrti' (Já-tělo). Tato forma Já musí vzniknout na základě uvědomění si stvoření, ochrany a zničení. Já je něco, co je stále ve změně a co lze zakusit ve všech tělech. Vše, co existuje jako 'hrubé', je pomíjivé (bez podstaty), a to, co je v té nejjemnější formě, je věčné.

Uvědomili jste si, že Já je Brahman, ale abyste získali stav Nivritti (odstranění konceptů), budete muset naslouchat Mistrovu učení. Vzdejte se i konceptu, že jste Brahman. Potom to, co zůstává bez vyřčení jediného slova, bez předpokládání čehokoliv, je Parabrahman. To samo je váš přirozený, spontánní stav. Berte Já (Átman) za ne-podstatné a i jeho se zřekněte. Pouze pak můžete realizovat Parabrahman. Brahman je husté, a zároveň prázdné.

Co znamená hra na lasturu? Na lasturu se hraje tehdy, když je zajat Pán Višnu. To znamená, že když Já sestoupí do vnitřní mysli, je uvězněno. Proč je lotos spojován s Pánem Višnuem? Lotos je 'Padma'. Padmapada (lotosové schody) je slovo, které symbolizuje to, že Pán Višnu sestupoval dolů po schodech pomalu, schod po schodu. V klidu si v Něm odpočíte.

Nakonec, poté, kdy se zcela zbavíte svého ega, zapomenete na vše a zůstanete uvnitř sebe klidní. 'To', co zůstává, je svobodná entita, jeden jediný Parabrahman. Vyzývání a hloubání jsou jen různé způsoby uctívání. Věnujte pozornost Poznání, a potom se ho vzdejte. Je nutné opustit rituály, náboženské zvyky, které jste si osvojili. Nejprve se věnujte Poznání, a potom ho opusťte. Když se Já stane 'rozsáhlým', přemění se v Paramátman a potom již nebude potřebovat propojení těla a mysli, individualitu (džíva), uctívání, či jakoukoliv praxi. ♦

Datum neuveden

86. PARABRAHMAN MŮŽETE 'VIDĚT' JEN TEHDY, KDYŽ S NÍM SPLYNETE.

Dasboadh: Dášaka 20, kapitola 10, verš 1

Zkusíte-li se Ho držet, nejde to, zkusíte-li se Ho pustit, nejde to. Parabrahman existuje zde, tam, všude.

Jaké je Já? Nemůžete si ho podržet. Je to proto, že to jste vy, kdo by držel sama sebe. Nemůžete ho potkat, protože jste s Ním spojeni, a to nepřerušovaně a neustále. Vydali jste se v tomto světě na cestu, abyste prozkoumali sami sebe. Lidská rasa přišla na svět proto, aby hledala Já. Rodili jste se v různých živočišných třídách a již od pradávna jste zkou-

mali, kdo jste, aniž byste si uvědomovali, že cíl je blízko, tak blízko. Přesto jste vyčerpali mnoho životů tímto pátráním.

Váš cíl je místo u nohou Satgurua. Ve chvíli, kdy se vědomě pokusíte zakusit Já, stanete se malými. Z nejvyššího stavu Parabrahman, ´neuchopitelného stavu´, se přeměníte do stavu Íšvara, neboli přetvoříte se ve Stvořitele a Pána všeho. Je to Parabrahman, který kontroluje mysl, intelekt, myšlení, atd. Kdo může kontrolovat Jeho? Jakmile se stane zřejmým, všechna náboženství a povinnosti jsou pohřbeny. Nazývá se Ánanta, čili nekonečný, protože On je věčný. On je nezničitelný. On existuje zde, tam, všude. Jedině a pouze On. Kamkoliv se podíváte, tak tam je On. Dívá se všemi směry, a přesto nemá tvář, která by se dívala. Nikdo si Ho není vědom, avšak On si je vědom všeho. A přesto postrádá schopnost vědomí. Jakmile se vzdáte záměru uvědomovat si Ho, v tu chvíli si ho začnete být vědomi.

Zmizí, poněvadž se Jej pokoušíte vidět. Veškeré poznání o Něm je nevědomostí. Stejně jako se člověk nemůže nikdy dostat za prostor, tak Jej nikdy nemůžete odhodit, neboť Jím jste. Pán Ráma se narodil v devátý den zářivé poloviny měsíce Čajtra (Čajtra Šuddha Navami). To znamená, že ve chvíli, kdy se myšlení stane pročištěným (šuddha), je Mistr potěšen a Já je realizováno. Ráma je zrozen. Nemůžete navštívit všechna svatá místa, ani nemůžete spatřit všechna božstva, reprezentující rozličné Bohy. To však neplatí v případě Parabrahman. Parabrahman je prázdný jako prostor. Jediný rozdíl je ten, že prostor musíte pozorovat tak, že si podržíte oddělenou totožnost pozorovatele, kdežto Parabrahman můžete ´vidět´ jedině tehdy, když s Ním splynete. Dokud se držíte své totožnosti, vidíte pouze prázdný prostor.

Spojte se s Ním a jste Jím (Parabrahman). On (Parabrahman) zahrnuje podsvětí (nevědomost), Indralóku (svět indrijí, neboli svět smyslových orgánů), Čandralóku (svět tužeb a přání), a Vaikunthalóku (příbytek Pána Višnu, mysl). Nebe, peklo a pozemský svět - to vše existuje v Já. Je to proto, že intelekt existuje v Já. Tělo se nazývá Káši a Já se popisuje jako Raméšvar. Káši na severu, a Raméšvar na jihu - to jsou dvě nejposvátnější místa hinduistů v Indii. To znamená, že srdce reprezentuje celou oblast od místa Káši až po Raméšvar. Tato oblast zahrnuje 56 království. Těmito 56 královstvími se myslí 5 smyslových orgánů a 6 vikár. Ten, kdo nad nimi zvítězí, je prohlášen za vládce, jenž má pod kontrolou celou zemi. ♦

Datum neuveden

87. VSTŘEBÁNÍ MYSLI

Rozvinout pocit 'já' je tím, co se nazývá 'mysl' pokud jde o vaši 'pravou přirozenost' (svarúpa). Určovat různá těla jako 'já', 'moje žena', atd. je pouhopouhá nevědomost. Vztah k někomu jako k vaší 'manželce' na počátku neexistuje. Vybuduje se až později, ale člověk se tím nechá unést. To je nevědomost. To se stane proto, že ztotožňujeme Brahman s mnoha různými těly, třebaže se jedná o jednu jedinou entitu.

Veškeré toto zdání světa je klam. Vzdejte se ho. Postupujte krok za krokem. Nejprve překonejte pocity 'toto je můj dům', 'toto je moje vesnice', atd. Říkejte 'Já jsem syn svého Mistra'. Proč to neříkáte? Pomůže vám to zbavit se klamu a dosáhnout spásy. I když hledající zůstává nadále otcem či manželem, neměl by se ztotožňovat s rolí. Pokud se s nimi ztotožňujete, pokračujete v existenci jako individualita (džíva). Nedělejte to! Neopakujte chyby, které jste dosud dělali. Nepokračujte v tom, co jste dělali dřív. Pomozte si, abyste získali Osvobození. Říkejte: 'Já existuji věčně.' Neexistujte jako individualita, existujte jako Paramátman. Nezapomeňte, že dostanete to, co si představujete. Pokud si myslíte, že jste individualita, proměníte se v individualitu, a jestliže existujete jako 'Paramátman', stanete se 'Paramátman'. Koncept Paramátman by měl vámi hluboce proniknout. Tento myšlenkový proces přivodí úsvit Já. Vaše existence a vaše blaženost převládá pouze po odstranění individuální kvality.

Vaše individuální existence by měla být zcela odstraněna. Toto je nutná podmínka pro to, abyste mohli získat stav Brahman. K zahájení této praxe není určena nějaká konkrétní (posvátná) hodina. Čekání na posvátnou hodinu pro zahájení duchovní praxe naznačuje, že bezčasová Nejzazší Pravda byla napadena časem. Upřednostňuji ve svých promluvách přímý (autentický) způsob vyjadřování, poněvadž jsem konkrétní a nerad chodím okolo horké kaše. Když tu není žádné obětování, nemůže tu být ani žádná Nejzazší pravda.

Držte se principu 'Já jsem Brahman', a jednejte podle toho. Zůstat ponořen ve své přirozenosti (svarúpa) je stejně dobré, jako zpívání bhadžanů oslavujících Pána. Ten, kdo říká 'Já jsem On', je sám Brahman. Měli byste být osvíceni tímto 'Ryzím poznáním'. Poznáte to, až když budete uctívat Mistra. Jak byste měli zpívat bhadžany (posvátné hymny na oslavu Pána)? Písma předepsala devět druhů uctívání (navavidha bhakti je devět způsobů uctívání, popsa-

*Śrī Siddharamēśwar
Maharadž
a Śrī Randžit Māharadž*

ných v knize Dasboadh). Bhakti (oddanost) je nezbytnost, protože 'Bhakti je matka džňány (poznání), neboť džňána se rodí z bhakti.'

Pokud nemůžete uctívat fyzicky, dělejte to alespoň v mysli. Mistr je podobný Pánovi, proto by člověk měl velebit Mistrovu slávu. Kirtan (vyprávění podbarvené hudbou) značí popis (Boha či Gurua). 'Zpěv Naam' značí nepřetržité recitování mantry, kterou jste získali od Mistra, nebo věty 'Já jsem On'. Rozjímejte neustále nad mantrou. Pořád si vybavujte Naam. Hloubte nad větou 'Já jsem Já', a otázkou 'Jaké jsou rysy Já?' atd. Živé tělo je posvátný příbytek Všemohoucího (Parabrahman).

Mahadév (Šiva) je největší z Bohů. Nikdo jiný než Já tu není. Pozřel jed

(jed zde označuje světské touhy) a strávil ho. Znamená to, že byl zcela upoután myšlenkou naplnit si své touhy. Z toho důvodu se stal ubohým džívou. Pomocí nepřetržitého opakování Naam (mantry nebo věty 'Já jsem On'), se proměnil v Šivu. Nepřipoutanost, vzdání se, atd. jsou předepsány proto, abyste nabyli 'zkušenost'. K čemu to vše slouží poté, co je získána zkušenost? 'Oběť spojení' značí obětovat spojení s egem (pocitem 'já'). Satguru (Mistr) je zosobněné odpuštění. Ať děláte, co děláte, Mistr nebere na vědomí nedostatky, soustředí se pouze na klady. Svět funguje kvůli těmto kladům.

Poznání, které přináší ovoce ve vhodný čas, je 'Poznání Brahman'. Tato stezka Poznání, kterou vám ukáže pouze Satguru, je prosta iluze a klamu. Ten, jehož pozornost je zaměřena na 'neskutečné', se nikdy neobrátil ke 'Skutečnému'. Nalezení stezky k Sebe-realizaci, kterou zná jenom Satguru, je pro vás, bez ohledu na velikost vynaloženého úsilí a nespočet cvičení, která jste podstoupili, nesmírně obtížné.

V jednom přísloví v Maráthi se říká: 'Bez světce v sousedství nemůžeš nikdy ani pomyslet na to, že překonáš neštěstí.' Pro neštěstí je v Maráthi určeno slovo 'prasanga'. Toto slovo je složeno z pra (upra-

vené slovo para značící 'za') a sanga (společnost či sousedství). To znamená, že bez sousedství (společnosti) světců si nikdy nebudete užívat společnosti 'para' ('za'), které je jinak mimo náš dosah. Pán Ráma a Pán Krišna, kteří jsou nyní považováni za Bohy, nebyli původně Bozi, ale Mistři.

*Šrī Siddharaméšwar Maharadž
a Šrī Nisargadatta Maharadž*

Ve skutečnosti 'opravdový Bůh' nemůže být nikdy uctíván, neboť od vás není oddělen. Neexistuje jediná svatyně 'skutečného Boha'. Proto byste měli uctívat pouze Mistra, a potom budete vy sami přetvořeni v Boha. Vzdejte poctu Slunci ve formě Poznání, které leží uvnitř vás. Uctívejte toto Poznání pomocí své mysli. To se nazývá uctívání (púdža), prováděné v mysli (manas pudža). Mysl se prostřednictvím tohoto uctívání osvobodí. Já samotné je Satguru a devět způsobů uctívání (navavidha) je jedinou službou, kterou mu můžete nabídnout, abyste získali Nejzazší Pravdu.

V hinduistickém eposu Mahabhraráta je událost, ve které Pandúovci byli chyceni v Lakšově domě, který byl poté zapálen jejich bratrance. Pandúovci se zachránili tím, že utekli podzemním tunelem (vivara). To znamená, že když byl dům (griha) ve formě jejich cíle (Lakša - cíl) zapálen, byli zachráněni a osvobozeni Satguruem, který pomocí výkladu přesunul jejich pozornost směrem k Nejzazší Pravdě, Skutečnosti.

Akarma, 'ne-činy' (vykonané skutky, avšak nepřivlastněné konatelem jako jeho činy) toho, kdo se věrně drží rady Mistra, se obrací v dobré činy. Jeho činy samotné jsou převedeny v Brahman. On je plný ryzosti. On je natolik čirý, že ať jsou činy (karma) jakékoliv, nic se ho nedotkne. Podobu Mistra byste měli ustavičně nosit ve svém srdci.

Sluneční svit je nesnesitelně spalující, poněvadž když slunce vyjde, začíná opět všední život, spolu se všemi každodenními úkony, a s ním přicházejí nazpět všechna napětí, starosti, strachy a úzkos-

ti. Tyto úzkosti spalují mysl. Během noci, když spíte, žádné úzkosti nemáte. Ve stavu hlubokého spánku jsou si král a žebrák rovni. Satguru je připodobňován k Slunci. Úkony mysli jsou vykonávány jak ve stavu bdění, tak ve stavu snění. Světlo Slunce jakožto učení Satgurua zničí temnotu nevědomosti a přináší úsvit Poznání. Když Slunce ve formě Satgurua vychází, ničí noc nevědomosti a tím zmizí všechna trápení vytvořená nevědomostí. Když vás Satguru přijme za svého žáka, ubezpečí vás, že klam světského života je neskutečný. Takovému Mistru by měla být vzdána pocta (namaskar). Proč? Protože Ho potřebujeme, jelikož On je Slunce ve formě Poznání.

Satguru proniká nocí nevědomosti (avidja) objektivního poznání a přináší úsvit 'Zlatého Dne' ve formě poučení (rady Mistra). Noc značí naši nevědomost - neznáme svou 'pravou přirozenost' (svarúpu), ani odpověď na otázku 'Kdo jsem Já?' Skutečné Poznání si není možné uvědomit do té doby, dokud není světské poznání odhaleno jako neskutečné. Ptáku ve formě individuality (džíva) jsou dány 'oči Poznání' a díky Mistrovi je tak zbaven pocitu 'já jsem tělo'. Začne být přesvědčený, že je Já.

Satguru pomáhá vašemu intelektu, aby se ubezpečil, že jste Já. Také zlikviduje dualitu, jež pronikla do intelektu. Odstraní rozlišovací postoj (dualitu), který poskrvnil pohled člověka krácejícího po stezce Sebe-uvědomění. Je-li utvářena hluboce uvnitř adepta inspirace ve formě 'Sóham' ('Já jsem On'), pak Slunce, jež má podobu Poznání, vstupuje do svého zenitu. Klam, který zatemnil Já, tak nepochybně zmizel. Jak potom může dál trvat sen ve formě tohoto světa? Nyní vysvitl On jakožto Já (Átman), jenž je králem pozemku, kde leží náš dům. On ničí obojí, jak to zjevné, tak i to skryté.

Existují dva typy klamu. Jedním je klam iluze (máji), a druhý je klam Védanty. Svět se zjevuje v důsledku klamu Máji (iluze). Klam 'neznám pravé Já' je klam Védanty. Satguru je vždy za oběma těmito klamy. Nemusí fyzicky zářit, ale je to jako kdyby On, tedy Nivrattinath (nivratti - zbaven konceptů, nath - Pán, tudíž Pán, jenž je zbaven konceptů) vzal na sebe riziko všechno osvětlovat. Vzdávám Mu svou poctu (namaskara). Když poznáme velikost Pána, můžeme Jej chvalořečit.

Jak chválíme Satgurua? Potěšíme-li Boha, udělí nám laskavost či dar, na základě čehož se ještě víc zapleteme v klamu iluze. Védanta je úžasný výmysl. Světci a realizované bytosti dávných časů sepsali pro nevědomé lidi své přímé zkušenosti a nazvali to Védanta. Existuje čtrnáct vědeckých oborů a šedesát čtyři druhů umění. 'Věda Brahman' je čtrnáctý vědecký obor. Pomocí této vědy Brahman lze dosáhnout svr-

chovanosti. Věda, kterou může ovládnout dokonce i individualita (džíva), se nazývá 'Vědou Brahman', a té lze dosáhnout pouze díky učení Satgurua. Proto by měla být vysvětlována Tím, kdo zná Brahman a je zběhlý v 'Poznání Brahman'. ♦

Datum neuveden

88. ZNAKY ŠATGURUA A ŽÁKA

Z promluv ke knize Eknathi Bhagvat od světce Eknatha

Džaj, džaj, ó Satguru, Pane Pánů! (Džaj značí vítězství). Proč se slovo džaj dvakrát opakuje? Opakování značí vítězství v tomto 'pozemském světě' a ve 'světe mimo pozemský svět'. Ó Satguru, poskytuješ božskost (kvality Boha) nejen individualitě (džíva), ale také Bohu samotnému. Proto ti byla udělena hodnost Satgurua. Když se Višvátman (Višva - svět, Átman - Já), Já, objevilo ve světě, dosáhlo Skutečnosti, kterou začalo pokládat za svou vlastní.

*Šrí Siddharaméšwar Maharadž
a Šrí Bhausaheb Maharadž*

Nikdy nezískáte 'vesmírnost' ('univerzálnost'), pokud nevložíte plnou víru v Satgurua. Když Já dosáhne úplné Skutečnosti, svarúpy, označuje se jako vesmírné Já neboli Višasi. Dalším významem slova Višvasi je věrnost, a bez víry nelze dosáhnout své přirozenosti (svarúpa). Ten, kdo na sebe vzal toto tělo, není Višvasi. Je to Satguru, který se objevuje ve stavech snění, bdění a spánku. Bezvěrci a nezna-bozi (ti, co neuctívají) zostudili Védantu. Když je přivedena ochrana k vašim chodidlům, pak 'tat' (To) a 'twam' (ty) odpadnou a postavení 'asi' (jsi) je zajištěno díky milosti Satgurua. To značí, že jsi dospěl k poznání 'Ty jsi To.'

Mými rodiči jsou otec a matka mého těla, ale Ty (Satguru) jsi mou skutečnou matkou a zplodil jsi mě

bez pomoci dělohy. Jsi jak má matka, tak můj otec. Povím vám něco o příznacích těch nešťastníků, kteří neuctívají takového Satgurua. Ten, kdo neuctívá Pána, je zatížen velkým utrpením ve formě iluze. Existuje někdo, kdo se narodil jako člověk, a neuctíval přesto nikdy Pána? Ne, protože když všechny vaše spravedlivé činy začnou nést plody, pak získáte lidské tělo. Můžete projít několika miliony zrození, než narazíte na Satgurua.

Žádáte mě, abych vám vysvětlil učení z knihy Eknathi Bhagvat od světce Eknatha (Eknathi Bhagvat je posvátný text, popisující principy hinduistické filosofie), které vám pomůže zničit vaši iluzi. Iluze (mája) je zaplněna třemi gunami (satva, radžas, a tamas). Živé bytosti jsou do velké míry sužovány žářem slunce. Oheň lze zažehnout 'korálkem Súrjakant' s pomocí slunečního světla (jako zvětšovací sklem). To vše se děje bez vědomí slunce. Prvotní iluze se popisuje jako pocit 'Existence v Ničem'. Obojí, jak tělo, tak svarúpa, nemají ani jméno, ani formu. Tělo obsahuje sliny, moč, pot, atd., ale jméno ve skutečnosti nevlastní, protože jméno je neskutečné. V každodenním životě existuje pomyslná osoba, známá jako 'já jsem ten a ten', přesto je vaše Já bezkonceptuální. Kdo je potom ten, kdo říká 'já'? Je to prvotní iluze.

V 'bezkonceptuální formě' se objevila inspirace, která je samotné bytí, vědomí a blaženost ('sat-čit-ánanda'). Pán přes to, že se nacházel ve formě blaženosti, chtěl požívat ještě více blaha. Tak si pomyslel: 'Nechť mi je dovoleno vidět sám sebe, být si vědom sám sebe, mluvit sám k sobě (neboť mluvit sám k sobě je báječné)'. Vytvořil tedy na základě svého vlastního přání čtyřdílné objekty (čtyři druhy osvobození, čtyři druhy zrození, čtyři druhy řeči, atd.). Také vytvořil tři guny (satva, radžas, tamas) a základní trojici (pozorovatel, pozorované a pozorování), atd. Pán byl stejně přemožen pocitem samoty i přes existenci toho všeho. Po dlouhou dobu byl opuštěný, sám se sebou. Třebaže existoval v mnohých formách, byl sám. Byl tu ve všech elementech a On sám byl všemi elementy. Po dlouhé době přišla na řadu 'pýcha' a každý sebe hrdě pojmenoval. Jméno se později stalo pevně spojené s objektem. Poté se každý stal hrdým na své jméno a oddělil se od celku.

Vše, co se objevilo, se zjevilo v Jeho (Pánově) snu, avšak před vznikem snu byl Pán osamocen, a po proběhnutí snu je také o samotě. Když tu není žádné poznání životní energie, není tu nic, a kde není nic, tam je prostor. Když začne vanout životní energie (čaitanja), je rozlišována jako vítr atd. Tímto způsobem se životní energie promě-

nila do pěti základních elementů. Čaitanja je osamělá entita, název je jediný faktor, který se různí. Nejsme nic než životní energie. Tato čaitanja vytváří ´mužský´ princip, který se nazývá Puruša (mužský princip). Zdrojem všeho je stejná životní energie, z toho důvodu nevědomost a poznání všeho je jedno a totéž. Iluze postrádá sílu poznat Já. Ten, kdo zná vše, kdo osvětluje vše, je Já ve formě univerzálního vědomí (´čit´).

I přes to, že Já pronikne do pěti elementů, jeho přítomnost zde není možné pocítit. Elementy mají odlišné vlastnosti a elementy odporují jeden druhému, avšak v důsledku přítomnosti Já existují všechny elementy v harmonickém souladu. Životní energie (čaitanja) ve vesmíru se projevuje jako Šiva a tatáž energie v těle se jeví jako individualita (džíva). Mája (iluze) je ve vesmíru označována jako Jógamája (iluze jógy) a stejná iluze v těle se nazývá Avidjamája (objektivní poznání). Svět Íšvary má podobu uvědomění, zatímco váš svět má podobu snu. Mája je čirý klam. Protože je Šiva posedlý touhami, promění se v individualitu (džíva). Právě tento džíva, který je ve skutečnosti ´jednodílný´, se přemění v ´desetidílného´ segment, tedy stane se vnitřní myslí (antahkarana), a začne se vyjadřovat prostřednictvím deseti orgánů (pěti smyslových orgánů a pěti orgánů činnosti). Ten, kdo říká ´Ó´ (v odpovědi na něčí zavolání), je sám Ómkar (forma zvuku Óm). Ómkar je samotný Brahman, který se projevil v řeči. Když se narodí dítě, vydá ze sebe pouze zvuk ´Ó´. Kdyby se novorozeně při narození začalo místo pláče smát, řeklo by se, že určitě není něco v pořádku. Když dítě brečí, říká ´Ó´, a tento zvuk tvoří tři slabiky (AUM); přičemž ´A´ vyslovené jako ´u´ ve slově cup (anglicky cup značí šálek a čte se jako kap), ´U´ vyslovené jako ´oo´ ve slově book (anglicky book značí knihu a čte se jako bůk), a ´M´ vyslovené jako ´m´ ve slově him (anglicky him značí jemu a čte se jako him). Proč dítě při narození brečí? Pán začíná plakat, protože je postižen individuálním stavem (džíva). To samo je Avatarem (vtělením) ´Óm´. Avatar či Avatarana značí sestoupit dolů, pád dolů. Ten, kdo je uvězněn v těle, je zajatý. Jestliže zapomenete na Já, obava o uspokojení potřeb těla se zvětší.

Pomyšlení na touhy je samotná mysl. Poté vzrůstá množstvípochybností a rozhodnutí. Obavy, potíže, atd., to vše je naskládáno v myslí. Když je mysl ustálená, vše funguje v pořádku. Hloupost tvrzení ´já jsem tělo´ je samotným intelektem. Potom intelekt stanoví, že toto je pravá ruka, a toto levá, toto je příznivé, toto nikoliv, atd. To, co vytváří koncepty, není nic než mysl. Mysl (manas), intelekt (buddhi), myšlenky (čitta) a ego (aham), to vše dohromady vytvořilo světský život. Myšlenky

(čitta) jsou v čiré formě vědomí (čit), avšak jakmile se objeví ego tohoto těla a světský život, myšlenky ve formě čirého vědomí zmizí. To je charakteristický znak 'jednodílného' segmentu (džívy, viz nahoře).

Nyní vám povím něco o 'desetidílném segmentu'. Pán, jenž sídlí ve všem, tedy Narajána, proniká deseti orgány. Konkrétní orgány nyní vykonávají konkrétní činnosti. Z toho důvodu jsou jasně odlišené. Je to Narajána, který je jako Jediný, kdo funguje ve všech orgánech. On si zároveň uvědomuje činnosti všech orgánů. Ego těla říká 'jazyk chutná, oči vidí' atd. To, co vše oživuje, tedy mysl, intelekt, tělo, orgány, touhy, atd., je jedno jediné Já. Nevědomá osoba si kvůli konceptu 'já jsem tělo', na kterém silně lpí, myslí, že orgány vykonávají své určené funkce samy. Pokud začnete v mysli chovat pocit 'já jsem životní energie' (čajtanja), zajisté se stanete Šivou. Jestliže však tento pocit v mysli není, jste individualitou (džíva).

Jakmile se začneme domnívat, že tělo je konatelem všech činností, začnou být tělesné orgány posedlé touhami. Staneme se zcela bezvýznamnými. Tímto způsobem se Pán Všemohoucí zmenší do nicotného stavu, je-li uvězněn v těle. Veškerý svět této individuality (džíva) má nyní velikost přibližně dva metry, což je výška těla. Láska individuality je omezena pouze na tělo, což je v naprostém kontrastu s láskou Šivy. Stav Šivy je popisován jako 'Já jsem přítomen ve všech tělech a užívám si i snáším všechny zkušenosti. Protože jsem sužován konceptem 'já jsem tělo', objevuje se světský život. Co je vlastně potěšení? Vše, co dává příjemné pocity nervům. Nejprve se spoutáme svými koncepty, a potom si vytvoříme falešný pocit potěšení. Co je skutečná radost?

Uspokojení bez konceptů je blaženost. Touhy jsou konceptuální, a proto potěšení vycházející z naplnění tužeb není skutečné. Potěšení je příznivý pocit. Potěšení byste si měli užít a poté na ně zapomenout, poněvadž je nejde uschovat do zásoby. Deset tužeb deseti různých orgánů táhne individualitu do deseti různých směrů. Ve snaze naplnit deset různých tužeb dojde ke ztrátě harmonie a individualita se tak víc a víc zaplétá do pocitu 'já' a 'moje'. I když se všechny činy dějí díky vrozené schopnosti těla (Prakrti), ten, kdo si na sebe bere tělo, říká, 'toto vše jsem udělal já' a je na to pyšný. Chytí se tím do pasti. Jeho tělo se nyní přizpůsobuje všem možným konceptům, které si vytváří. Navzdory tomu, že je Já nesmrtelné, souží se smrtí, protože chová v mysli touhu sklídit plody svých činů, a 'cyklus smrti a zrodu' tím pádem pokračuje znovu a znovu.

Śrī Siddharamēśwar Maharadž

Slunce je stálíce, i když se zdá, že obíhá kolem Země. Podobně Já je stálé, ale kvůli spojení s tělem prochází cyklem 8,4 milionů zrození a smrtí. Jakmile se setkáte se Satguruem, tak díky jeho pomoci uniknete ze spárů cyklu smrti a zrodu a také překročíte oceán světské existence (samsára). Toto Já, které je ve skutečnosti Paramátman, vytváří koncept 'Já jsem tělo', nachází zalíbení ve všech sklonech těla a užívá si radosti či snáší utrpení. Individualita si poté, co se setká se Satguruem, může vybrat buď stezku vedoucí k Osvobození, nebo cyklus zrodů a smrtí. Iluze není nic a ten, kdo se zřekl 'tělesného vědomí' ji snadno dokáže překonat. Avšak pro toho, kdo si je 'tělesně vědomí', je obtížné transcendovat omezení iluze. Ten, kdo věří, že Satguru je Paramátman, kdo uctívá

Mistra a věnuje mu celou svou víru, může snadno překročit omezující hranice iluze. Prabuddha (intelekt), mladší bratr Antarikši (prostoru), říká, 'Já překračuji hranice iluze pomocí učení Satgurua.' Je-li ten, kdo hledá bezpečné místo u nohou Satgurua inspirován vírou, získává Osvobození.

Jaké jsou znaky Satgurua? Satguru je Ten, kdo chrání slabé, kdo má schopnost poradit svým žákům. Je zběhlý ve výkladu učení. Bere v úvahu úroveň svých žáků, doporučuje nápravu a pomáhá jim získat Osvobození. Satguru je ten, kdo se zajímá o svého žáka, jako kdyby byl jeho synem. Nepokládá žáka za svého sluhu, i kdyby mu žák sloužil dnem i nocí. Nechová pýchu na své mistrovství. Není na svých žácích materiálně závislý. Není postižen touhami, neboť On ani nepřijímá, ani se nepoddává tužbám. Je vždy ponořen ve své 'pravé formě' (svarúpa) a ví, že činnosti jsou charakteristickými rysy těla. Navenek dělá to, co druzí. Provádí uctívání, ale zůstává od všeho odpoutaný. Ten, kdo je ozdoben klidem, je Satguru.

Znaky žáka: Žák by si neměl pouze udržovat satvický zevnějšek. Neměl by chovat pochybnosti ve své mysli. Neměl by být vychytralý a neměl by podvádět Poznání. Podvádět Poznání značí toužit po dosažení Poznání, ale zapomínat na uctívání. Někteří uctívají pouze proto, aby získali síly (siddhis), a jiní zase slepě následují rituály, zatímco další se rituálů straní. Někteří mají poskvrněnou mysl koncepty i poté, kdy obdrží poučení od Mistra. Individualita si zvykla přebírat hříchy druhých.

Hledači Nejzazší pravdy jsou čistě satvičtí. Ten, kdo je vždy bdělý, není postižen iluzí a pokládá ji za neexistující. Ten, kdo pevně věří tomu, že nikdo jiný kromě Mistra není 'jeho' a jedná podle toho, obdrží od Mistra pomoc. Ti, kdo zasvětili své životy učení Satgurua, jsou pravými žáky a jedině oni nejsou postiženi iluzí.

Přesvědčení, že 'Mistr Sám je Paramátman', by mělo být zcela vstřebáno. ◆ Datum neuveden

*Radzá-Dhi-Rádž Sadgurunáth Šrí Bhausahab Maharadž Ki Džej
Radzá-Dhi-Rádž Sadgurunáth Šrí Siddharaméšwar Maharadž Ki Džej
Radzá-Dhi-Rádž Sadgurunáth Šrí Nisargadatta Maharadž Ki Džej
Radzá-Dhi-Rádž Sadgurunáth Šrí Randžit Maharadž Ki Džej*